

Uitgave
in de Nederlandse taal

Wetgeving

Inhoud

I Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing

- ★ **Verordening (EG) nr. 1091/2003 van de Raad van 18 juni 2003 houdende tweede wijziging van Verordening (EG) nr. 2341/2002 tot vaststelling, voor 2003, van de vangstmogelijkheden voor sommige visbestanden en groepen visbestanden welke in de wateren van de Gemeenschap en, voor vaartuigen van de Gemeenschap, in andere wateren met vangstbeperkingen van toepassing zijn, en tot vaststelling van de bij de visserij in acht te nemen voorschriften** 1
- Verordening (EG) nr. 1092/2003 van de Commissie van 25 juni 2003 tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit 14
- Verordening (EG) nr. 1093/2003 van de Commissie van 24 juni 2003 tot wijziging van Verordening (EG) nr. 668/2001, teneinde de hoeveelheid waarop de permanente openbare inschrijving voor uitvoer van gerst die in het bezit is van het Duitse interventiebureau betrekking heeft, te verhogen 16
- Verordening (EG) nr. 1094/2003 van de Commissie van 24 juni 2003 houdende wijziging van Verordening (EG) nr. 1081/2002 wat betreft de verhoging van de hoeveelheid waarop de permanente openbare inschrijving voor de uitvoer van gerst in het bezit van het Franse interventiebureau betrekking heeft 18
- Verordening (EG) nr. 1095/2003 van de Commissie van 25 juni 2003 tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1500/2001 wat betreft de verhoging van de hoeveelheid waarop de permanente openbare inschrijving voor de uitvoer van gerst in het bezit van het Finse interventiebureau betrekking heeft 20
- Verordening (EG) nr. 1096/2003 van de Commissie van 25 juni 2003 houdende wijziging van Verordening (EG) nr. 953/2002 wat betreft de verhoging van de hoeveelheid waarop de permanente openbare inschrijving voor de uitvoer van gerst in het bezit van het Belgische interventiebureau betrekking heeft 22
- Verordening (EG) nr. 1097/2003 van de Commissie van 25 juni 2003 tot vaststelling van de mate waarin gevolg kan worden gegeven aan de aanvragen om invoercertificaten voor bepaalde producten in de sector varkensvlees, die in juni 2003 worden ingediend op grond van de regeling die is vastgesteld in de door de Gemeenschap gesloten overeenkomsten met de Republiek Polen, de Republiek Hongarije, de Tsjechische Republiek, de Slowaakse Republiek, Bulgarije en Roemenië 24

Prijs: 18 EUR

(Vervolg z.o.z.)

NL

Besluiten waarvan de titels mager zijn gedrukt, zijn besluiten van dagelijks beheer die in het kader van het landbouwbeleid zijn genomen en die in het algemeen een beperkte geldigheidsduur hebben.

Besluiten waarvan de titels vet zijn gedrukt en die worden voorafgegaan door een sterretje, zijn alle andere besluiten.

Verordening (EG) nr. 1098/2003 van de Commissie van 25 juni 2003 tot vaststelling van de hoeveelheid van bepaalde producten van de sector varkensvlees die, in het kader van de regeling die is vastgesteld in de tussen de Gemeenschap, enerzijds, en Estland, Letland en Litouwen, anderzijds, gesloten overeenkomsten betreffende vrijhandel, beschikbaar is voor het vierde kwartaal van 2003	26
Verordening (EG) nr. 1099/2003 van de Commissie van 25 juni 2003 tot vaststelling van de mate waarin gevolg kan worden gegeven aan de aanvragen om invoercertificaten voor bepaalde producten in de sector varkensvlees, die in juni 2003 worden ingediend op grond van Verordening (EG) nr. 774/94 van de Raad houdende opening en vaststelling van de wijze van beheer van communautaire tariefcontingenten voor varkensvlees en bepaalde andere landbouwproducten	28
Verordening (EG) nr. 1100/2003 van de Commissie van 25 juni 2003 tot vaststelling van de mate waarin gevolg kan worden gegeven aan de aanvragen om invoercertificaten, die in juni 2003 worden ingediend op grond van de tariefcontingenten voor de invoer van bepaalde producten in de varkensvleessector voor de periode van 1 juli tot en met 30 september 2003	30
Verordening (EG) nr. 1101/2003 van de Commissie van 25 juni 2003 tot vaststelling van de mate waarin gevolg kan worden gegeven aan de aanvragen om invoercertificaten voor bepaalde producten in de sector varkensvlees, die in juni 2003 worden ingediend op grond van de regeling die is vastgesteld in de door de Gemeenschap gesloten overeenkomst met Slovenië	32
Verordening (EG) nr. 1102/2003 van de Commissie van 25 juni 2003 tot vaststelling van de productierestitutie voor olijfolie die wordt gebruikt voor de vervaardiging van bepaalde conserven	34
Verordening (EG) nr. 1103/2003 van de Commissie van 25 juni 2003 tot vaststelling van de invoerrechten in de sector rijst	35
* Richtlijn 2003/48/EG van de Raad van 3 juni 2003 betreffende belastingheffing op inkomsten uit spaargelden in de vorm van rentebetaling	38
* Richtlijn 2003/49/EG van de Raad van 3 juni 2003 betreffende een gemeenschappelijke belastingregeling inzake uitkeringen van interest en royalty's tussen verbonden ondernemingen van verschillende lidstaten	49
II Besluiten waarvan de publicatie niet voorwaarde is voor de toepassing	
Commissie	
2003/469/EG:	
* Beschikking van de Commissie van 27 november 2002 betreffende de door Duitsland ten uitvoer gelegde steunregeling „Thüringer Umlaufmittelpogramm”⁽¹⁾ (kennisgeving geschied onder nummer C(2003) 4359)	55
2003/470/EG:	
* Beschikking van de Commissie van 24 juni 2003 inzake de goedkeuring van bepaalde alternatieve methoden voor microbiologisch onderzoek van vlees met als bestemming Finland en Zweden⁽¹⁾ (kennisgeving geschied onder nummer C(2003) 1928)	66
Besluiten aangenomen krachtens titel V van het Verdrag betreffende de Europese Unie	
* Gemeenschappelijke Strategie 2003/471/GBVB van de Europese Raad van 20 juni 2003 tot wijziging van de Gemeenschappelijke Strategie 1999/414/GBVB ten aanzien van Rusland met het oog op verlenging van de toepassing	68

★ Gemeenschappelijk Optreden 2003/472/GBVB van de Raad van 24 juni 2003 betreffende de voortzetting van het samenwerkingsprogramma van de Europese Unie voor non-proliferatie en ontwapening in de Russische Federatie	69
★ Gemeenschappelijk Optreden 2003/473/GBVB van de Raad van 25 juni 2003 met betrekking tot een bijdrage van de Europese Unie aan het proces voor een regeling van het conflict in Georgië/Zuid-Ossetië	72

I

(Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing)

VERORDENING (EG) Nr. 1091/2003 VAN DE RAAD

van 18 juni 2003

houdende tweede wijziging van Verordening (EG) nr. 2341/2002 tot vaststelling, voor 2003, van de vangstmogelijkheden voor sommige visbestanden en groepen visbestanden welke in de wateren van de Gemeenschap en, voor vaartuigen van de Gemeenschap, in andere wateren met vangstbeperkingen van toepassing zijn, en tot vaststelling van de bij de visserij in acht te nemen voorschriften

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 2371/2002 van de Raad van 20 december 2002 inzake de instandhouding en de duurzame exploitatie van de visbestanden in het kader van het gemeenschappelijk visserijbeleid ⁽¹⁾, en met name op artikel 20, lid 1 en lid 4,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Bij Verordening (EG) nr. 2341/2002 ⁽²⁾ zijn de vangstmogelijkheden voor sommige visbestanden en groepen visbestanden welke in de wateren van de Gemeenschap en, voor vaartuigen van de Gemeenschap, in andere wateren met vangstbeperkingen van toepassing zijn en de bij de visserij in acht te nemen voorschriften voor 2003 vastgesteld.
- (2) In het Vierde Protocol tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de visserij zoals bedoeld in de Visserijovereenkomst tussen de Europese Economische Gemeenschap, enerzijds, en de regering van Denemarken en de plaatselijke regering van Groenland, anderzijds ⁽³⁾ zijn vangstmogelijkheden voor lodde voor de Gemeenschap in de wateren van Groenland vastgesteld. De Gemeenschap krijgt 70 % van het aandeel van Groenland in de TAC voor lodde, die wordt vastgesteld in juni en ter beschikking staat van alle lidstaten. Opdat de visserij in het zomerseizoen vroeger van start kan gaan dan in de voorbije jaren het geval was, moet de Commissie worden gemachtigd een besluit in die zin vast te stellen.
- (3) Conform de procedure van de Overeenkomst betreffende de visserij tussen de Europese Economische Gemeenschap en het Koninkrijk Noorwegen ⁽⁴⁾ heeft de Gemeenschap overleg gepleegd met het Koninkrijk Noorwegen. De delegaties kwamen overeen hun respectieve autoriteiten aan te bevelen een quotum van 40 000 t zandspiering aan Noorwegen in de communautaire wateren

toe te kennen, terwijl quota van 2 500 t schelvis en 1 500 t schol in de Noordzee van Noorwegen naar de Gemeenschap moeten worden overgedragen. Voorts werd overeengekomen aan te bevelen dat de Gemeenschap 48 493 t Noord-Atlantische haring mag vissen in de Noorse wateren benoorden 62° NB en dat Noorwegen 48 493 t Noord-Atlantische haring mag vissen in de wateren van de Gemeenschap benoorden 62° NB en dat het aandeel van de Gemeenschap van het nog niet verdeelde gemeenschappelijke NEAFC-quotum voor makreel in internationale wateren 7 520 t bedraagt. Om het resultaat van het overleg om te zetten in communautaire regelgeving moeten de nodige maatregelen worden getroffen.

- (4) In de goedgekeurde notulen van de conclusies van het visserijoverleg tussen de Europese Gemeenschap en Noorwegen van 20 december 2002 is overeengekomen dat de partijen hun respectieve autoriteiten zouden aanbevelen dat de Europese Gemeenschap 40 000 t kever in zone IV (Noorse wateren) als zandspiering mag vissen.
- (5) Conform de procedure van de Overeenkomst betreffende de visserij tussen de Europese Economische Gemeenschap, enerzijds, en de regering van Denemarken en de plaatselijke regering van de Faeröer, anderzijds ⁽⁵⁾ heeft de Gemeenschap met de plaatselijke regering van de Faeröer overleg gepleegd. De delegaties kwamen overeen hun respectieve autoriteiten aan te bevelen dat de partijen 6 022 t Noord-Atlantische haring mogen vissen in de wateren van de andere partij benoorden 62° NB. Om de resultaten van het overleg om te zetten in communautaire regelgeving moeten de nodige maatregelen worden getroffen.
- (6) In afwachting dat met de betrokken kuststaten overeenstemming wordt bereikt over het beheer op lange termijn van het bestand van blauwe wijting, is het voor de Gemeenschap dienstig om een voor alle lidstaten toegankelijk quotum vast te stellen van 250 000 t in de ICES-deelgebieden I, II, V, VI, VII, XII en XIV (internationale wateren).

⁽¹⁾ PB L 358 van 31.12.2002, blz. 59.

⁽²⁾ PB L 356 van 31.12.2002, blz. 12. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 728/2003 van de Commissie (PB L 105 van 26.4.2003, blz. 2).

⁽³⁾ PB L 209 van 2.8.2001, blz. 2.

⁽⁴⁾ PB L 226 van 29.8.1980, blz. 48.

⁽⁵⁾ PB L 226 van 29.8.1980, blz. 12.

- (7) In januari 2003 heeft de Visserijorganisatie voor het noordwestelijk deel van de Atlantische Oceaan (NAFO) een TAC voor Noorse garnaal van 13 000 t in NAFO-sector 3L voor de Gemeenschap vastgesteld. Deze maatregel moet derhalve door de Gemeenschap worden uitgevoerd.
- (8) Ingevolge de noodmaatregelen van de Gemeenschap betreffende de sluiting van de kabeljauwvisserij met treilers voor alle vaartuigen in de communautaire wateren van de Oostzee van 15 april tot en met 31 mei 2003, heeft Estland verzocht om van 1 september tot en met 15 oktober van dit jaar met Estse treilers in de wateren van de Gemeenschap te mogen vissen. De Raad acht het dienstig bijlage VI, deel II, bij Verordening (EG) nr. 2341/2002 waar nodig te wijzigen.
- (9) In verband met uitzonderlijke omstandigheden heeft Litouwen de Gemeenschap verzocht om teruggave van 800 t van het haringquotum dat Litouwen aan de Gemeenschap had toegekend voor de vangst in zijn wateren in 2003, waardoor het overeenkomstige quotum van de Gemeenschap wordt verlaagd. In ruil hebben de Litouwse autoriteiten toegezegd de Gemeenschap een hoeveelheid van 800 t haring in de Litouwse wateren toe te kennen, die zal worden afgeboekt op het nationale quotum dat de Internationale Visserijcommissie voor de Oostzee (IBSFC) voor 2004 zal vaststellen. De Raad acht het dienstig bijlage IA bij Verordening (EG) nr. 2341/2002 waar nodig te wijzigen.
- (10) Verordening (EG) nr. 2341/2002 moet derhalve dienovereenkomstig worden gewijzigd,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Verordening (EG) nr. 2341/2002 wordt als volgt gewijzigd:

1. Aan artikel 3 wordt het volgende lid 4 toegevoegd:
„4. De Commissie stelt de vangstmogelijkheden voor lodde in de deelgebieden V en XIV (wateren van Groenland) voor de Gemeenschappen vast op 70 % van het aandeel van Groenland in de TAC voor lodde, zodra de TAC is vastgesteld. Na de overdracht van 30 000 t aan IJsland, 10 000 t aan de Faeröer en 6 700 t aan Noorwegen, komt de resterende hoeveelheid aan alle lidstaten toe.”.
2. Bijlage IA wordt gewijzigd overeenkomstig bijlage I bij deze verordening.
3. Bijlage IB wordt gewijzigd overeenkomstig bijlage II bij deze verordening.
4. Bijlage IC wordt gewijzigd overeenkomstig bijlage III bij deze verordening.
5. Bijlage ID wordt gewijzigd overeenkomstig bijlage IV bij deze verordening.
6. Bijlage IE wordt gewijzigd overeenkomstig bijlage V bij deze verordening.
7. Bijlage VI wordt gewijzigd overeenkomstig bijlage VI bij deze verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de derde dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Luxemburg, 18 juni 2003.

Voor de Raad

De voorzitter

G. DRYG

BIJLAGE I

In bijlage IA bij Verordening (EG) nr. 2341/2002 worden de aanduidingen betreffende de soort haring in zone III d (Litouwse wateren) vervangen door:

„Soort: haring <i>Clupea harengus</i> ”		Zone: III d (Litouwse wateren)
Denemarken	477	(1) Beschikbaar voor Denemarken, Duitsland, Finland en Zweden binnen de respectieve quota voor III b, c, d (EG-wateren) (2) Waarvan 500 t in mindering wordt gebracht op het TAC-aandeel van de Gemeenschap voor III b, c, d (EG-wateren)”
Duitsland	358	
Zweden	165	
	500 (1)	
EG	1 500 (2)	
TAC	143 349	

BIJLAGE II

In bijlage IB bij Verordening (EG) nr. 2341/2002 moeten de aanduidingen betreffende de soort zandspiering in de zones IIa, Skagerrak, Kattegat, Noordzee, de soorten schelvis in de zones II a (EG-wateren), Noordzee, de soort schol in de zones II a (EG-wateren), Noordzee, en de soort kever in zone IV (Noorse wateren) worden vervangen door:

„Soort: Zandspiering <i>Ammodytidae</i>		Zone: II a ⁽¹⁾ , Skagerrak, Kattegat, Noordzee ⁽¹⁾
Denemarken	776 336	⁽¹⁾ Gemeenschapswateren exclusief wateren binnen 6 mijl van de basislijnen van het Verenigd Koninkrijk bij Shetland, Fair Isle en Foula. ⁽²⁾ Met uitzondering van Denemarken en het Verenigd Koninkrijk. ⁽³⁾ Quotum omvat zandspiering, kever, maximaal 2 000 t sprot en onvermijdbare bijvangsten van blauwe wijting. In zone VI a benoorden 56° 30' NB mogen sprot en maximaal 6 000 t kever worden gevangen. Voorwaarde voor de visserij op kever is dat gegevens over de hoeveelheden en de samenstelling van eventuele bijvangsten op haar verzoek aan de Commissie worden verstrekt. ⁽⁴⁾ Te vissen in de Noordzee.”
Verenigd Koninkrijk	16 969	
Alle lidstaten	29 695 ⁽²⁾	
EG	823 000	
Noorwegen	75 000 ⁽⁴⁾	
Faeröer	20 000 ⁽³⁾ ⁽⁴⁾	
TAC	918 000	

„Soort: Schelvis <i>Melanogrammus aeglefinus</i>		Zone: II a (EG-wateren), Noordzee
België	446	⁽¹⁾ Exclusief naar schatting 2 634 t industriële bijvangst. ⁽²⁾ TAC overeengekomen bij het visserijoverleg tussen de Europese Gemeenschap en Noorwegen voor 2003. De TAC-aandelen van de partijen bedragen na uitwisseling: EG: 44 655 t, Noorwegen: 7 080 t.
Denemarken	3 064	
Duitsland	1 950	
Frankrijk	3 398	
Nederland	334	
Zweden	216	
Verenigd Koninkrijk	32 613	
EG	42 021 ⁽¹⁾	
Noorwegen	7 080	
TAC	51 735 ⁽²⁾	

Bijzondere voorwaarden

In de betrokken zones mogen, binnen de limieten van bovenstaande quota, niet meer dan de opgegeven hoeveelheden worden gevangen:

	Noorse wateren
EG	31 357”

„Soort: Schol <i>Pleuronectes platessa</i>		Zone: IIa (EG-wateren), Noordzee
België	4 356	⁽¹⁾ TAC overeengekomen in het kader van het visserij-overleg tussen de Europese Gemeenschap en Noorwegen voor 2003. De TAC-aandelen van de partijen bedragen na uitwisseling: EG: 70 781 t, Noorwegen: 2 469 t.
Denemarken	14 156	
Duitsland	4 083	
Frankrijk	817	
Nederland	27 224	
Verenigd Koninkrijk	20 145	
EG	70 781	
Noorwegen	2 469	
TAC	73 250 ⁽¹⁾	

Bijzondere voorwaarden

In de betrokken zones mogen, binnen de limieten van bovenstaande quota, niet meer dan de opgegeven hoeveelheden worden gevangen:

Noorse wateren	
EG	30 000"
„Soort: Kever <i>Trisopterus esmarki</i>	Zone: IV (Noorse wateren)
Denemarken	47 500 ⁽¹⁾ ⁽²⁾
Verenigd Koninkrijk	2 500 ⁽¹⁾ ⁽²⁾
EG	50 000 ⁽¹⁾ ⁽²⁾
TAC	Niet relevant

⁽¹⁾ Inclusief onvermijdelijke bijvangst horsmakreel.
⁽²⁾ 80 % van dit quotum mag worden gevangen als zandspiering."

BIJLAGE III

In bijlage IC bij Verordening (EG) nr. 2341/2002 worden de aanduidingen betreffende de soort haring in de zones I, II (EG-wateren, internationale wateren) en blauwe wijting in de zones I, II (gereguleerd gebied van de NEAFC) vervangen door:

„Soort: Haring <i>Clupea harengus</i>	Zone: I, II (EG-wateren, internationale wateren en Noorse wateren)
België 17	(1) Mag worden gevangen in ICES-sector II a (EG-wateren).
Denemarken 16 908	
Duitsland 2 961	
Spanje 56	
Frankrijk 730	
Ierland 4 377	
Nederland 6 051	
Portugal 56	
Finland 262	
Zweden 6 265	
Verenigd Koninkrijk 10 810	
EG 48 493	
Noorwegen 48 493 (1)	
Faeröer 6 022 (1)	
TAC Niet relevant	

Bijzondere voorwaarden

In de betrokken zones mogen, binnen de limieten van bovenstaande quota, niet meer dan de opgegeven hoeveelheden worden gevangen.

Wateren van de Faeröer

België	2
Denemarken	2 100
Duitsland	368
Spanje	7
Frankrijk	91
Ierland	544
Nederland	751
Portugal	7
Finland	33
Zweden	778
Verenigd Koninkrijk	1 342
EG	6 022"

„Soort: Blauwe wijting <i>Micromesistius poutassou</i>	Zone: I, II, V, VI, VII, XII en XIV (internationale wateren)
EG 250 000	
TAC Niet relevant"	

BIJLAGE IV

In bijlage ID bij Verordening (EG) nr. 2341/2002 worden de aanduidingen betreffende de soort blauwe wijting in de zones V, VI, VII, XII en XIV ⁽¹⁾ en de soort makreel in de zones II a (EG-wateren), Skagerrak en Kattegat, III b, c, d (EG-wateren), Noordzee en in de zones II a (niet-EG-wateren), V b (EG-wateren), VI, VII, VIII a, b, d, e, XII, XIV vervangen door:

„Soort: Blauwe wijting <i>Micromesistius poutassou</i>		Zone: V, VI, VII, XII, XIV (EG-wateren)
Denemarken	2 218	⁽¹⁾ Waarvan maximaal 75 % in de ICES-gebieden VIII c, IX, X en CECAF 34.1.1 (EG-wateren). ⁽²⁾ Er mag niet worden gevestigd in sector VI a ten zuiden van 56° 30' NB en in deelgebied VIII ten oosten van 12° WL. ⁽³⁾ Waarvan 500 t mag bestaan uit zilvervis (<i>Argentina spp.</i>) ⁽⁴⁾ Vangsten van blauwe wijting mogen onvermijdelijke vangsten van zilvervis (<i>Argentina spp.</i>) bevatten. ⁽⁵⁾ Mag worden gevestigd in EG-wateren in gebieden VI a ten noorden van 56° 30' N, VI b VII ten westen van 12° W.
Duitsland	8 582	
Spanje	14 304 ⁽¹⁾	
Frankrijk	11 944	
Ierland	17 165	
Nederland	26 963	
Portugal	1 073 ⁽¹⁾	
Verenigd Koninkrijk	25 032	
EG	107 281	
Noorwegen	120 000 ⁽²⁾ ⁽³⁾	
Faeröer	45 000 ⁽⁴⁾ ⁽⁵⁾	
TAC	Niet relevant	

Bijzondere voorwaarden

In de betrokken zones mogen, binnen de limieten van bovenstaande quota, niet meer dan de opgegeven hoeveelheden worden gevangen:

	IV a
Noorwegen	40 000"

„Soort: Makreel <i>Scomber scombrus</i>		Zone: II a (EG-wateren), Skagerrak en Kattegat, III b, c, d (EG-wateren), Noordzee
België	483	(¹) Met inbegrip van de vangst door deze lidstaat van 1 865 t makreel in de ICES-sectoren III a en IVa, b (EG-wateren). (²) Inclusief 260 t te vissen in de Noorse wateren van ICES-deelgebied IV, op grond van de goedgekeurde notulen van het visserijoverleg tussen de Europese Gemeenschap, namens Zweden, en Noorwegen, voor het jaar 2003. (³) Bij de visserij in Noorse wateren moeten de bijvangsten van kabeljauw, schelvis, zwarte koolvis, witte koolvis en wijting in mindering worden gebracht op de quota voor die soorten. (⁴) Met inbegrip van 1 865 t op grond van voetnoot 2 van de bijlage bij de goedgekeurde notulen van het visserijoverleg tussen de Europese Gemeenschap en Noorwegen, Brussel, 9 december 1995. (⁵) Met inbegrip van 459 t op grond van de regeling tussen de Europese Gemeenschap en Noorwegen over het beheer van het gezamenlijk aandeel EU-Noorwegen in de toelaatbare vangsten van de NEAFC. (⁶) Af te trekken van het Noorse TAC-aandeel („access quota”). Dit quotum mag enkel in sector VI a worden gevangen, behalve 3 000 t die mag worden gevangen in sector III a. (⁷) TAC overeengekomen door de Europese Gemeenschap, Noorwegen en de Faeröer voor het noordelijke gebied.
Denemarken	12 745	
Duitsland	504	
Frankrijk	1 522	
Nederland	1 533	
Zweden	4 576 (¹) (²) (³)	
Verenigd Koninkrijk	1 419	
EG	22 782 (²) (⁴) (⁵)	
Noorwegen	40 395 (⁶)	
TAC	556 607 (⁷)	

Bijzondere voorwaarden

In de betrokken zones mogen, binnen de limieten van bovenstaande quota, niet meer dan de opgegeven hoeveelheden worden gevangen:

	III a	III a, IV b, c	IV b	IV c	II a (niet-EG-wateren), VI, van 1 januari tot en met 31 maart 2003
Denemarken		4 130			4 020
Frankrijk		490			
Nederland		490			
Zweden			390	10	
Verenigd Koninkrijk		490			
Noorwegen	3 000"				

„Soort: Makreel <i>Scomber scombrus</i>		Zone: II a (niet-EG-wateren), V b (EG-wateren), VI, VII, VII a, b, d, e, XII, XIV
Duitsland	20 342	(1) Mag alleen worden gevangen in de ICES-sectoren II a, IV a, VI a (benoorden 56° 30' NB), VII d, e, f, h.
Spanje	20	
Frankrijk	13 563	(2) Waarvan 1 411 t mag worden gevangen in ICES-sector IV a benoorden 59° NB (EG-wateren) van 1 januari tot en met 15 februari en van 1 oktober tot en met 31 december. 3 893 t van de eigen quota van de Faeröer mogen worden gevangen in ICES-sector VI a (benoorden 56° 30' NB) gedurende het gehele jaar en/of in de ICES-sectoren VII e, f, h en/of ICES-sector IV a.
Ierland	67 807	
Nederland	29 665	(3) TAC overeengekomen door de Europese Gemeenschap, Noorwegen en de Faeröer voor het noordelijk gebied.
Verenigd Koninkrijk	186 472	
EG	317 869 ⁽⁴⁾	(4) Met inbegrip van 7 061 t op grond van de regeling tussen Noorwegen en de Europese Gemeenschap inzake het beheer van het gezamenlijk aandeel EU-Noorwegen in de toelaatbare vangsten voor 2003 van de NEAFC.
Noorwegen	12 020 ⁽¹⁾	
Faeröer	4 679 ⁽²⁾	
TAC	556 607 ⁽³⁾	

Bijzondere voorwaarden

In de betrokken zones mogen binnen de limieten van bovenstaande quota niet meer dan de opgegeven hoeveelheden worden gevangen, en uitsluitend van 10 januari tot en met 15 februari en van 1 oktober tot en met 31 december:

	IVa (EG-wateren)
Duitsland	5 967
Frankrijk	3 978
Ierland	19 890
Nederland	8 702
Verenigd Koninkrijk	54 699
Noorwegen	12 020
Faeröer	1 411 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Benoorden 59° NB (EG-zone) van 1 januari tot en met 15 februari en van 1 oktober tot en met 31 december.”

BIJLAGE V

In bijlage IE bij Verordening (EG) nr. 2341/2002 wordt de aanduiding betreffende de soort Noorse garnaal in zone NAFO 3L vervangen door:

„Soort: Noorse garnaal <i>Pandalus borealis</i>		Zone: NAFO 3L ⁽¹⁾	
EG	145 ⁽²⁾	⁽¹⁾ Met uitzondering van het vak vallend binnen de volgende coördinaten:	
TAC	13 000	Punt nr.	Noorderbreedte Westerlengte
		1	47° 20' 0 46° 40' 0
		2	47° 20' 0 46° 30' 0
		3	46° 00' 0 46° 30' 0
		4	46° 00' 0 46° 40' 0
		⁽²⁾ Te vissen van 1 januari tot en met 31 maart, van 1 juli t/m 14 september en van 1 december t/m 31 december.”	

BIJLAGE VI

In bijlage VI bij Verordening (EG) nr. 234/2002 worden deel I en deel II vervangen door:

„DEEL I

KWANTITATIEVE BEPERKINGEN INZAKE VERGUNNINGEN EN VISDOCUMENTEN VOOR GEMEENSCHAPSVAARTUIGEN IN WATEREN VAN DERDE LANDEN

Visserijzone	Visserijtak	Aantal vergunningen	Maximum-aantal vaartuigen op ieder moment
Noorse wateren en visserijzone rond Jan Mayen	Haring, benoorden 62° 00' NB	75	55
Estse wateren	Kabeljauw, haring, zalm en sprot	250	70
Wateren van de Faeröer	Elke vorm van trawlvisserij met vaartuigen van ten hoogste 180 voet in de zone tussen 12 en 21 mijl van de basislijnen van de Faeröer	26	13
	Gerichte visserij op kabeljauw en schelvis met netten met mazen niet kleiner dan 135 mm, beperkt tot het gebied ten zuiden van 62° 28' NB en ten oosten van 6° 30' WL	8	4
	Trawlvisserij buiten 21 mijl van de basislijnen van de Faeröer. In de periode 1 maart-31 mei en 31 oktober-31 december mogen deze vaartuigen vissen in het gebied tussen 61° 20' NB en 62° 00' NB en tussen 12 en 21 mijl vanaf de basislijnen.	70	26
	Trawlvisserij op blauwe leng met netten met mazen niet kleiner dan 100 mm in het gebied ten zuiden van 61° 30' NB en ten westen van 9° 00' WL en in het gebied tussen 7° 00' WL en 9° 00' WL ten zuiden van 60° 30' NB en in het gebied ten zuidwesten van een lijn tussen 60° 30' NB, 7° 00' WL en 60° 00' NB en 6° 00' WL.	70	20
	Gerichte trawlvisserij op zwarte koolvis met netten met mazen niet kleiner dan 120 mm en waarbij verstevigingsstroppen rond de kuil mogen worden gebruikt.	70	22
	Visserij op blauwe wijting. Het totale aantal vergunningen kan met vier vaartuigen worden verhoogd om in spannen te vissen, indien de autoriteiten van de Faeröer zouden beslissen om bijzondere toegangsregels voor een gebied „main fishing area of blue whiting” genaamd, in te stellen.	34	20
	Lijnvisserij	10	6
	Markreelvisserij	12	12
	Haringvisserij benoorden 62° NB	21	21
IJsland	Alle visserijtakken	18	5
Letse wateren	Visserij op kabeljauw, haring en sprot	130	38
	Zalmvisserij	40	15

Visserijzone	Visserijtak	Aantal vergunningen	Maximum-aantal vaartuigen op ieder moment
Litouwse wateren	Alle visserijtakken	300	60
Poolse wateren	Alle visserijtakken. Alleen vaartuigen met een motorvermogen van 750 kW en minder		
Wateren van de Russische Federatie	Alle visserijtakken	pm	pm
	Kabeljauwvisserij	pm	pm
	Sprotvisserij	pm	pm

DEEL II

KWANTITATIEVE BEPERKINGEN INZAKE VERGUNNINGEN EN VISDOCUMENTEN VOOR VAARTUIGEN VAN DERDE LANDEN IN WATEREN VAN DE GEMEENSCHAP

Vlaggenstaat	Visserijtak	Aantal vergunningen	Maximaal aantal vaartuigen op ieder moment
Noorwegen	Haring, benoorden 62° 00' NB	18	18
Estland	Haring, zalm, sprot	106	63
	Kabeljauw	30	15 ⁽¹⁾
Faeröer	Makreel, VI a (benoorden 56° 30' NB), VII e, f, h, horsemakreel, IV, VI a (benoorden 56° 30' NB), VII e, f, h; haring, VI a (benoorden 56° 30' NB)	14	14
	Haring benoorden 62° 00' NB	21	21
	Haring, III a	4	4
	Industriële visserij op kever en sprot, IV, VI a (benoorden 56° 30' NB): zandspiering, IV (inclusief onvermijdelijke bijvangsten van blauwe wijting)	15	15
	Leng en lom ⁽²⁾	20	10
	Blauwe wijting, VI a (benoorden 56° 30' NB), VI b, VII (ten westen van 12° 00' WL)	20	20
	Blauwe leng	16	16
	Haringhaai (alle zones behalve NAFO 3PS)	3	3
Letland	Kabeljauw, haring, sprot, III d	90	45 ⁽³⁾
	Zalm, III d	4	2

Vlaggenstaat	Visserijtak	Aantal vergunningen	Maximaal aantal vaartuigen op ieder moment
Litouwen	Kabeljauw, haring, sprot, III d	70	40 ⁽⁴⁾
	Haring, sprot, III d (transport- en koelschepen)	5	4
Polen	Haringvisserij. Alle visserijtakken. Alleen vaartuigen met een motorvermogen van 750 kW en minder zijn toegestaan.	60	25
Russische Federatie	Haring, III d (Zweedse wateren)	pm	pm
	Haring, III d (Zweedse wateren, niet-vissende moederschepen)	pm	pm
Barbados	Garnalen „Panaeus” ⁽⁵⁾ (wateren van Guyana)	5	pm ⁽⁶⁾
	Snappers ⁽⁷⁾ (wateren van Frans Guyana)	5	pm
Guyana	Garnalen „Panaeus” ⁽⁵⁾ (wateren van Frans Guyana)	pm	pm ⁽⁶⁾
Suriname	Garnalen „Panaeus” ⁽⁵⁾ (wateren van Frans Guyana)	5	pm ⁽⁸⁾
Trinidad en Tobago	Garnalen „Panaeus” ⁽⁵⁾ (wateren van Frans Guyana)	8	pm ⁽⁹⁾
Japan	Tonijn ⁽¹⁰⁾ (wateren van Frans Guyana)	pm	
Korea	Tonijn ⁽¹⁰⁾ (wateren van Frans Guyana)	pm	pm ⁽⁹⁾
Venezuela	Snappers ⁽⁷⁾ (wateren van Frans Guyana)	41	pm
	Haaïen ⁽⁷⁾ (wateren van Frans Guyana)	4	pm

⁽¹⁾ Waarvan zes vaartuigen mogen vissen met kieuwnetten van 15 maart tot en met 31 mei en negen andere vaartuigen die mogen vissen met trawlnetten.

⁽²⁾ De autoriteiten van de Faeröer zullen de betrokken lijst vóór de 25ste van elke maand meedelen.

⁽³⁾ Waarvan ten hoogste 32 vaartuigen tegelijkertijd met kieuwnetten mogen vissen.

⁽⁴⁾ Waarvan ten hoogste tien vaartuigen tegelijk met kieuwnetten op kabeljauw mogen vissen.

⁽⁵⁾ De vergunningen voor garnalenvisserij in de wateren van het Franse departement Guyana worden afgegeven op grond van een visplan dat door de autoriteiten van het betrokken derde land wordt ingediend en is goedgekeurd door de Commissie. De vergunningen zijn slechts geldig voor de visperiode die in het visplan op grond waarvan de vergunning is verleend, is aangegeven.

⁽⁶⁾ Het jaarlijks aantal dagen op zee is beperkt tot 200.

⁽⁷⁾ Uitsluitend te vangen met beuglijnen of vallen (snappers) of beuglijnen of netten met een maaswijdte van ten minste 100 mm, te gebruiken op een diepte van meer dan 30 m (haaien). Deze vergunningen mogen slechts worden afgegeven na overlegging van een bewijs dat er een geldig contract bestaat tussen de scheepseigenaar die de vergunning aanvraagt, en een verwerkend bedrijf in het Franse departement Guyana en dat dit contract een verplichting bevat om minstens 75 % van alle vangsten van snappers of minstens 50 % van alle vangsten van haaien door het betrokken vaartuig in genoemd Frans departement aan te landen voor verwerking in het betrokken verwerkend bedrijf.

Bovengenoemd contract moet worden geïsoleerd door de Franse autoriteiten die zich ervan moeten vergewissen dat het correspondeert zowel met de capaciteit van het verwerkende bedrijf waarmee het is gesloten, als met de doelstellingen voor de ontwikkeling van de economie in Guyana. Een afschrift van dit geïsoleerde contract moet bij de aanvraag van de vergunning worden gevoegd.

Wanneer de Franse autoriteiten bovenbedoelde visering weigeren, delen zij deze weigering, met redenen omkleed, mee aan de betrokkene en aan de Commissie.

⁽⁸⁾ Het jaarlijks aantal zeedagen is beperkt tot p.m.

⁽⁹⁾ Het jaarlijkse aantal dagen op zee is beperkt tot 350.

⁽¹⁰⁾ Mag alleen met beuglijnen worden gevangen."

VERORDENING (EG) Nr. 1092/2003 VAN DE COMMISSIE**van 25 juni 2003****tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3223/94 van de Commissie van 21 december 1994 houdende uitvoeringsbepalingen van de invoerregeling voor groenten en fruit ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1947/2002 ⁽²⁾, en met name op artikel 4, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In Verordening (EG) nr. 3223/94 zijn op grond van de multilaterale handelsbesprekingen in het kader van de Uruguayronde de criteria vastgesteld aan de hand waarvan de Commissie voor de producten en de periodes die in de bijlage bij die verordening zijn vermeld, de forfaitaire waarden bij invoer uit derde landen vaststelt.

- (2) Op grond van de bovenvermelde criteria moeten de forfaitaire invoerwaarden worden vastgesteld op de in de bijlage bij deze verordening vermelde niveaus,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De in artikel 4 van Verordening (EG) nr. 3223/94 bedoelde forfaitaire invoerwaarden worden vastgesteld zoals aangegeven in de tabel in de bijlage bij deze verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 26 juni 2003.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 25 juni 2003.

Voor de Commissie

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Directeur-generaal Landbouw

⁽¹⁾ PB L 337 van 24.12.1994, blz. 66.

⁽²⁾ PB L 299 van 1.11.2002, blz. 17.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 25 juni 2003 tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit

(in EUR/100 kg)		
GN-code	Code derde landen ⁽¹⁾	Forfaitaire invoerwaarde
0702 00 00	052	58,0
	064	80,7
	999	69,3
0707 00 05	052	85,2
	999	85,2
0709 90 70	052	77,1
	999	77,1
0805 50 10	382	60,3
	388	61,1
	400	50,6
	528	62,6
	999	58,6
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	388	76,4
	400	90,4
	508	84,2
	512	75,5
	524	52,4
	528	59,0
	720	70,3
	800	148,7
	804	105,3
	999	84,7
0809 10 00	052	211,8
	999	211,8
0809 20 95	052	285,2
	060	156,6
	068	156,6
	094	197,7
	400	319,8
	999	223,2
0809 40 05	052	197,1
	624	184,6
	999	190,8

⁽¹⁾ Landennomenclatuur vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 2020/2001 van de Commissie (PB L 273 van 16.10.2001, blz. 6). De code „999” staat voor „andere oorsprong”.

VERORDENING (EG) Nr. 1093/2003 VAN DE COMMISSIE

van 24 juni 2003

tot wijziging van Verordening (EG) nr. 668/2001, teneinde de hoeveelheid waarop de permanente openbare inschrijving voor uitvoer van gerst die in het bezit is van het Duitse interventiebureau betrekking heeft, te verhogen

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad van 30 juni 1992 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1666/2000 ⁽²⁾, en met name op artikel 5,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In Verordening (EEG) nr. 2131/93 van de Commissie ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1630/2000 ⁽⁴⁾, zijn de procedures en de voorwaarden voor de verkoop van granen door de interventiebureaus vastgesteld.
- (2) Bij Verordening (EG) nr. 668/2001 van de Commissie ⁽⁵⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 989/2003 ⁽⁶⁾, is een permanente openbare inschrijving geopend voor de uitvoer van 4 299 449 ton gerst die in het bezit is van het Duitse interventiebureau.
- (3) Duitsland heeft de Commissie ervan in kennis gesteld dat haar interventiebureau voornemens is de hoeveelheid waarvoor de inschrijving voor uitvoer wordt gehouden, met 225 505 ton te verhogen. Gezien de marktsituatie dient op het Duitse verzoek te worden ingegaan.
- (4) Wegens de verhoging van de hoeveelheid waarop de inschrijving betrekking heeft, is het noodzakelijk ongewijzigd wijzigingen aan te brengen in de lijst van de gebieden en de opgeslagen hoeveelheden.

(5) Verordening (EG) nr. 668/2001 dient dienovereenkomstig te worden gewijzigd.

(6) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor granen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Verordening (EG) nr. 668/2001 wordt als volgt gewijzigd:

1. Artikel 2 wordt vervangen door:

„Artikel 2

1. De inschrijving heeft betrekking op een hoeveelheid van ten hoogste 4 524 954 ton gerst voor uitvoer naar alle derde landen, met uitzondering van Bulgarije, Canada, Cyprus, Estland, de Verenigde Staten van Amerika, Hongarije, Letland, Litouwen, Malta, Mexico, Polen, Roemenië, de Slowaakse Republiek, Slovenië en de Tsjechische Republiek.

2. De gebieden waar de 4 524 954 ton gerst zijn opgeslagen zijn vermeld in bijlage I.”

2. Bijlage I wordt vervangen door de tekst in de bijlage bij deze verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de dag van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 24 juni 2003.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 181 van 1.7.1992, blz. 21.

⁽²⁾ PB L 193 van 29.7.2000, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 191 van 31.7.1993, blz. 76.

⁽⁴⁾ PB L 187 van 26.7.2000, blz. 24.

⁽⁵⁾ PB L 93 van 3.4.2001, blz. 20.

⁽⁶⁾ PB L 143 van 11.6.2003, blz. 14.

BIJLAGE

„BIJLAGE I

(In ton)	
Plaats van opslag	Hoeveelheid
Sleeswijk-Holstein/Hamburg/Nedersaksen/Bremen/Mecklenburg-Voor-Pommeren	1 716 314
Noord-Rijnland-Westfalen/Hessen/Rijnland-Palts/Saarland/Baden-Württemberg/Beieren	418 033
Berlijn/Brandenburg/Saksen-Anhalt/Saksen/Thüringen	2 390 607"

VERORDENING (EG) Nr. 1094/2003 VAN DE COMMISSIE

van 24 juni 2003

houdende wijziging van Verordening (EG) nr. 1081/2002 wat betreft de verhoging van de hoeveelheid waarop de permanente openbare inschrijving voor de uitvoer van gerst in het bezit van het Franse interventiebureau betrekking heeft

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad van 30 juni 1992 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1666/2000 ⁽²⁾, en met name op artikel 5,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In Verordening (EEG) nr. 2131/93 van de Commissie ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1630/2000 ⁽⁴⁾, zijn de procedures en de voorwaarden voor de verkoop van graan door interventiebureaus vastgesteld.
- (2) Bij Verordening (EG) nr. 1081/2002 van de Commissie ⁽⁵⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 937/2003 ⁽⁶⁾, is een permanente openbare inschrijving geopend voor de uitvoer van 578 820 ton gerst in het bezit van het Franse interventiebureau.
- (3) Frankrijk heeft de Commissie ervan in kennis gesteld dat zijn interventiebureau voornemens is de hoeveelheid waarvoor de inschrijving voor uitvoer wordt gehouden, met 89 000 ton te verhogen. Gezien de marktsituatie is het dienstig met dit verzoek van Frankrijk in te stemmen.
- (4) Met het oog op de verhoging van de hoeveelheid waarop de inschrijving betrekking heeft, moet de lijst betreffende de gebieden en de opgeslagen hoeveelheden onverwijld dienovereenkomstig worden gewijzigd.

(5) Verordening (EG) nr. 1081/2002 moet derhalve in die zin worden gewijzigd.

(6) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor granen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Verordening (EG) nr. 1081/2002 wordt als volgt gewijzigd:

1. Artikel 2 wordt vervangen door:

„Artikel 2

1. De inschrijving heeft betrekking op een hoeveelheid van ten hoogste 667 820 ton gerst voor uitvoer naar alle derde landen, met uitzondering van Bulgarije, Canada, Cyprus, Estland, Hongarije, Letland, Litouwen, Malta, Mexico, Polen, Roemenië, Slovenië, Slowakije, Tsjechië en de Verenigde Staten van Amerika.

2. De gebieden waar de 667 820 ton gerst is opgeslagen, zijn vermeld in bijlage I.”.

2. Bijlage I wordt vervangen door de bijlage bij deze verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de dag van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 24 juni 2003.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 181 van 1.7.1992, blz. 21.

⁽²⁾ PB L 193 van 29.7.2000, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 191 van 31.7.1993, blz. 76.

⁽⁴⁾ PB L 187 van 26.7.2000, blz. 24.

⁽⁵⁾ PB L 164 van 22.6.2002, blz. 16.

⁽⁶⁾ PB L 133 van 29.5.2003, blz. 51.

BIJLAGE

„BIJLAGE I

(In ton)

Plaats van opslag	Hoeveelheid
Amiens	122 681
Chalons	33 000
Clermont	4 900
Dijon	1 100
Lille	51 332
Nancy	88 341
Nantes	10 400
Orléans	160 844
Paris	60 807
Poitiers	8 000
Rouen	126 415"

VERORDENING (EG) Nr. 1095/2003 VAN DE COMMISSIE
van 25 juni 2003

tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1500/2001 wat betreft de verhoging van de hoeveelheid waarop de permanente openbare inschrijving voor de uitvoer van gerst in het bezit van het Finse interventiebureau betrekking heeft

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad van 30 juni 1992 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1666/2000 ⁽²⁾, en met name op artikel 5,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In Verordening (EEG) nr. 2131/93 van de Commissie ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1630/2000 ⁽⁴⁾, zijn de procedures en de voorwaarden voor de verkoop van graan door de interventiebureaus vastgesteld.
- (2) Bij Verordening (EG) nr. 1500/2001 van de Commissie ⁽⁵⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 937/2003 ⁽⁶⁾, is een permanente openbare inschrijving geopend voor de uitvoer van 171 590 ton gerst in het bezit van het Finse interventiebureau.
- (3) Finland heeft de Commissie ervan in kennis gesteld dat zijn interventiebureau voornemens is de hoeveelheid waarvoor de inschrijving voor uitvoer wordt gehouden, met 17 488 ton te verhogen. Gezien de marktsituatie is het dienstig met dit verzoek van Finland in te stemmen.
- (4) Met het oog op de verhoging van de hoeveelheid waarop de inschrijving betrekking heeft, moet de lijst betreffende de gebieden en de opgeslagen hoeveelheden onverwijld dienovereenkomstig worden gewijzigd.

(5) Verordening (EG) nr. 1500/2001 moet derhalve in die zin worden gewijzigd.

(6) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor granen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Verordening (EG) nr. 1500/2001 wordt als volgt gewijzigd:

1. Artikel 2 wordt vervangen door:

„Artikel 2

1. De inschrijving heeft betrekking op een hoeveelheid van ten hoogste 189 078 ton gerst voor uitvoer naar alle derde landen, met uitzondering van Bulgarije, Canada, Cyprus, de Verenigde Staten van Amerika, Estland, Hongarije, Letland, Litouwen, Malta, Mexico, Polen, Roemenië, Slowakije, Slovenië en Tsjechië.

2. De gebieden waar de 189 078 ton gerst is opgeslagen, zijn vermeld in bijlage I.”.

2. Bijlage I wordt vervangen door de bijlage bij deze verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de dag van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 25 juni 2003.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 181 van 1.7.1992, blz. 21.

⁽²⁾ PB L 193 van 29.7.2000, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 191 van 31.7.1993, blz. 76.

⁽⁴⁾ PB L 187 van 26.7.2000, blz. 24.

⁽⁵⁾ PB L 199 van 24.7.2001, blz. 3.

⁽⁶⁾ PB L 133 van 29.5.2003, blz. 51.

BIJLAGE

„BIJLAGE I

(in ton)

Plaats van opslag	Hoeveelheid
Hämeenlinna	20 996
Joensuu	2 267
Kaipiainen	2 157
Kirkniemi	6 863
Kokemäki	28 966
Koria	7 767
Kotka	1 321
Kuopio	2 034
Loimaa	26 406
Mustio	7 620
Perniö	10 516
Seinäjoki	423
Turenki	69 204
Vainikkala	2 538”

VERORDENING (EG) Nr. 1096/2003 VAN DE COMMISSIE

van 25 juni 2003

houdende wijziging van Verordening (EG) nr. 953/2002 wat betreft de verhoging van de hoeveelheid waarop de permanente openbare inschrijving voor de uitvoer van gerst in het bezit van het Belgische interventiebureau betrekking heeft

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad van 30 juni 1992 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1666/2000 ⁽²⁾, en met name op artikel 5,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In Verordening (EEG) nr. 2131/93 van de Commissie ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1630/2000 ⁽⁴⁾, zijn de procedures en de voorwaarden voor de verkoop van graan door de interventiebureaus vastgesteld.
- (2) Bij Verordening (EG) nr. 953/2002 van de Commissie ⁽⁵⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 937/2003 ⁽⁶⁾, is een permanente openbare inschrijving geopend voor de uitvoer van 58 081 ton gerst in het bezit van het Belgische interventiebureau.
- (3) België heeft de Commissie ervan in kennis gesteld dat zijn interventiebureau voornemens is de hoeveelheid waarvoor de inschrijving voor uitvoer wordt gehouden, met 35 123 ton te verhogen. Gezien de marktsituatie is het dienstig met dit verzoek van België in te stemmen.
- (4) Met het oog op de verhoging van de hoeveelheid waarop de inschrijving betrekking heeft, moet de lijst betreffende de gebieden en de opgeslagen hoeveelheden onverwijld dienovereenkomstig worden gewijzigd.

(5) Verordening (EG) nr. 953/2002 moet derhalve in die zin worden gewijzigd.

(6) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor granen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Verordening (EG) nr. 953/2002 wordt als volgt gewijzigd:

1. Artikel 2 wordt vervangen door:

„Artikel 2

1. De inschrijving heeft betrekking op een hoeveelheid van ten hoogste 93 204 ton gerst voor uitvoer naar alle derde landen, met uitzondering van Bulgarije, Canada, Cyprus, de Verenigde Staten van Amerika, Estland, Hongarije, Letland, Litouwen, Malta, Mexico, Polen, Roemenië, Slowakije, Slovenië en Tsjechië.

2. De gebieden waar de 93 204 ton gerst is opgeslagen, zijn vermeld in bijlage I.”.

2. Bijlage I wordt vervangen door de bijlage bij deze verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de dag van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 25 juni 2003.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 181 van 1.7.1992, blz. 21.

⁽²⁾ PB L 193 van 29.7.2000, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 191 van 31.7.1993, blz. 76.

⁽⁴⁾ PB L 187 van 26.7.2000, blz. 24.

⁽⁵⁾ PB L 147 van 5.6.2002, blz. 3.

⁽⁶⁾ PB L 133 van 29.5.2003, blz. 51.

BIJLAGE

„BIJLAGE I

(in ton)

Plaats van opslag	Hoeveelheid
Hainaut	37 606
Liège	31 055
Namur	22 313
West-Vlaanderen	2 230"

VERORDENING (EG) Nr. 1097/2003 VAN DE COMMISSIE
van 25 juni 2003

tot vaststelling van de mate waarin gevolg kan worden gegeven aan de aanvragen om invoercertificaten voor bepaalde producten in de sector varkensvlees, die in juni 2003 worden ingediend op grond van de regeling die is vastgesteld in de door de Gemeenschap gesloten overeenkomsten met de Republiek Polen, de Republiek Hongarije, de Tsjechische Republiek, de Slowaakse Republiek, Bulgarije en Roemenië

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1898/97 van de Commissie van 29 september 1997 houdende vaststelling van bepalingen voor de uitvoering, in de sector varkensvlees, van de regeling waarin de Europaovereenkomsten met Bulgarije, de Tsjechische Republiek, Slowakije, Roemenië, Polen en Hongarije voorzien ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1877/2002 ⁽²⁾, en met name op artikel 4, lid 5,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Voor een aantal producten zijn de in de invoercertificaten voor het derde kwartaal van 2003 aangevraagde hoeveelheden niet groter dan de beschikbare hoeveelheden en kunnen derhalve volledig worden ingewilligd, terwijl voor een aantal andere producten de beschikbare hoeveelheden worden overschreden, zodat de aangevraagde hoeveelheden, met het oog op een billijke verdeling, met een percentage verminderd moeten worden.
- (2) De overblijvende hoeveelheid moet worden bepaald die bij de beschikbare hoeveelheid voor de volgende periode wordt gevoegd.

- (3) Het is dienstig er de aandacht van de handelaren op te vestigen dat de certificaten slechts gebruikt mogen worden voor producten die voldoen aan alle in de Gemeenschap geldende veterinairerechtelijke voorschriften,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

1. Op grond van Verordening (EG) nr. 1898/97 ingediende aanvragen om invoercertificaten voor de periode van 1 juli tot en met 30 september 2003 worden ingewilligd voor het in bijlage I aangegeven percentage.
2. Voor de periode van 1 oktober tot en met 31 december 2003 kunnen overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1898/97 invoercertificaten worden aangevraagd tot de in bijlage II aangegeven hoeveelheid.
3. De certificaten mogen slechts worden gebruikt voor producten die voldoen aan alle in de Gemeenschap geldende veterinairerechtelijke voorschriften.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 1 juli 2003.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 25 juni 2003.

Voor de Commissie
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Directeur-generaal Landbouw

⁽¹⁾ PB L 267 van 30.9.1997, blz. 58.

⁽²⁾ PB L 248 van 22.10.2002, blz. 9.

BIJLAGE I

Groep	Percentage waarvoor de invoercertificaten worden ingewilligd voor de periode van 1 juli tot en met 30 september 2003
1	100,0
2	65,0
3	100,0
4	100,0
H1	100,0
7	100,0
8	100,0
9	100,0
T1	100,0
T2	100,0
T3	100,0
S1	100,0
S2	100,0
B1	100,0
15	100,0
16	100,0
17	100,0

BIJLAGE II

(in t)	
Groep	Totale beschikbare hoeveelheid voor de periode van 1 oktober tot en met 31 december 2003
1	4 301,3
2	292,5
3	610,0
4	15 731,5
H1	1 585,0
7	8 628,6
8	875,0
9	14 807,5
T1	750,0
T2	7 247,0
T3	2 185,0
S1	1 450,0
S2	175,0
B1	1 500,0
15	562,0
16	1 062,5
17	7 812,5

VERORDENING (EG) Nr. 1098/2003 VAN DE COMMISSIE
van 25 juni 2003

tot vaststelling van de hoeveelheid van bepaalde producten van de sector varkensvlees die, in het kader van de regeling die is vastgesteld in de tussen de Gemeenschap, enerzijds, en Estland, Letland en Litouwen, anderzijds, gesloten overeenkomsten betreffende vrijhandel, beschikbaar is voor het vierde kwartaal van 2003

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 2305/95 van de Commissie van 29 september 1995 tot vaststelling van de uitvoeringsbepalingen, in de sector varkensvlees, van de regeling waarin is voorzien bij de overeenkomsten betreffende vrijhandel tussen de Gemeenschap, enerzijds, en Estland, Letland en Litouwen, anderzijds ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1853/2002 ⁽²⁾, en met name op artikel 4, lid 4,

Overwegende hetgeen volgt:

Met het oog op de verdeling van de beschikbare hoeveelheden, dienen de van de periode van 1 juli tot en met 30 september 2003 overgedragen hoeveelheden te worden opgeteld bij de voor de periode van 1 oktober tot en met 31 december 2003 beschikbare hoeveelheden,

Artikel 1

De hoeveelheid die op grond van Verordening (EG) nr. 2305/95 beschikbaar is voor de periode van 1 oktober tot en met 31 december 2003, is aangegeven in de bijlage.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 1 juli 2003.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 25 juni 2003.

Voor de Commissie
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Directeur-generaal Landbouw

⁽¹⁾ PB L 233 van 30.9.1995, blz. 45.

⁽²⁾ PB L 280 van 18.10.2002, blz. 5.

BIJLAGE

(in t)

Groep	Totale beschikbare hoeveelheid voor de periode van 1 oktober tot en met 31 december 2003
18	975,0
L1	195,0
19	812,5
20	97,5
21	1 187,5
22	570,0
E1	65,0

VERORDENING (EG) Nr. 1099/2003 VAN DE COMMISSIE
van 25 juni 2003

tot vaststelling van de mate waarin gevolg kan worden gegeven aan de aanvragen om invoercertificaten voor bepaalde producten in de sector varkensvlees, die in juni 2003 worden ingediend op grond van Verordening (EG) nr. 774/94 van de Raad houdende opening en vaststelling van de wijze van beheer van communautaire tariefcontingenten voor varkensvlees en bepaalde andere landbouwproducten

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1432/94 van de Commissie van 22 juni 1994 tot vaststelling van bepalingen voor de uitvoering, in de sector varkensvlees, van de invoerregeling waarin is voorzien bij Verordening (EG) nr. 774/94 van de Raad houdende opening en vaststelling van de wijze van beheer van communautaire tariefcontingenten voor varkensvlees en bepaalde andere landbouwproducten ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1006/2001 ⁽²⁾, en met name op artikel 4, lid 4,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Voor een aantal producten zijn de in de invoercertificaten voor het derde kwartaal van 2003 aangevraagde hoeveelheden niet groter dan de beschikbare hoeveelheden en de aanvragen kunnen derhalve volledig worden ingewilligd.
- (2) De voor de volgende periode overblijvende hoeveelheid moet worden bepaald.

- (3) Het is dienstig er de aandacht van de handelaren op te vestigen dat de certificaten slechts gebruikt mogen worden voor producten die voldoen aan alle in de Gemeenschap geldende veterinairerechtelijke voorschriften,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

1. Op grond van Verordening (EG) nr. 1432/94 ingediende aanvragen om invoercertificaten voor de periode van 1 juli tot en met 30 september 2003 worden ingewilligd voor het in bijlage I aangegeven percentage.
2. Voor de periode van 1 oktober tot en met 31 december 2003 kunnen overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1432/94 invoercertificaten worden aangevraagd tot de in bijlage II aangegeven hoeveelheid.
3. De certificaten mogen slechts worden gebruikt voor producten die voldoen aan alle in de Gemeenschap geldende veterinairerechtelijke voorschriften.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 1 juli 2003.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 25 juni 2003.

Voor de Commissie
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Directeur-generaal Landbouw

⁽¹⁾ PB L 156 van 23.6.1994, blz. 14.

⁽²⁾ PB L 140 van 24.5.2001, blz. 13.

BIJLAGE I

Groep	Percentage waarvoor de invoercertificaten worden ingewilligd voor de periode van 1 juli tot en met 30 september 2003
1	100,00

BIJLAGE II

(in t)

Groep	Totale beschikbare hoeveelheid voor de periode van 1 oktober tot en met 31 december 2003
1	6 754,0

VERORDENING (EG) Nr. 1100/2003 VAN DE COMMISSIE**van 25 juni 2003****tot vaststelling van de mate waarin gevolg kan worden gegeven aan de aanvragen om invoercertificaten, die in juni 2003 worden ingediend op grond van de tariefcontingenten voor de invoer van bepaalde producten in de varkensvleessector voor de periode van 1 juli tot en met 30 september 2003**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1486/95 van de Commissie van 28 juni 1995 betreffende de opening en wijze van beheer van de tariefcontingenten in de varkensvleessector ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1006/2001 ⁽²⁾, en met name op artikel 5, lid 5,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De in de invoercertificaten voor het derde kwartaal van 2003 aangevraagde hoeveelheden zijn niet groter dan de beschikbare hoeveelheden en kunnen derhalve volledig worden ingewilligd.
- (2) De overblijvende hoeveelheid moet worden bepaald die bij de beschikbare hoeveelheid voor de volgende periode wordt gevoegd,

Artikel 1

1. Op grond van Verordening (EG) nr. 1486/95 ingediende aanvragen om invoercertificaten voor de periode van 1 juli tot en met 30 september 2003 worden ingewilligd voor het in bijlage I aangegeven percentage.

2. In de periode van 1 oktober tot en met 31 december 2003 kunnen overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1486/95 invoercertificaten worden aangevraagd tot de in bijlage II aangegeven hoeveelheid.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 1 juli 2003.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 25 juni 2003.

Voor de Commissie

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Directeur-generaal Landbouw

⁽¹⁾ PB L 145 van 29.6.1995, blz. 58.⁽²⁾ PB L 140 van 24.5.2001, blz. 13.

BIJLAGE I

Groep	Percentage waarvoor de invoercertificaten worden ingewilligd voor de periode van 1 juli tot en met 30 september 2003
G2	100
G3	100
G4	100
G5	100
G6	100
G7	100

BIJLAGE II

(in t)	
Groep	Totale beschikbare hoeveelheid voor de periode van 1 oktober tot en met 31 december 2003
G2	15 562,7
G3	2 075,0
G4	1 455,0
G5	3 050,0
G6	7 500,0
G7	2 750,0

VERORDENING (EG) Nr. 1101/2003 VAN DE COMMISSIE

van 25 juni 2003

tot vaststelling van de mate waarin gevolg kan worden gegeven aan de aanvragen om invoercertificaten voor bepaalde producten in de sector varkensvlees, die in juni 2003 worden ingediend op grond van de regeling die is vastgesteld in de door de Gemeenschap gesloten overeenkomst met Slovenië

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 571/97 van de Commissie van 26 maart 1997 tot vaststelling van bepalingen voor de uitvoering, in de sector varkensvlees, van de regeling waarin is voorzien bij de interim-overeenkomst tussen, enerzijds, de Gemeenschap en, anderzijds, Slovenië ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1006/2001 ⁽²⁾, en met name op artikel 4, lid 4,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De in de invoercertificaten voor het derde kwartaal van 2003 aangevraagde hoeveelheden zijn kleiner dan de beschikbare hoeveelheden en kunnen derhalve volledig worden ingewilligd.
- (2) De overblijvende hoeveelheid moet worden bepaald die bij de beschikbare hoeveelheid voor de volgende periode wordt gevoegd.
- (3) Het is dienstig er de aandacht van de handelaren op te vestigen dat de certificaten slechts gebruikt mogen worden voor producten die voldoen aan alle in de Gemeenschap geldende veterinairerechtelijke voorschriften,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

1. Op grond van Verordening (EG) nr. 571/97 ingediende aanvragen om invoercertificaten voor de periode van 1 juli tot en met 30 september 2003 worden ingewilligd voor het in bijlage I aangegeven percentage.
2. Voor de periode van 1 oktober tot en met 31 december 2003 kunnen overeenkomstig Verordening (EG) nr. 571/97 invoercertificaten worden aangevraagd tot de in bijlage II aangegeven hoeveelheid.
3. De certificaten mogen slechts worden gebruikt voor producten die voldoen aan alle in de Gemeenschap geldende veterinairerechtelijke voorschriften.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 1 juli 2003.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 25 juni 2003.

Voor de Commissie

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Directeur-generaal Landbouw

⁽¹⁾ PB L 85 van 27.3.1997, blz. 56.

⁽²⁾ PB L 140 van 24.5.2001, blz. 13.

BIJLAGE I

Groep	Percentage waarvoor de invoercertificaten worden ingewilligd voor de periode van 1 juli tot en met 30 september 2003
23	100,00
24	100,00
25	100,00
26	100,00

BIJLAGE II

(in t)	
Groep	Totale beschikbare hoeveelheid voor de periode van 1 oktober tot en met 31 december 2003
23	383,9
24	142,3
25	126,8
26	776,3

VERORDENING (EG) Nr. 1102/2003 VAN DE COMMISSIE**van 25 juni 2003****tot vaststelling van de productierestitutie voor olijfolie die wordt gebruikt voor de vervaardiging van bepaalde conserven**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening nr. 136/66/EEG van de Raad van 22 september 1966 houdende de totstandbrenging van een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector oliën en vetten ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1513/2001 ⁽²⁾, en met name op artikel 20 bis,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In artikel 20 bis van Verordening nr. 136/66/EEG is bepaald dat een productierestitutie wordt verleend voor olijfolie die wordt gebruikt voor de vervaardiging van bepaalde conserven. Krachtens artikel 20 bis, lid 6, en onverminderd het bepaalde in lid 3 daarvan, wordt het bedrag van deze restitutie om de twee maanden door de Commissie vastgesteld.
- (2) Volgens artikel 20 bis, lid 2, van voornoemde verordening wordt de restitutie vastgesteld op basis van het verschil tussen de prijzen op de wereldmarkt en die op de markt van de Gemeenschap, waarbij rekening wordt gehouden met de invoerbelasting voor olijfolie, van GN-

code 1509 90 00 en de factoren die in aanmerking zijn genomen bij de vaststelling van de uitvoerrestituties voor bovenbedoelde olijfolie tijdens een referentieperiode. Het is dienstig de periode van twee maanden die onmiddellijk voorafgaat aan de periode waarin de productierestitutie wordt toegekend als referentieperiode aan te merken.

- (3) De toepassing van de bovenbedoelde criteria leidt tot het vaststellen van de restitutie zoals hieronder aangegeven,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Voor de maanden juli en augustus 2003 bedraagt de in artikel 20 bis, lid 2, van Verordening nr. 136/66/EEG bedoelde productierestitutie 44,00 EUR/100 kg.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 1 juli 2003.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 25 juni 2003.

Voor de Commissie

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Directeur-generaal Landbouw

⁽¹⁾ PB 172 van 30.9.1966, blz. 3025/66.

⁽²⁾ PB L 201 van 26.7.2001, blz. 4.

VERORDENING (EG) Nr. 1103/2003 VAN DE COMMISSIE
van 25 juni 2003
tot vaststelling van de invoerrechten in de sector rijst

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3072/95 van de Raad van 22 december 1995 houdende een gemeenschappelijke ordening van de rijstmarkt ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 411/2002 van de Commissie ⁽²⁾,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1503/96 van de Commissie van 29 juli 1996 houdende uitvoeringsbepalingen van Verordening (EG) nr. 3072/95 van de Raad met betrekking tot de invoerrechten in de rijstsector ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1298/2002 ⁽⁴⁾, en met name op artikel 4, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In artikel 11 van Verordening (EG) nr. 3072/95 is bepaald dat bij de invoer van de in artikel 1 van die verordening bedoelde producten de rechten van het gemeenschappelijk douanetarief worden geheven. Voor de producten als bedoeld in lid 2 van dat artikel is het invoerrecht echter gelijk aan de interventieprijs voor deze producten bij de invoer, verhoogd met een bepaald percentage naargelang het om gedopte of volwitte rijst gaat, en verminderd met de invoerprijs, voorzover dit recht niet hoger is dan dat van het gemeenschappelijk douanetarief.
- (2) In artikel 12, lid 3, van Verordening (EG) nr. 3072/95 is bepaald dat de cif-invoerprijzen worden berekend op basis van de representatieve prijzen voor het betrokken product op de wereldmarkt of op de invoermarkt voor het product in de Gemeenschap.
- (3) Bij Verordening (EG) nr. 1503/96 zijn bepalingen vastgesteld voor de uitvoering van Verordening (EG) nr. 3072/95 ten aanzien van de invoerrechten in de sector rijst.

- (4) De vastgestelde invoerrechten zijn van toepassing totdat een nieuwe vaststelling in werking treedt. De invoerrechten blijven ook van kracht als in de twee weken die aan de volgende periodieke vaststelling voorafgaan geen enkele notering beschikbaar is voor de in artikel 5 van Verordening (EG) nr. 1503/96 bedoelde referentiebron.
- (5) Voor het normaal functioneren van het stelsel van invoerrechten, moeten deze rechten worden berekend aan de hand van de in een referentieperiode geconstateerde marktkoersen.
- (6) De toepassing van de tweede alinea van artikel 4, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1503/96 leidt ertoe het invoerrecht, vastgesteld vanaf 15 mei 2003 bij Verordening (EG) nr. 832/2003 van de Commissie ⁽⁵⁾, aan te passen zoals vermeld in de bijlagen bij deze verordening.

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De in artikel 11, leden 1 en 2, van Verordening (EG) nr. 3072/95 bedoelde invoerrechten in de sector rijst worden aangepast overeenkomstig artikel 4 van Verordening (EG) nr. 1503/96 en zijn vastgesteld in bijlage I bij deze verordening aan de hand van de in bijlage II vermelde elementen.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 26 juni 2003.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 25 juni 2003.

Voor de Commissie
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Directeur-generaal Landbouw

⁽¹⁾ PB L 329 van 30.12.1995, blz. 18.

⁽²⁾ PB L 62 van 5.3.2002, blz. 27.

⁽³⁾ PB L 189 van 30.7.1996, blz. 71.

⁽⁴⁾ PB L 189 van 18.7.2002, blz. 8.

⁽⁵⁾ PB L 120 van 15.5.2003, blz. 15.

BIJLAGE I

Invoerrechten voor rijst en breukrijst

(in EUR/t)

GN-code	Invoerrechten ⁽²⁾				
	Derde landen (behalve ACS en Bangla- desh) ⁽³⁾	ACS ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾	Bangladesh ⁽⁴⁾	Basmati India en Pakistan ⁽⁶⁾	Egypte ⁽⁸⁾
1006 10 21	(7)	69,51	101,16		158,25
1006 10 23	(7)	69,51	101,16		158,25
1006 10 25	(7)	69,51	101,16		158,25
1006 10 27	(7)	69,51	101,16		158,25
1006 10 92	(7)	69,51	101,16		158,25
1006 10 94	(7)	69,51	101,16		158,25
1006 10 96	(7)	69,51	101,16		158,25
1006 10 98	(7)	69,51	101,16		158,25
1006 20 11	264,00	88,06	127,66		198,00
1006 20 13	264,00	88,06	127,66		198,00
1006 20 15	264,00	88,06	127,66		198,00
1006 20 17	264,00	88,06	127,66	14,00	198,00
1006 20 92	264,00	88,06	127,66		198,00
1006 20 94	264,00	88,06	127,66		198,00
1006 20 96	264,00	88,06	127,66		198,00
1006 20 98	264,00	88,06	127,66	14,00	198,00
1006 30 21	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 30 23	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 30 25	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 30 27	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 30 42	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 30 44	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 30 46	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 30 48	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 30 61	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 30 63	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 30 65	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 30 67	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 30 92	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 30 94	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 30 96	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 30 98	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 40 00	(7)	41,18	(7)		96,00

⁽¹⁾ Het invoerrecht op rijst van oorsprong uit de ACS-staten wordt toegepast overeenkomstig de in Verordening (EG) nr. 2286/2002 van de Raad (PB L 345 van 10.12.2002, blz. 5) en Verordening (EG) nr. 2603/97 van de Commissie (PB L 351 van 23.12.1997, blz. 22) vastgestelde regelingen.

⁽²⁾ Overeenkomstig Verordening (EEG) nr. 1706/98 worden de invoerrechten niet toegepast op producten van oorsprong uit de staten in Afrika, het Caribische gebied en de Stille Oceaan die rechtstreeks in het overzeese departement Réunion worden ingevoerd.

⁽³⁾ Het recht bij invoer van rijst in het overzeese departement Réunion is vastgesteld in artikel 11, lid 3, van Verordening (EG) nr. 3072/95.

⁽⁴⁾ Het invoerrecht op rijst, met uitzondering van breukrijst (GN-code 1006 40 00), van oorsprong uit Bangladesh, wordt toegepast overeenkomstig de in Verordening (EEG) nr. 3491/90 van de Raad (PB L 337 van 4.12.1990, blz. 1) en de gewijzigde Verordening (EEG) nr. 862/91 van de Commissie (PB L 88 van 9.4.1991, blz. 7) vastgestelde regelingen.

⁽⁵⁾ De invoer van producten van oorsprong uit de LGO is vrijgesteld van invoerrechten overeenkomstig artikel 101, lid 1, van het gewijzigde Besluit 91/482/EEG van de Raad (PB L 263 van 19.9.1991, blz. 1).

⁽⁶⁾ Voor gedopte Basmati-rijst, van oorsprong uit India en Pakistan, wordt een vermindering van 250 EUR/t toegepast (artikel 4 bis van de gewijzigde Verordening (EG) nr. 1503/96).

⁽⁷⁾ Recht van het gemeenschappelijk douanetarief.

⁽⁸⁾ Het invoerrecht op rijst van oorsprong en herkomst uit Egypte wordt toegepast overeenkomstig de in Verordening (EG) nr. 2184/96 van de Raad (PB L 292 van 15.11.1996, blz. 1) en Verordening (EG) nr. 196/97 van de Commissie (PB L 31 van 1.2.1997, blz. 53) vastgestelde regelingen.

BIJLAGE II

Berekening van de invoerrechten in de sector rijst

	Padie	Indica-rijst		Japonica-rijst		Breukrijst
		Gedopt	Volwit	Gedopt	Volwit	
1. Invoerrecht (EUR/t)	(¹)	264,00	416,00	264,00	416,00	(¹)
2. Berekeningselementen:						
a) Cif-prijs Arag (EUR/t)	—	233,35	210,83	286,43	323,23	—
b) Fob-prijs (EUR/t)	—	—	—	260,49	297,29	—
c) Kosten van zeevervoer (EUR/t)	—	—	—	25,94	25,94	—
d) Bron	—	USDA en opera-teurs	USDA en opera-teurs	Operateurs	Operateurs	—

(¹) Recht van het gemeenschappelijk douanetarief.

RICHTLIJN 2003/48/EG VAN DE RAAD**van 3 juni 2003****betreffende belastingheffing op inkomsten uit spaargelden in de vorm van rentebetaling**

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 94,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Europees Parlement ⁽²⁾,

Gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité ⁽³⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De artikelen 56 tot en met 60 van het Verdrag waarborgen het vrije verkeer van kapitaal.
- (2) Inkomsten uit spaargelden in de vorm van rente uit hoofde van schuldvorderingen zijn belastbare inkomsten voor de ingezetenen van alle lidstaten.
- (3) Krachtens artikel 58, lid 1, van het Verdrag hebben de lidstaten het recht de terzake dienende bepalingen van hun belastingwetgeving toe te passen die onderscheid maken tussen belastingplichtigen die niet in dezelfde situatie verkeren met betrekking tot hun vestigingsplaats of de plaats waar hun kapitaal is belegd, en het recht alle nodige maatregelen te nemen om overtredingen van de nationale wetten en voorschriften tegen te gaan, met name op fiscaal gebied.
- (4) De bepalingen van de belastingwetgeving van de lidstaten ter bestrijding van misbruik en fraude mogen volgens artikel 58, lid 3, van het Verdrag geen middel tot willekeurige discriminatie vormen, noch een verkapte beperking van het vrije kapitaalverkeer en betalingsverkeer als omschreven in artikel 56 van het Verdrag.
- (5) Bij gebreke van een coördinatie van de nationale belastingregelingen voor inkomsten uit spaargelden in de vorm van rentebetaling, in het bijzonder wat de behandeling van door niet-ingezetenen ontvangen rente betreft, kunnen de ingezetenen van de lidstaten zich thans in de lidstaat waar zij woonachtig zijn vaak onttrekken aan elke vorm van belastingheffing op rente die zij in een andere lidstaat ontvangen.
- (6) Dit leidt tot verstoringen in het kapitaalverkeer tussen de lidstaten die onverenigbaar zijn met de interne markt.
- (7) Voor deze richtlijn is voortgebouwd op de consensus die is bereikt tijdens de bijeenkomst van de Europese Raad van Santa Maria da Feira van 19 en 20 juni 2000 en de daaropvolgende zittingen van de Raad Ecofin van 26 en 27 november 2000, 13 december 2001 en 21 januari 2003.
- (8) Het uiteindelijke doel van deze richtlijn is mogelijk te maken dat inkomsten uit spaargelden in de vorm van rentebetaling die in een lidstaat wordt verricht aan uiteindelijk gerechtigden die een natuurlijke persoon zijn en hun woonplaats in een andere lidstaat hebben, effectief worden belast overeenkomstig het nationale recht van de laatstgenoemde lidstaat.
- (9) Het doel van deze richtlijn kan het best worden bereikt door haar toe te spitsen op de rentebetalingen die in de lidstaten gevestigde marktdeelnemers verrichten of bewerkstelligen ten gunste van uiteindelijk gerechtigden die een natuurlijke persoon zijn en hun woonplaats in een andere lidstaat hebben.
- (10) De doelstelling van deze richtlijn kan beter op Gemeenschapsniveau worden nagestreefd, omdat deze doelstelling bij gebreke van een coördinatie van de nationale regelingen voor de belasting van inkomsten uit spaargelden, niet voldoende door de lidstaten zelf kan worden verwezenlijkt en de Gemeenschap daarom overeenkomstig het subsidiariteitsbeginsel, als verwoord in artikel 5 van het Verdrag, de nodige maatregelen kan nemen. Deze richtlijn beperkt zich, overeenkomstig het in dat artikel vastgelegde evenredigheidsbeginsel, tot het minimum dat voor het bereiken van deze doelstelling vereist is en gaat niet verder dan wat voor de verwezenlijking daarvan nodig is.
- (11) De uitbetalende instantie is de marktdeelnemer die rente betaalt of de rentebetaling bewerkstelligt ten gunste van de uiteindelijk gerechtigde.
- (12) Bij het definiëren van de begrippen „rentebetaling” en „uitbetalende instantie” dient in voorkomend geval te worden verwezen naar Richtlijn 85/611/EEG van de Raad van 20 december 1985 tot coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende bepaalde instellingen voor collectieve belegging in effecten (icbe's) ⁽⁴⁾.
- (13) De werkingssfeer van deze richtlijn moet worden beperkt tot belastingheffing op inkomsten uit spaargelden in de vorm van rente uit hoofde van schuldvorderingen; vraagstukken in verband met de fiscale behandeling van, onder meer, pensioenen en verzekeringsuitkeringen vallen buiten de werkingssfeer van deze richtlijn.
- (14) Het uiteindelijke doel van de richtlijn, namelijk het mogelijk maken van een effectieve belastingheffing op rentebetalingen in de fiscale woonstaat van de uiteindelijk gerechtigde, kan worden verwezenlijkt door de uitwisseling van informatie over rentebetalingen tussen de lidstaten.

⁽¹⁾ PB C 270 E van 25.9.2001, blz. 259.

⁽²⁾ PB C 47 E van 27.2.2003, blz. 553.

⁽³⁾ PB C 48 van 21.2.2002, blz. 55.

⁽⁴⁾ PB L 375 van 31.12.1985, blz. 3. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 2001/108/EG van het Europees Parlement en de Raad (PB L 41 van 13.2.2002, blz. 35).

- (15) Richtlijn 77/799/EEG van de Raad van 19 december 1977 betreffende de wederzijdse bijstand van de bevoegde autoriteiten van de lidstaten op het gebied van de directe en de indirecte belastingen⁽¹⁾, verschaft de lidstaten al een basis voor het uitwisselen van informatie voor fiscale doeleinden betreffende de onder deze richtlijn vallende inkomsten. De richtlijn dient van toepassing te blijven op dergelijke uitwisselingen van informatie in aanvulling op de onderhavige richtlijn voorzover de onderhavige richtlijn niet van eerstgenoemde richtlijn afwijkt.
- (16) De automatische uitwisseling tussen de lidstaten van informatie over de in deze richtlijn bedoelde rentebetalingen maakt een effectieve belastingheffing mogelijk op die rentebetalingen in de fiscale woonstaat van de uiteindelijk gerechtigde overeenkomstig het nationale recht van die staat. Derhalve moet worden bepaald dat de lidstaten die ingevolge het bepaalde in deze richtlijn informatie uitwisselen, geen gebruik mogen maken van de in artikel 8 van Richtlijn 77/799/EEG vermelde mogelijkheid om de uitwisseling van informatie te begrenzen.
- (17) Vanwege structurele verschillen kunnen Oostenrijk, België en Luxemburg de automatische uitwisseling van informatie niet tegelijkertijd met de andere lidstaten toepassen. Aangezien een bronbelasting een minimumniveau van effectieve belastingheffing kan waarborgen, vooral tegen een tarief dat geleidelijk oploopt tot 35 %, dienen deze lidstaten gedurende een overgangsperiode een bronbelasting te heffen op onder deze richtlijn vallende inkomsten uit spaargelden.
- (18) Teneinde verschillen in behandeling te voorkomen, dienen Oostenrijk, België en Luxemburg niet te worden verplicht automatische uitwisseling van informatie toe te passen voordat de Zwitserse Bondsstaat, het Vorstendom Andorra, het Vorstendom Liechtenstein, het Vorstendom Monaco en de Republiek San Marino ervoor zorgen dat op verzoek effectief informatie betreffende rentebetalingen wordt uitgewisseld.
- (19) Deze lidstaten dienen het grootste deel van de opbrengst van deze bronbelasting over te dragen aan de woonstaat van de uiteindelijk gerechtigde van de rente.
- (20) Deze lidstaten dienen te voorzien in een procedure die het de uiteindelijk gerechtigden met fiscale woonplaats in een andere lidstaat mogelijk maakt de heffing van deze bronbelasting te voorkomen door hun uitbetalende instantie te machtigen tot renseignering van de rentebetalingen of door het overleggen van een verklaring die is afgegeven door de bevoegde autoriteit van hun fiscale woonstaat.
- (21) De fiscale woonstaat van de uiteindelijk gerechtigde moet ervoor zorgen dat dubbele belastingheffing op rentebetalingen als gevolg van de overeenkomstig de procedures van deze richtlijn toegepaste bronheffing wordt uitgesloten. De fiscale woonstaat dient daartoe de bronheffing te verrekenen met de op zijn grondgebied verschuldigde belasting en, in voorkomend geval, het bedrag dat teveel is ingehouden, aan de uiteindelijk gerechtigde terug te betalen; de fiscale woonstaat mag echter in plaats van dit verrekeningsmechanisme toe te passen de ingehouden belasting terugbetalen.
- (22) Ter voorkoming van marktverstoringen dient deze richtlijn tijdens de overgangsperiode niet te gelden voor rentebetalingen op bepaalde verhandelbare schuldinstrumenten.
- (23) Deze richtlijn belet de lidstaten niet om naast de in deze richtlijn bedoelde bronbelasting ook andere typen bronbelasting te heffen op rentebaten die op hun grondgebied zijn verworven.
- (24) Zolang de Verenigde Staten van Amerika, Zwitserland, Andorra, Liechtenstein, Monaco, San Marino en de betrokken afhankelijke of geassocieerde gebieden van de lidstaten niet ieder gelijkwaardige of dezelfde maatregelen toepassen als de maatregelen waarin deze richtlijn voorziet, zou kapitaalvlucht naar die landen en gebieden de verwezenlijking van de doelstellingen van de richtlijn in gevaar kunnen brengen. Deze richtlijn dient derhalve van kracht te worden vanaf de datum waarop alle genoemde landen en gebieden dergelijke maatregelen toepassen.
- (25) De Commissie dient om de drie jaar verslag uit te brengen over de uitvoering van deze richtlijn en de Raad de wijzigingen voor te stellen die noodzakelijk blijken voor het beter garanderen van een effectieve belastingheffing op inkomsten uit spaargelden en voor het uit de weg ruimen van ongewenste concurrentieverstoringen.
- (26) In deze richtlijn zijn de grondrechten en beginselen in acht genomen die met name in het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie zijn erkend,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

HOOFDSTUK I

INLEIDENDE BEPALINGEN

Artikel 1

Doel

1. Uiteindelijk doel van deze richtlijn is het mogelijk te maken dat inkomsten uit spaargelden in de vorm van rentebetaling die in een lidstaat wordt verricht aan uiteindelijk gerechtigden die een natuurlijke persoon zijn en hun fiscale woonplaats in een andere lidstaat hebben, effectief worden belast overeenkomstig het nationale recht van de laatstgenoemde lidstaat.

2. De lidstaten zien erop toe dat de op hun grondgebied gevestigde uitbetalende instanties de voor de uitvoering van de richtlijn noodzakelijke taken uitvoeren, ongeacht de vestigingsplaats van de debiteur van de rentedragende schuldvordering.

⁽¹⁾ PB L 336 van 27.12.1997, blz. 15. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij de Toetredingsakte van 1994.

Artikel 2

Definitie van uiteindelijk gerechtigde

1. Voor de toepassing van deze richtlijn wordt onder „uiteindelijk gerechtigde” verstaan elke natuurlijke persoon die een rentebetaling ontvangt, of ten gunste van wie een rentebetaling wordt bewerkstelligd, tenzij deze aantoont dat de rentebetaling niet te zijner gunste is ontvangen of bewerkstelligd is. Dit betekent:

- a) dat hij handelt als uitbetalende instantie in de zin van artikel 4, lid 1; of
- b) dat hij handelt namens een rechtspersoon, een entiteit waarvan de winst wordt belast volgens de algemene belastingregels voor ondernemingen, een icbe waaraan vergunning is verleend overeenkomstig Richtlijn 85/611/EEG, of een entiteit als bedoeld in artikel 4, lid 2, van deze richtlijn, en dat hij, in het laatstgenoemde geval, aan de marktdeelnemer die de rentebetaling verricht de naam en het adres van die entiteit bekendmaakt en bedoelde marktdeelnemer deze informatie op zijn beurt doorgeeft aan de bevoegde autoriteit van de lidstaat waar hij is gevestigd; of
- c) dat hij handelt namens een andere natuurlijke persoon die de uiteindelijk gerechtigde is en hij aan de uitbetalende instantie overeenkomstig artikel 3, lid 2, de identiteit van die uiteindelijk gerechtigde bekendmaakt.

2. Indien de uitbetalende instantie beschikt over gegevens die doen vermoeden dat de natuurlijke persoon die een rentebetaling ontvangt of ten gunste van wie een rentebetaling wordt bewerkstelligd, niet de uiteindelijk gerechtigde is, en die persoon noch onder a) noch onder b) van lid 1 valt, moet zij redelijke maatregelen nemen om de identiteit van de uiteindelijk gerechtigde vast te stellen, overeenkomstig artikel 3, lid 2. Indien de uitbetalende instantie de uiteindelijk gerechtigde niet kan identificeren, behandelt zij de natuurlijke persoon in kwestie als de uiteindelijk gerechtigde.

Artikel 3

Identiteit en woonplaats van de uiteindelijk gerechtigde

1. Voor de toepassing van de artikelen 8 tot en met 12 bepaalt elke lidstaat de procedures die nodig zijn om de uitbetalende instantie in staat te stellen de identiteit en woonplaats van de uiteindelijk gerechtigden vast te stellen en draagt de lidstaat zorg voor de toepassing van deze procedures binnen zijn grondgebied.

Deze procedures voldoen aan de minimumnormen als vastgesteld in de leden 2 en 3.

2. De uitbetalende instantie stelt de identiteit van de uiteindelijk gerechtigde vast op basis van minimumnormen die verschillen naar gelang van de aanvang van de betrekkingen tussen de uitbetalende instantie en de ontvanger van de rente:

- a) voor contractuele betrekkingen die zijn aangegaan vóór 1 januari 2004, stelt de uitbetalende instantie de identiteit vast van de uiteindelijk gerechtigde, bestaande uit diens naam en adres, aan de hand van de informatie waarover zij beschikt, met name ter uitvoering van de geldende voorschriften in de lidstaat van vestiging en van Richtlijn 91/308/EEG van de Raad van 10 juni 1991 tot voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld ⁽¹⁾;

- b) voor contractuele betrekkingen die zijn aangegaan of voor transacties die, bij ontstentenis van contractuele betrekkingen, zijn verricht op of na 1 januari 2004, bepaalt de uitbetalende instantie de identiteit van de uiteindelijk gerechtigde, bestaande uit naam, adres, en indien dat bestaat, het hem door de fiscale woonstaat toegekende fiscaal identificatienummer. Deze elementen worden bepaald op basis van het paspoort of de officiële identiteitskaart die door de uiteindelijk gerechtigde wordt overgelegd. Indien het adres niet vermeld is in dat paspoort of in die officiële identiteitskaart, wordt het adres bepaald op basis van ieder bewijsstuk dat door de uiteindelijk gerechtigde wordt overgelegd. Indien het fiscaal identificatienummer niet vermeld is in het paspoort, in de officiële identiteitskaart of in enig ander bewijsstuk dat door de uiteindelijk gerechtigde wordt overgelegd, waaronder eventueel een fiscale woonplaatsverklaring, wordt de identiteit aangevuld met de vermelding van diens geboorteplaats en -datum zoals vermeld in het paspoort of de officiële identiteitskaart.

3. De uitbetalende instantie bepaalt de woonplaats van de uiteindelijk gerechtigde op basis van de minimumnormen, die verschillen naar gelang van de aanvang van de betrekkingen tussen de uitbetalende instantie en de gerechtigde van de rente. Behoudens hetgeen volgt, wordt als woonplaats aangemerkt de plaats waar de uiteindelijk gerechtigde zijn vaste adres heeft:

- a) voor contractuele betrekkingen die vóór 1 januari 2004 zijn aangegaan, stelt de uitbetalende instantie de woonplaats van de uiteindelijk gerechtigde vast aan de hand van de informatie waarover zij beschikt, met name ter uitvoering van de geldende voorschriften in de lidstaat van vestiging en van Richtlijn 91/308/EEG;
- b) voor contractuele betrekkingen die zijn aangegaan of transacties die bij ontstentenis van contractuele betrekkingen zijn verricht op of na 1 januari 2004, stelt de uitbetalende instantie de woonplaats van de uiteindelijk gerechtigde vast op basis van het adres dat vermeld staat in het paspoort of op de officiële identiteitskaart of zo nodig op basis van enig ander door de uiteindelijk gerechtigde overgelegd bewijsstuk, volgens de volgende procedure: van natuurlijke personen die een door een lidstaat uitgereikt paspoort of officiële identiteitskaart overleggen en die verklaren ingezetene van een derde land te zijn, wordt de woonplaats vastgesteld op basis van een fiscale woonplaatsverklaring die is afgegeven door de bevoegde autoriteit van het derde land waarvan de natuurlijke persoon verklaart ingezetene te zijn. Wordt een dergelijke verklaring niet overgelegd, dan wordt de natuurlijke persoon geacht zijn woonplaats te hebben in de lidstaat die het paspoort of enig ander officieel identiteitsdocument heeft uitgereikt.

Artikel 4

Definitie van uitbetalende instantie

1. Voor de toepassing van deze richtlijn wordt onder „uitbetalende instantie” verstaan elke marktdeelnemer die rente uitbetaalt of een rentebetaling bewerkstelligt ten onmiddellijke gunste van de uiteindelijk gerechtigde, ongeacht of deze marktdeelnemer de debiteur is van het rentedragende schuldinstrument of de marktdeelnemer die door de debiteur of de uiteindelijk gerechtigde is belast met het uitbetalen van de rente of het bewerkstelligen van de rentebetaling.

⁽¹⁾ PB L 166 van 28.6.1991, blz. 77. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 2001/97/EG van het Europees Parlement en de Raad (PB L 344 van 28.12.2001, blz. 76).

2. Een in een lidstaat gevestigde entiteit waaraan rente wordt uitbetaald of een rentebetaling wordt bewerkstelligd ten gunste van de uiteindelijk gerechtigde, wordt op het tijdstip van het verrichten of bewerkstelligen van die rentebetaling eveneens als uitbetalende instantie aangemerkt. Deze bepaling is niet van toepassing indien de marktdeelnemer op basis van door de entiteit overgelegde officiële bewijsstukken redenen heeft om aan te nemen dat de entiteit:

- a) een rechtspersoon is, met uitzondering van de in lid 5 vermelde rechtspersonen, of
- b) volgens de algemene belastingregels voor ondernemingen winstbelasting moet afdragen, of
- c) een overeenkomstig Richtlijn 85/611/EEG vergunninghoudende beschikkende icbe is.

Een marktdeelnemer die rente uitbetaalt of een rentebetaling bewerkstelligt voor een dergelijke in een andere lidstaat gevestigde entiteit die op grond van dit lid als uitbetalende instantie wordt aangemerkt, deelt de bevoegde autoriteit van de lidstaat waar zij is gevestigd de naam en het adres van de entiteit mee alsmede het totale bedrag van de rente die aan de entiteit is uitbetaald of de rentebetaling die voor de entiteit is bewerkstelligd. Bedoelde bevoegde autoriteit geeft deze gegevens vervolgens door aan de bevoegde autoriteit van de lidstaat waar de entiteit is gevestigd.

3. De in lid 2 bedoelde entiteit heeft echter de mogelijkheid om voor de toepassing van deze richtlijn te kiezen voor een behandeling als icbe als bedoeld in lid 2, onder c). Indien van deze keuzemogelijkheid gebruik wordt gemaakt, wordt door de lidstaat waar de entiteit is gevestigd een verklaring afgegeven, welke door deze entiteit aan de marktdeelnemer overhandigd wordt.

De lidstaten stellen nadere voorschriften voor deze keuzemogelijkheid vast voor de op hun grondgebied gevestigde entiteiten.

4. Wanneer de marktdeelnemer en de in lid 12 bedoelde entiteit in dezelfde lidstaat zijn gevestigd, ziet de lidstaat in kwestie erop toe dat de entiteit de bepalingen van deze richtlijn naleeft wanneer deze als uitbetalende instantie handelt.

5. De van de toepassing van lid 2, onder a), uitgesloten rechtspersonen zijn:

- a) in Finland: avoin yhtiö (Ay) et kommandiittiyhtiö (Ky)/öppet bolag et kommanditbolag;
- b) in Zweden: handelsbolag (HB) et kommanditbolag (KB).

Artikel 5

Definitie van bevoegde autoriteit

Voor de toepassing van deze richtlijn wordt onder „bevoegde autoriteit” verstaan:

- a) voor de lidstaten: de autoriteiten die de lidstaten ter kennis van de Commissie hebben gebracht;

- b) voor derde landen: de bevoegde autoriteit voor de toepassing van bilaterale of multilaterale belastingverdragen of, bij ontstentenis daarvan, een autoriteit die bevoegd is om een fiscale-woonplaatsverklaring af te geven.

Artikel 6

Definitie van rentebetaling

1. Voor de toepassing van deze richtlijn wordt onder „rentebetaling” verstaan:

- a) rente, uitbetaald of bijgeschreven op een rekening, die is terug te voeren op enigerlei schuldvordering, al dan niet gedekt door hypotheek of voorzien van een winstdelingsclausule, en met name de opbrengsten van overheidspapier en obligatieleningen, inclusief daaraan gehechte premies en prijzen; boete voor te late betaling wordt niet als rentebetaling aangemerkt;
- b) rente die is aangegroeid of gekapitaliseerd op het moment van de verkoop, terugbetaling of aflossing van de onder a) bedoelde schuldvorderingen;
- c) inkomsten uit rentebetalingen als bedoeld onder a) en b), hetzij rechtstreeks, hetzij via een entiteit als bedoeld in artikel 4, lid 2, uitgekeerd door:
 - i) icbe's waaraan vergunning is verleend overeenkomstig Richtlijn 85/611/EEG,
 - ii) entiteiten die gebruik mogen maken van de keuzemogelijkheid van artikel 4, lid 3, en
 - iii) instellingen voor collectieve belegging die buiten het in artikel 7 bedoelde grondgebied zijn gevestigd;
- d) inkomsten die zijn gerealiseerd bij de verkoop, terugbetaling of aflossing van aandelen of bewijzen van deelneming in de volgende instellingen en entiteiten, indien deze rechtstreeks of middellijk via andere hierna bedoelde instellingen voor collectieve belegging of entiteiten meer dan 40 % van hun vermogen beleggen in de onder a) bedoelde schuldvorderingen:
 - i) icbe's waaraan vergunning is verleend overeenkomstig Richtlijn 85/611/EEG,
 - ii) entiteiten die gebruik mogen maken van de keuzemogelijkheid van artikel 4, lid 3,
 - iii) instellingen voor collectieve belegging die buiten het in artikel 7 bedoelde grondgebied zijn gevestigd.

De lidstaten beschikken echter slechts over de mogelijkheid de inkomsten vermeld onder d) onder de definitie van rente te laten vallen voorzover deze inkomsten rechtstreeks of middellijk afkomstig zijn van rentebetalingen in de zin van de punten a) en b).

2. Wat betreft lid 1, onder c) en d), wordt, indien een uitbetalende instantie geen informatie heeft over het deel van de inkomsten dat voortkomt uit rentebetalingen, het volledige bedrag aan inkomsten als rentebetaling aangemerkt.

3. Wat betreft lid 1, onder d), wordt, indien een uitbetalende instantie geen informatie heeft over het percentage van het vermogen dat is belegd in schuldvorderingen of in aandelen of bewijzen van deelneming als omschreven onder dat punt, dat percentage geacht meer dan 40 % te bedragen. Indien zij het bedrag van de door de uiteindelijk gerechtigde gerealiseerde inkomsten niet kan bepalen, worden de inkomsten geacht de opbrengst van de verkoop, aflossing of terugbetaling van de aandelen of bewijzen van deelneming te zijn.

4. Indien rente als omschreven in lid 1 wordt uitbetaald aan, of bijgeschreven op een rekening op naam van een entiteit als bedoeld in artikel 4, lid 2, en deze entiteit geen gebruik mag maken van de keuzemogelijkheid van artikel 4, lid 3, wordt de uitbetaalde of bijgeschreven rente aangemerkt als een door deze entiteit verrichte rentebetaling.

5. Wat betreft lid 1, onder b) en d), kunnen lidstaten op hun grondgebied gevestigde uitbetalende instanties ertoe verplichten om de rente over een periode van ten hoogste één jaar op jaarbasis te berekenen en kunnen zij deze geannualiseerde rente als een rentebetaling beschouwen, zelfs als tijdens die periode geen verkoop, terugbetaling of aflossing heeft plaatsgevonden.

6. In afwijking van lid 1, onder c) en d), kunnen de lidstaten de in die bepalingen bedoelde inkomsten die afkomstig zijn van op hun grondgebied gevestigde instellingen of entiteiten, van de definitie van rentebetaling uitsluiten wanneer beleggingen in schuldvorderingen als bedoeld in lid 1, onder a), niet meer dan 15 % van het vermogen van de desbetreffende entiteiten uitmaken. Evenzeer kunnen de lidstaten, in afwijking van lid 4, besluiten om van de definitie van rentebetaling in lid 1, uit te sluiten de rente die is uitbetaald aan, of bijgeschreven op een rekening van een entiteit als bedoeld in artikel 4, lid 2, die geen gebruik mag maken van de keuzemogelijkheid van artikel 4, lid 3, en die op hun grondgebied is gevestigd, wanneer de beleggingen van deze entiteiten in schuldvorderingen als bedoeld in lid 1, onder a), niet meer dan 15 % van hun vermogen uitmaken.

Indien een lidstaat gebruik maakt van deze keuzemogelijkheid, is dit voor de andere lidstaten bindend.

7. Het percentage als bedoeld in lid 1, onder d), en in lid 3 wordt vanaf 1 januari 2011 25 %.

8. De in lid 1, onder d), en in lid 6 bedoelde percentages worden bepaald aan de hand van de beleggingspolitiek zoals die in het fondsreglement of de statuten van de betrokken instellingen of entiteiten is neergelegd en, bij ontstentenis daarvan, op basis van de feitelijke samenstelling van de beleggingsportefeuille van de instellingen of entiteiten.

Artikel 7

Territoriale werkingsfeer

Deze richtlijn is van toepassing op rente welke wordt betaald door een uitbetalende instantie die is gevestigd op het grondgebied waarop het Verdrag krachtens zijn artikel 299 van toepassing is.

HOOFDSTUK II

UITWISSELING VAN INFORMATIE

Artikel 8

Renseignering door de uitbetalende instantie

1. Wanneer de uiteindelijk gerechtigde woonachtig is in een andere lidstaat dan de lidstaat waar de uitbetalende instantie is gevestigd, verstrekt de uitbetalende instantie de bevoegde autoriteit van de lidstaat van vestiging minimaal de volgende gegevens:

- a) de identiteit en woonplaats van de uiteindelijk gerechtigde zoals die overeenkomstig het bepaalde in artikel 3 zijn vastgesteld;
- b) de naam en het adres van de uitbetalende instantie;
- c) het rekeningnummer van de uiteindelijk gerechtigde of, bij ontstentenis daarvan, een eenduidige omschrijving van de rentedragende schuldvordering;
- d) gegevens over de rentebetaling overeenkomstig het bepaalde in lid 2.

2. De minimale inhoud van de gegevens die de uitbetalende instantie gehouden is over de rentebetaling te verstrekken, moet de rente specificeren naar de navolgende categorieën en vermelden:

- a) in het geval van een rentebetaling in de zin van artikel 6, lid 1, onder a): het bedrag van de uitbetaalde of bijgeschreven rente;
- b) in het geval van een rentebetaling in de zin van artikel 6, lid 1, onder b) of d): hetzij het bedrag van de rente of de inkomsten als bedoeld onder die punten of het totaalbedrag van de opbrengst van de verkoop, terugbetaling of aflossing;
- c) in het geval van een rentebetaling in de zin van artikel 6, lid 1, onder c): hetzij het bedrag van de inkomsten als bedoeld onder dat punt of het totaalbedrag van de uitkering;
- d) in het geval van een rentebetaling in de zin van artikel 6, lid 4: het rentebedrag dat toevalt aan elk van de leden van de in artikel 4, lid 2, bedoelde entiteit die voldoen aan de voorwaarden van artikel 1, lid 1, en artikel 2, lid 1;
- e) wanneer een lidstaat van de keuzemogelijkheid van artikel 6, lid 5, gebruik maakt: het bedrag van de op jaarbasis berekende rente.

De lidstaten kunnen evenwel de minimale inhoud van de gegevens die de uitbetalende instantie gehouden is over de rentebetaling te verstrekken, beperken tot het totaalbedrag van de rente of van de inkomsten en tot het totaalbedrag van de opbrengst van de verkoop, terugbetaling of aflossing.

Artikel 9

Automatische gegevensuitwisseling

1. De bevoegde autoriteit van de lidstaat van de uitbetalende instantie verstrekt de in artikel 8 bedoelde gegevens aan de bevoegde autoriteit van de woonstaat van de uiteindelijk gerechtigde.

2. De gegevensverstrekking gebeurt automatisch en ten minste eenmaal per jaar, binnen zes maanden na afloop van het belastingjaar van de lidstaat van de uitbetalende instantie, voor alle gedurende dat jaar verrichte rentebetalingen.

3. De bepalingen van Richtlijn 77/799/EEG zijn van toepassing op de uitwisseling van gegevens uit hoofde van deze richtlijn voorzover de bepalingen van deze richtlijn daarvan niet afwijken. Artikel 8 van Richtlijn 77/799/EEG is evenwel niet van toepassing op gegevens die ingevolge dit hoofdstuk worden verstrekt.

HOOFDSTUK III

OVERGANGSBEPALINGEN

Artikel 10

Overgangsperiode

1. Gedurende een overgangsperiode die begint op de in artikel 17, leden 2 en 3, vermelde datum, en behoudens het bepaalde in artikel 13, lid 1, zijn België, Luxemburg en Oostenrijk niet gehouden tot toepassing van de bepalingen van hoofdstuk II.

Zij ontvangen echter gegevens van de andere lidstaten overeenkomstig hoofdstuk II.

Gedurende deze overgangsperiode heeft deze richtlijn ten doel een minimum aan effectieve belastingheffing te garanderen op inkomsten uit spaargelden in de vorm van rentebetalingen die in de Gemeenschap wordt verricht aan uiteindelijk gerechtigden die een natuurlijke persoon zijn en hun fiscale woonplaats in een andere lidstaat hebben.

2. De overgangsperiode eindigt aan het einde van het eerste volledige belastingjaar volgend op wat het laatst in datum is:

- de datum van inwerkingtreding van een overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap, bij een met eenparigheid van stemmen genomen besluit van de Raad, en de Zwitserse Confederatie, het Prinsdom Liechtenstein, de Republiek San Marino, het Prinsdom Monaco en het Prinsdom Andorra, die voorziet in de uitwisseling van gegevens op verzoek, in de zin van de op 18 april 2002 gepubliceerde modelovereenkomst van de OESO betreffende de uitwisseling van belastinggegevens (hierna de OESO-modelovereenkomst genoemd) met betrekking tot rentebetalingen als omschreven in deze richtlijn die door een op hun respectieve grondgebieden gevestigde uitbetalende instantie worden verricht aan uiteindelijk gerechtigden die hun woonplaats hebben op het grondgebied dat door de richtlijn wordt bestreken, naast de gelijktijdige heffing, door diezelfde landen, van bronbelasting op de genoemde rentebetalingen tegen het tarief dat is vastgesteld voor de overeenkomstige perioden als bedoeld in artikel 11, lid 1;

- de datum waarop de Raad het er unaniem over eens is dat de Verenigde Staten van Amerika zich heeft verplicht tot de uitwisseling van gegevens op verzoek, in de zin van de OESO-modelovereenkomst met betrekking tot de rentebetalingen als omschreven in deze richtlijn die door een op zijn grondgebied gevestigde uitbetalende instantie worden verricht aan uiteindelijk gerechtigden die hun woonplaats hebben op het grondgebied dat door de richtlijn wordt bestreken.

3. Aan het einde van de overgangsperiode zal België, Luxemburg en Oostenrijk worden gevraagd de bepalingen van hoofdstuk II toe te passen en zullen zij niet langer bronbelasting en verdeling van belastingopbrengsten als bedoeld in de artikelen 11 en 12 toepassen. Als België, Luxemburg of Oostenrijk er tijdens de overgangsperiode voor kiest de bepalingen van hoofdstuk II toe te passen, zal het niet langer bronbelasting en verdeling van belastingopbrengsten als bedoeld in de artikelen 11 en 12 toepassen.

Artikel 11

Bronbelasting

1. Indien de uiteindelijk gerechtigde van de rente woonachtig is in een andere lidstaat dan die waar de uitbetalende instantie is gevestigd, heffen België, Luxemburg en Oostenrijk gedurende de in artikel 10 bedoelde overgangsperiode bronbelasting, gedurende de eerste drie jaar van de overgangsperiode tegen een tarief van 15 %, gedurende de volgende drie jaar tegen een tarief van 20 %, en daarna tegen een tarief van 35 %.

2. De uitbetalende instantie houdt de bronbelasting op de volgende wijze in:

- a) in het geval van een rentebetaling in de zin van artikel 6, lid 1, onder a): op de uitbetaalde of bijgeschreven rente;
- b) in het geval van een rentebetaling in de zin van artikel 6, lid 1, onder b) of d): op het bedrag van de rente of inkomsten als bedoeld onder die punten, of door een heffing van vergelijkbare omvang, ten laste van de ontvanger, op het totaalbedrag van de opbrengst van de verkoop, terugbetaling of aflossing;
- c) in het geval van een rentebetaling in de zin van artikel 6, lid 1, onder c): op het bedrag van de inkomsten als bedoeld onder dat punt;
- d) in het geval van een rentebetaling in de zin van artikel 6, lid 4: op het rentebedrag dat toevalt aan elk van de leden van de in artikel 4, lid 2, bedoelde entiteit die voldoen aan de voorwaarden van artikel 1, lid 1, en artikel 2, lid 1;
- e) wanneer een lidstaat van de keuzemogelijkheid van artikel 6, lid 5, gebruikmaakt: op het bedrag van de op jaarbasis berekende rente.

3. Voor de toepassing van het bepaalde in lid 2, onder a) en b), wordt de bronbelasting geheven naar rata van de periode dat de uiteindelijk gerechtigde houder van de schuldvordering was. Ingeval de uitbetalende instantie die periode niet kan vaststellen met de informatie waarover zij beschikt, gaat zij ervan uit dat de uiteindelijk gerechtigde over de gehele periode dat de vordering heeft bestaan, de houder ervan is geweest, tenzij hij de datum van verkrijging aantoonst.

4. Het opleggen van bronbelasting door de lidstaat van de uitbetalende instantie belet de fiscale woonstaat van de uiteindelijk gerechtigde niet de inkomsten te belasten overeenkomstig het nationale recht en met inachtneming van het Verdrag.

5. Tijdens de overgangperiode kunnen de lidstaten die bronbelasting heffen, bepalen dat een marktdeelnemer die rente uitbetaalt of een rentebetaling bewerkstelligt voor een in een andere lidstaat gevestigde entiteit als bedoeld in artikel 4, lid 2, wordt aangemerkt als de uitbetalende instantie in plaats van de entiteit, en heffen zij de bronbelasting op die rente, tenzij de entiteit formeel heeft aanvaard dat haar naam en adres alsmede het totale bedrag van de rentebetaling die aan haar is verricht of voor haar is bewerkstelligd, worden meegedeeld overeenkomstig de laatste alinea van artikel 4, lid 2.

Artikel 12

Verdeling van belastingopbrengsten

1. Lidstaten die bronbelasting heffen overeenkomstig artikel 11, lid 1, behouden 25 % van hun opbrengsten en dragen 75 % over aan de woonstaat van de uiteindelijk gerechtigde van de rente.

2. Lidstaten die bronbelasting heffen overeenkomstig artikel 11, lid 5, behouden 25 % van hun opbrengsten en dragen 75 % over aan de andere lidstaten, zulks in dezelfde verhouding als de krachtens lid 1, uitgevoerde overdrachten.

3. Die overdrachten vinden plaats uiterlijk in de zes maanden volgende op het eind van het belastingjaar van de lidstaat van, in het geval van lid 1, de uitbetalende instantie, of, in het geval van lid 2, de marktdeelnemer.

4. De lidstaten die bronbelasting heffen, treffen de maatregelen die nodig zijn om het systeem voor de verdeling van de belastingopbrengsten correct te doen functioneren.

Artikel 13

Uitzonderingen op de procedure van bronbelasting

1. De lidstaten die overeenkomstig artikel 11 bronbelasting heffen, voorzien in één van beide of beide volgende procedures om te verzekeren dat uiteindelijk gerechtigden een verzoek kunnen indienen tot het niet-inhouden van bronbelasting:

a) een procedure waarbij het de uiteindelijk gerechtigde uitdrukkelijk is toegestaan de betalende instantie te machtigen tot het doorgeven van informatie overeenkomstig het bepaalde in hoofdstuk II. Een dergelijke machtiging bestrijkt alle ten gunste van de uiteindelijk gerechtigde door die uitbetalende instantie uitbetaalde rente. In dat geval zijn de bepalingen van artikel 9 van toepassing;

b) een procedure die garandeert dat geen bronbelasting wordt geheven indien de uiteindelijk gerechtigde aan zijn uitbetalende instantie een overeenkomstig lid 2 door de bevoegde autoriteit van zijn fiscale woonstaat op zijn naam gestelde verklaring voorlegt.

2. Op verzoek van de uiteindelijk gerechtigde geeft de bevoegde autoriteit van zijn fiscale woonstaat een verklaring af met daarin de volgende gegevens:

a) naam, adres en fiscaal identificatienummer of, bij ontstentenis van een dergelijk nummer, de geboorteplaats en -datum van de uiteindelijk gerechtigde;

b) naam en adres van de uitbetalende instantie;

c) rekeningnummer van de uiteindelijk gerechtigde of, bij ontstentenis daarvan, een eenduidige omschrijving van het schuldinstrument.

Een dergelijke verklaring is geldig voor ten hoogste drie jaar. De verklaring wordt afgegeven aan elke uiteindelijk gerechtigde die daarom vraagt, binnen twee maanden nadat het desbetreffende verzoek is ingediend.

Artikel 14

Voorkomen van dubbele belasting

1. De fiscale woonstaat van de uiteindelijk gerechtigde zorgt ervoor dat het heffen van bronbelasting als bedoeld in artikel 11 niet leidt tot dubbele belasting, overeenkomstig het bepaalde in de leden 2 en 3.

2. Indien rente die de uiteindelijk gerechtigde heeft ontvangen in de lidstaat van de uitbetalende instantie is onderworpen aan bronbelasting, kent de fiscale woonstaat van de uiteindelijk gerechtigde hem overeenkomstig het nationale recht een belastingverrekening toe die gelijk is aan het bedrag van de ingehouden belasting. Indien dit bedrag hoger is dan het bedrag van de krachtens het nationale recht verschuldigde belasting, restitueert de fiscale woonstaat het bedrag dat teveel is ingehouden aan de uiteindelijk gerechtigde.

3. Indien rente die de uiteindelijk gerechtigde heeft ontvangen, behalve aan de in artikel 10 bedoelde bronbelasting ook onderworpen is geweest aan andere bronbelastingen, en de fiscale woonstaat naar nationaal recht of overeenkomstig verdragen ter voorkoming van dubbele belasting voor een dergelijke bronbelasting belastingverrekening toekent, wordt deze andere bronbelasting verrekend alvorens de procedure van lid 2 wordt toegepast.

4. De fiscale woonstaat kan de belastingverrekeningsregeling bedoeld in de leden 2 en 3 hierboven vervangen door restitutie van de in artikel 11 bedoelde bronbelasting.

Artikel 15

Verhandelbare schuldinstrumenten

1. Gedurende de in artikel 10 bedoelde overgangperiode maar uiterlijk tot 31 december 2010 worden binnenlandse en internationale obligaties en andere verhandelbare schuldinstrumenten die voor het eerst zijn uitgegeven vóór 1 maart 2001 of waarvan het oorspronkelijke emissieprospectus vóór die datum is goedgekeurd door de bevoegde autoriteiten in de zin van Richtlijn 80/390/EEG van de Raad ⁽¹⁾ of door de verantwoordelijke autoriteiten in derde landen, niet aangemerkt als schuldvorderingen in de zin van artikel 6, lid 1, onder a), op voorwaarde dat op of na 1 maart 2002 geen aanvullende emissies van dergelijke verhandelbare schuldinstrumenten plaatsvinden. Mocht de in artikel 10 bedoelde overgangperiode echter na 31 december 2010 voortduren, dan blijven de bepalingen van dit artikel alleen van toepassing op die verhandelbare schuldinstrumenten:

- die clausules inzake gross-up en vroegtijdige aflossing bevatten en
- wanneer de uitbetalende instantie van de emittent gevestigd is in een lidstaat die de in artikel 11 genoemde bronbelasting toepast en die uitbetalende instantie de rente rechtstreeks betaalt aan een uiteindelijk gerechtigde die zijn woonplaats in een andere lidstaat heeft.

Indien op of na 1 maart 2002 een vervolgemissie plaatsvindt van één van de vorenvermelde verhandelbare schuldinstrumenten die zijn uitgegeven door een overheid of een gelijkgestelde entiteit die als overheidsinstantie optreedt of waarvan de rol erkend is bij internationaal verdrag, als omschreven in de bijlage, wordt de gehele emissie van dit schuldinstrument, bestaande uit oorspronkelijke emissie en vervolgemissies, aangemerkt als een schuldvordering in de zin van artikel 6, lid 1, onder a).

Indien op of na 1 maart 2002 een vervolgemissie plaatsvindt van een van de vorenvermelde verhandelbare schuldinstrumenten, uitgegeven door een andere emittent die niet valt onder het bepaalde in de tweede alinea, wordt deze nieuwe emissie aangemerkt als een schuldvordering in de zin van artikel 6, lid 1, onder a).

2. Dit artikel belet de lidstaten niet de inkomsten uit de in lid 1 bedoelde verhandelbare schuldinstrumenten overeenkomstig hun nationaal recht te belasten.

HOOFDSTUK IV

DIVERSE EN SLOTBEPALINGEN

Artikel 16

Andere bronbelastingen

Deze richtlijn belet de lidstaten niet om naast de bronbelasting als bedoeld in artikel 11, overeenkomstig hun nationale wetten en verdragen tot voorkoming van dubbele belasting, ook andere bronbelastingen te heffen.

⁽¹⁾ PB L 100 van 17.4.1980, blz. 1. Richtlijn ingetrokken bij Richtlijn 2001/34/EG van het Europees Parlement en de Raad (PB L 184 van 6.7.2001, blz.1).

Artikel 17

Omzetting

1. De lidstaten dienen vóór 1 januari 2004 de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen en bekend te maken die nodig zijn om aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

2. De lidstaten passen deze bepalingen vanaf 1 januari 2005 toe mits:

i) de Zwitserse Bondstaat, het Vorstendom Liechtenstein, de Republiek San Marino, het Vorstendom Monaco en het Vorstendom Andorra vanaf diezelfde datum maatregelen toepassen die gelijkwaardig zijn aan de maatregelen waarin deze richtlijn voorziet, zulks overeenkomstig de overeenkomsten die zij met de Europese Gemeenschap hebben gesloten en na met eenparigheid van stemmen genomen besluiten van de Raad, en

ii) alle overeenkomsten of andere regelingen van kracht zijn waarin wordt bepaald dat alle betrokken afhankelijke of geassocieerde gebieden (de Kanaaleilanden, het eiland Man en de afhankelijke of geassocieerde gebieden in het Caribisch gebied) vanaf diezelfde datum automatische uitwisseling van informatie toepassen zoals voorgeschreven in hoofdstuk II van deze richtlijn (of tijdens de in artikel 10 bepaalde overgangperiode een bronbelasting toepassen die strookt met de in artikel 11 en 12 vervatte voorwaarden).

3. De Raad besluit uiterlijk zes maanden vóór 1 januari 2005 met eenparigheid van stemmen of aan de voorwaarde van lid 2 zal worden voldaan, gelet op de data van inwerkingtreding van de betrokken maatregelen in de betrokken derde landen en afhankelijke of geassocieerde gebieden. Indien de Raad niet besluit dat aan de voorwaarde zal worden voldaan, stelt hij met eenparigheid van stemmen op voorstel van de Commissie een nieuwe datum vast voor de toepassing van lid 2.

4. Wanneer de lidstaten de voor het naleven van deze richtlijn vereiste bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen zelf of bij de officiële bekendmaking daarvan naar deze richtlijn verwezen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

5. De lidstaten stellen de Commissie hiervan onverwijld in kennis en delen de Commissie de tekst van de belangrijkste bepalingen van intern recht mee die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen alsmede een concordantietabel die het verband aangeeft tussen deze richtlijn en de nationale bepalingen die zijn vastgesteld.

Artikel 18

Toetsing

De Commissie doet de Raad om de drie jaar verslag over de werking van deze richtlijn. Op basis van deze verslagen stelt de Commissie de Raad zo nodig wijzigingen op deze richtlijn voor als deze nodig blijken om effectieve belastingheffing op inkomsten uit spaargelden beter te garanderen en ongewenste concurrentievervalsingen uit de weg te ruimen.

*Artikel 19***Inwerkingtreding**

Deze richtlijn treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

*Artikel 20***Adressaten**

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Luxemburg, 3 juni 2003.

Voor de Raad

De voorzitter

N. CHRISTODOULAKIS

BIJLAGE

LIJST VAN IN ARTIKEL 15 BEDOELDE GELIJKGESTELDE ENTITEITEN

Voor de toepassing van artikel 15 worden de volgende entiteiten beschouwd als „gelijkgestelde entiteit die als overheidsinstantie optreedt of waarvan de rol erkend is bij internationaal verdrag”

— Entiteiten in de Europese Unie:

België	Vlaams Gewest Région wallonne (Waals Gewest) Région de Bruxelles-capitale/Brussels Hoofdstedelijk Gewest Communauté française (Franse Gemeenschap) Vlaamse Gemeenschap Deutschsprachige Gemeinschaft (Duitstalige Gemeenschap)
Spanje	Xunta de Galicia (regering van de Autonome Gemeenschap van Galicië) Junta de Andalucía (regering van de Autonome Gemeenschap van Andalusië) Junta de Extremadura (regering van de Autonome Gemeenschap van Extremadura) Junta de Castilla-La Mancha (regering van de Autonome Gemeenschap van Castilië-La Mancha) Junta de Castilla-León (regering van de Autonome Gemeenschap van Castilië-León) Gobierno Foral de Navarra (regering van de Autonome Gemeenschap van Navarra) Govern de les Illes Balears (regering van de Autonome Gemeenschap van de Balearen) Generalitat de Catalunya (regering van de Autonome Gemeenschap van Catalonië) Generalitat de Valencia (regering van de Autonome Gemeenschap van Valencia) Diputación General de Aragón (regering van de Autonome Gemeenschap van Aragón) Gobierno de las Islas Canarias (regering van de Autonome Gemeenschap van de Canarische Eilanden) Gobierno de Murcia (regering van de Autonome Gemeenschap van Murcia) Gobierno de Madrid (regering van de Autonome Gemeenschap van Madrid) Gobierno de la Comunidad Autónoma del País Vasco/Euzkadi (regering van de Autonome Gemeenschap van Baskenland) Diputación Foral de Guipúzcoa (Provincieraad van Guipúzcoa) Diputación Foral de Vizcaya/Bizkaia (Provincieraad van Biskaje) Diputación Foral de Alava (Provincieraad van Alava) Ayuntamiento de Madrid (Gemeente Madrid) Ayuntamiento de Barcelona (Gemeente Barcelona) Cabildo Insular de Gran Canaria (Eilandraad van Gran Canaria) Cabildo Insular de Tenerife (Eilandraad van Tenerife) Instituto de Crédito Oficial (Officiële Kredietinstelling) Instituto Catalán de Finanzas (Catalaans Instituut voor Financiën) Instituto Valenciano de Finanzas (Valenciaans Instituut voor Financiën)
Griekenland	Οργανισμός Τηλεπικοινωνιών Ελλάδας (Griekse Organisatie voor Telecommunicatie) Οργανισμός Σιδηροδρόμων Ελλάδας (Organisatie van de Griekse Spoorwegen) Δημόσια Επιχείρηση Ηλεκτρισμού (Openbaar Elektriciteitsbedrijf)
Frankrijk	La Caisse d'amortissement de la dette sociale (CADES) (Fonds voor de aflossing van de sociale schuld) L'Agence française de développement (AFD) (Frans Agentschap voor Ontwikkeling) Réseau ferré de France (RFF) (Spoorwegennet van Frankrijk) Caisse Nationale des autoroutes (CNA) (Nationaal Autosnelwegenfonds) Assistance publique hôpitaux de Paris (APHP) (Openbare Bijstand Parijse Ziekenhuizen) Charbonnages de France (CDF) (Franse Steenkoolwinning) Entreprise minière et chimique (EMC) (Mijnbouw- en chemiebedrijf)
Italië	Regio's Provincies Gemeenten Cassa Depositi e Prestiti (Deposito- en Consignatiefonds)
Portugal	Região Autónoma da Madeira (Autonome Regio Madeira) Região Autónoma dos Açores (Autonome Regio der Azoren) Gemeenten

- Internationale entiteiten:
 - Europese Bank voor Wederopbouw en Ontwikkeling
 - Europese Investeringsbank
 - Aziatische Ontwikkelingsbank
 - Afrikaanse Ontwikkelingsbank
 - Wereldbank/IBRD/IMF
 - Internationale Financieringsmaatschappij
 - Inter-Amerikaanse Ontwikkelingsbank
 - Fonds voor sociale ontwikkeling van de Raad van Europa
 - Euratom
 - Europese Gemeenschap
 - Corporación Andina de Fomento (CAF) (Andes-ontwikkelingsmaatschappij)
 - Eurofima
 - Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal
 - Noordse Investeringsbank
 - Caribische Ontwikkelingsbank
 - Het bepaalde in artikel 15 laat internationale verplichtingen die lidstaten mogelijk ten overstaan van voornoemde internationale entiteiten zijn aangegaan, onverlet.
 - Entiteiten in derde landen:
 - De entiteiten die aan de volgende criteria voldoen:
 1. De entiteit wordt ondubbelzinnig geacht, overeenkomstig de nationale criteria een publieke entiteit te zijn.
 2. Deze publieke entiteit is een niet-marktproducent die een cluster van activiteiten beheert en financiert, waarbij hij hoofdzakelijk niet-marktgoederen en -diensten levert, die bestemd zijn om aan de gemeenschap ten goede te komen, en die daadwerkelijk worden gecontroleerd door de overheid.
 3. Deze publieke entiteit is een grote en regelmatige emittent van schuld.
 4. De betrokken staat is in staat te waarborgen dat zo'n publieke entiteit niet tot vervroegde aflossing zal overgaan in geval van gross-up-clausules.
-

RICHTLIJN 2003/49/EG VAN DE RAAD

van 3 juni 2003

betreffende een gemeenschappelijke belastingregeling inzake uitkeringen van interest en royalty's tussen verbonden ondernemingen van verschillende lidstaten

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 94,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Europees Parlement ⁽²⁾,

Gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité ⁽³⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In een interne markt die de kenmerken van een binnenlandse markt heeft, zouden transacties tussen ondernemingen van verschillende lidstaten niet aan minder gunstige belastingvoorschriften onderworpen moeten zijn dan die welke voor soortgelijke transacties tussen ondernemingen van eenzelfde lidstaat gelden.
- (2) Met betrekking tot uitkeringen van interest en royalty's wordt thans niet aan deze eis voldaan; de nationale belastingwetten, in voorkomend geval in samenhang met bilaterale of multilaterale overeenkomsten, kunnen niet altijd waarborgen dat dubbele belasting wordt geëlimineerd en de toepassing ervan plaatst de betrokken ondernemingen vaak voor belastende administratieve formaliteiten en kasmiddelenproblemen.
- (3) Er moet worden gewaarborgd dat uitkeringen van interest en royalty's eenmaal in een lidstaat worden belast.
- (4) De afschaffing van de belasting op uitkeringen van interest en royalty's in de lidstaat waar zij ontstaan, ongeacht of deze door inhouding aan de bron of door aanslag wordt geïnd, is het geschiktste middel om deze formaliteiten en problemen uit te bannen en een gelijke fiscale behandeling van nationale en transnationale transacties te waarborgen. Deze belasting moet met name worden afgeschaft voor uitkeringen tussen verbonden ondernemingen van verschillende lidstaten en tussen vaste inrichtingen van deze ondernemingen.
- (5) De regelingen dienen uitsluitend van toepassing te zijn op het eventuele bedrag aan interest of royalty's dat zonder een bijzondere verhouding tussen de betaler en de uiteindelijk gerechtigde zou zijn overeengekomen.
- (6) Het mag de lidstaten bovendien niet worden belet passende maatregelen ter bestrijding van fraude of misbruik te nemen.
- (7) Aan Griekenland en Portugal moet om begrotingsredenen een overgangperiode worden toegestaan gedurende welke zij de belasting op uitkeringen van interest en royalty's, ongeacht of deze door inhouding aan de

bron of door aanslag wordt geïnd, geleidelijk kunnen verlagen, totdat zij het bepaalde in artikel 1 kunnen toepassen.

- (8) Spanje heeft een plan ter bevordering van het Spaanse technologische potentieel gelanceerd en moet om begrotingsredenen de mogelijkheid krijgen tijdens een overgangperiode het bepaalde in artikel 1 inzake uitkeringen van royalty's niet toe te passen.
- (9) De Commissie moet drie jaar na de datum waarop de richtlijn moet zijn omgezet, verslag aan de Raad uitbrengen over de werking van deze richtlijn, in het bijzonder met het oog op uitbreiding van de werkingssfeer tot andere vennootschappen en ondernemingen en om de strekking van de definitie van interest en royalty's te herzien in het belang van de noodzakelijke convergentie van de bepalingen betreffende interest en royalty's in de nationale wetgeving en in bilaterale of multilaterale overeenkomsten ter voorkoming van dubbele belasting.
- (10) Aangezien de doelstelling van het overwogen optreden, namelijk het opstellen van een gemeenschappelijke belastingregeling inzake uitkeringen van interest en royalty's tussen verbonden ondernemingen van verschillende lidstaten, niet voldoende door de lidstaten kan worden verwezenlijkt en derhalve beter op het niveau van de Gemeenschap kan geschieden, kan de Gemeenschap maatregelen vaststellen, overeenkomstig het beginsel van subsidiariteit zoals bedoeld in artikel 5 van het Verdrag. Overeenkomstig het beginsel van evenredigheid zoals bedoeld in genoemd artikel, gaat deze richtlijn niet verder dan hetgeen noodzakelijk is om die doelstelling te bereiken,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

*Artikel 1***Werkings sfeer en procedure**

1. Uitkeringen van interest of royalty's die ontstaan in een lidstaat, worden vrijgesteld van alle belastingen in die bronstaat (door inhouding dan wel door aanslag), op voorwaarde dat een onderneming van een andere lidstaat, of een in een andere lidstaat gelegen vaste inrichting van een onderneming van een lidstaat, de uiteindelijk gerechtigde tot de interest of de royalty's is.

2. Uitkeringen die worden uitbetaald door een onderneming van een lidstaat of een in die lidstaat gelegen vaste inrichting van een onderneming van een andere lidstaat, worden geacht in die lidstaat te ontstaan (hierna: „bronstaat”).

⁽¹⁾ PB C 123 van 22.4.1998, blz. 9.

⁽²⁾ PB C 313 van 12.10.1998, blz. 151.

⁽³⁾ PB C 284 van 14.9.1998, blz. 50.

3. Een vaste inrichting wordt alleen als uitbeter van interest of royalty's behandeld voorzover de betrokken uitkeringen voor die vaste inrichting in de lidstaat waar zij gelegen is, een aftrekbare bedrijfsuitgave vormen.
4. Een onderneming van een lidstaat wordt alleen als uiteindelijk gerechtigde tot interest of royalty's behandeld indien zij de betrokken uitkeringen te eigen gunste ontvangt, en niet als bemiddelende instantie, bijvoorbeeld als tussenpersoon, trustee of gemachtigde van een derde.
5. Een vaste inrichting wordt behandeld als uiteindelijk gerechtigde tot interest of royalty's:
- a) voorzover de schuldvordering, het recht, het gebruik of de informatie ten aanzien waarvan uitkeringen van interest of royalty's ontstaan, daadwerkelijk verband houdt met die vaste inrichting, en
 - b) voorzover de uitkeringen van interest of royalty's inkomsten zijn ten aanzien waarvan zij in de lidstaat waarin zij gelegen is, onderworpen is aan één van de in artikel 3, onder a), punt iii), genoemde belastingen of, in het geval van België, aan de belasting der niet-verblijfhouders/impôt des non-résidents, en in het geval van Spanje aan de Impuesto sobre la Renta de no Residentes, dan wel aan ongeacht welke gelijke of in wezen gelijksoortige belasting die na de datum van inwerkingtreding van deze richtlijn in aanvulling op of in de plaats van die bestaande belastingen wordt geheven.
6. Indien een vaste inrichting van een onderneming van een lidstaat als betaler van of als uiteindelijk gerechtigde tot interest of royalty's wordt behandeld, wordt geen ander deel van de onderneming voor de toepassing van dit artikel als betaler van of als uiteindelijk gerechtigde tot de betrokken interest of royalty's behandeld.
7. Dit artikel vindt alleen toepassing indien de onderneming die de betaler van interest of royalty's is, of de onderneming waarvan de vaste inrichting als zodanig wordt behandeld, een verbonden onderneming is van de onderneming die de uiteindelijk gerechtigde is of waarvan de vaste inrichting wordt behandeld als de uiteindelijk gerechtigde tot de betrokken interest of royalty's.
8. Dit artikel vindt geen toepassing wanneer interest of royalty's wordt respectievelijk worden uitbetaald door of aan een in een derde land gelegen vaste bedrijfsvestiging van een onderneming van een lidstaat en de onderneming haar bedrijf geheel of gedeeltelijk uitoefent door middel van die vaste bedrijfsvestiging.
9. Dit artikel belet niet dat een lidstaat bij de toepassing van zijn belastingrecht interest of royalty's in aanmerking neemt die zijn ontvangen door zijn ondernemingen, vaste inrichtingen van zijn ondernemingen of door in die staat gelegen vaste inrichtingen.
10. Een lidstaat heeft de mogelijkheid om deze richtlijn niet toe te passen op een onderneming van een andere lidstaat of op een vaste inrichting van een onderneming van een andere lidstaat indien de in artikel 3, onder b), genoemde voorwaarden niet vervuld waren gedurende een ononderbroken periode van ten minste twee jaar.
11. De bronstaat kan eisen dat op het tijdstip van uitbetaling van de interest of royalty's door middel van een attest wordt aangetoond dat de voorwaarden van dit artikel en van artikel 3 vervuld zijn. Indien op het tijdstip van uitbetaling niet is aangetoond dat de voorwaarden van dit artikel vervuld zijn, staat het de lidstaat vrij inhouding van bronbelasting op te leggen.
12. De bronstaat mag aan vrijstelling uit hoofde van deze richtlijn de voorwaarde verbinden dat hij ingevolge een attest dat de voorwaarden van dit artikel en van artikel 3 zijn vervuld, een besluit heeft genomen op grond waarvan op dat ogenblik vrijstelling kan worden verleend. Het vrijstellingsbesluit moet uiterlijk drie maanden na de afgifte van het attest en de verstrekking van de bewijsstukken waarom de bronstaat redelijkerwijze kan verzoeken, worden genomen en heeft vervolgens een geldigheidsduur van ten minste een jaar.
13. Voor de toepassing van de leden 11 en 12 heeft het attest voor elke overeenkomst die aan de uitkering ten grondslag ligt, een geldigheidsduur van ten minste een jaar tot ten hoogste drie jaar vanaf de datum van afgifte; het behelst de volgende gegevens:
- a) een bewijs van de fiscale woonplaats van de ontvangende onderneming en, in voorkomend geval, van het bestaan van een vaste inrichting, afgegeven door de belastingautoriteit van de lidstaat waar de ontvangende onderneming haar fiscale woonplaats heeft of waar de vaste inrichting gelegen is;
 - b) een verklaring dat de ontvangende onderneming de uiteindelijk gerechtigde is zoals bedoeld in lid 4, dan wel dat de voorwaarden van lid 5 vervuld zijn indien de ontvanger van de uitkering een vaste inrichting is;
 - c) een verklaring dat de voorwaarden van artikel 3, onder a), punt iii), voor de ontvangende onderneming vervuld zijn;
 - d) een verklaring dat de ontvangende onderneming houdster is van een minimumdeelneming dan wel van een minimumpercentage van de stemrechten overeenkomstig artikel 3, onder b);
 - e) de vermelding hoelang die deelneming of stemrechten bestaan.
- Daarnaast kunnen de lidstaten verzoeken om de rechtsgrond voor de uitkering uit hoofde van de overeenkomst (bijvoorbeeld de lenings- of licentieovereenkomst).

14. Indien de voorwaarden voor vrijstelling niet langer vervuld zijn, meldt de ontvangende onderneming of vaste inrichting dit onverwijld aan de uitbetalende onderneming of vaste inrichting en, indien de bronstaat dit eist, aan de bevoegde autoriteit van die staat.

15. Indien de uitbetalende onderneming of vaste inrichting bronbelasting waarvoor op grond van dit artikel vrijstelling moet worden verleend, heeft ingehouden, kan een vordering tot teruggave van die bronbelasting worden ingesteld. De lidstaat kan de in lid 13 genoemde gegevens opeisen. Het verzoek om teruggave moet binnen de gestelde termijn worden ingediend. Die termijn bedraagt ten minste twee jaar en gaat in op de datum waarop de interest of royalty's uitgekeerd zijn.

16. De bronstaat gaat binnen een jaar na ontvangst van het verzoek en van de bewijsstukken waarom hij redelijkerwijze kan verzoeken, over tot teruggave van de ten onrechte ingehouden bronbelasting. Indien de bronbelasting niet binnen die termijn is teruggegeven, heeft de ontvangende onderneming of vaste inrichting bij het verstrijken van dat jaar recht op rente over de terug te geven belasting tegen de nationale rentevoet die in vergelijkbare gevallen krachtens het nationaal recht van de bronstaat wordt toegepast.

Artikel 2

Definitie van interest en royalty's

Voor de toepassing van deze richtlijn wordt verstaan onder:

- a) „interest”: inkomsten uit schuldvorderingen van welke aard dan ook, al dan niet verzekerd door hypotheek en al dan niet aanspraak gevend op een aandeel in de winst van de schuldenaar, en in het bijzonder inkomsten uit leningen en inkomsten uit obligaties of schuldbewijzen, daaronder begrepen de aan zodanige leningen, obligaties of schuldbewijzen verbonden premies en prijzen. In rekening gebrachte boete voor te late betaling wordt niet als interest aangemerkt;
- b) „royalty's”: vergoedingen van welke aard dan ook voor het gebruik van, of voor het recht van gebruik van, een auteursrecht op een werk op het gebied van letterkunde, kunst of wetenschap — daaronder begrepen bioscoopfilms en software — van een octrooi, een fabrieks- of handelsmerk, een tekening of model, een plan, een geheim recept of een geheime werkwijze, of voor inlichtingen omtrent ervaringen op het gebied van nijverheid, handel of wetenschap; vergoedingen voor het gebruik van of voor het recht van gebruik van industriële, commerciële of wetenschappelijke uitrusting worden als royalty's aangemerkt.

Artikel 3

Definitie van onderneming, verbonden onderneming en vaste inrichting

Voor de toepassing van deze richtlijn wordt verstaan onder:

- a) „onderneming van een lidstaat”, elke onderneming:
 - i) die een van de op de lijst in de bijlage genoemde rechtsvormen heeft en

- ii) die volgens de belastingwetgeving van een lidstaat wordt geacht in die lidstaat haar fiscale woonplaats te hebben en die niet volgens een met een derde land gesloten overeenkomst ter vermijding van dubbele inkomstenbelasting wordt geacht haar fiscale woonplaats buiten de Gemeenschap te hebben, en

- iii) die onderworpen is aan een van de volgende belastingen of aan ongeacht welke gelijke of in wezen gelijksoortige belasting die na de datum van inwerkingtreding van deze richtlijn in aanvulling op of in de plaats van die bestaande belastingen wordt geheven:

- vennootschapsbelasting/impôt des sociétés in België;
- selskabsskat in Denemarken;
- Körperschaftsteuer in Duitsland;
- Φόρος εισοδήματος νομικών προσώπων in Griekenland;
- impuesto sobre sociedades in Spanje;
- impôt sur les sociétés in Frankrijk;
- corporation tax in Ierland;
- imposta sul reddito delle persone giuridiche in Italië;
- impôt sur le revenu des collectivités in Luxemburg;
- vennootschapsbelasting in Nederland;
- Körperschaftsteuer in Oostenrijk;
- imposto sobre o rendimento das pessoas colectivas in Portugal;
- yhteisöjen tulovero/inkomstskatten för samfund in Finland;
- statlig inkomstskatt in Zweden;
- corporation tax in het Verenigd Koninkrijk;

- b) iedere onderneming die ten minste daardoor met een tweede onderneming verbonden is doordat:

- i) de eerste onderneming rechtstreeks een deelneming van ten minste 25 % in het kapitaal van de tweede onderneming heeft, dan wel
- ii) de tweede onderneming rechtstreeks een deelneming van ten minste 25 % in het kapitaal van de eerste onderneming heeft, dan wel
- iii) een derde onderneming rechtstreeks een deelneming van ten minste 25 % in het kapitaal van zowel de eerste onderneming als de tweede onderneming heeft.

De deelnemingen mogen enkel ondernemingen betreffen die binnen de Gemeenschap gevestigd zijn.

De lidstaten hebben echter de mogelijkheid om het criterium van een minimumdeelneming in het kapitaal te vervangen door dat van een minimumpercentage van de stemrechten;

- c) „vaste inrichting”: een in een lidstaat gelegen vaste bedrijfsvestiging door middel waarvan een onderneming van een andere lidstaat haar bedrijf geheel of gedeeltelijk uitoefent.

Artikel 4

Uitsluiting van niet als interest of royalty's aan te merken uitkeringen

1. In de volgende gevallen behoeft de bronstaat de voordelen van deze richtlijn niet toe te kennen:

- a) uitkeringen die volgens het recht van de bronstaat als winst-uitkering of terugbetaling van kapitaal worden behandeld;
- b) uitkeringen uit schuldvorderingen die het recht geven deel te nemen in de winst van de schuldenaar;
- c) uitkeringen uit schuldvorderingen die de schuldeiser het recht verlenen zijn recht op interest in te ruilen tegen het recht deel te nemen in de winst van de schuldenaar;
- d) uitkeringen uit schuldvorderingen die geen bepalingen betreffende terugbetaling van de hoofdsom bevatten of waarvan de terugbetaling meer dan 50 jaar na de uitgifte-datum verschuldigd is.

2. Wanneer, ten gevolge van een bijzondere verhouding tussen de uitbetaler en de uiteindelijk gerechtigde van de interest of royalty's of tussen hen beiden en een derde, het bedrag van de interest of royalty's hoger is dan het bedrag dat zonder een dergelijke verhouding door de uitbetaler en de uiteindelijk gerechtigde zou zijn overeengekomen, vindt deze richtlijn slechts toepassing op dit eventuele laatstgenoemde bedrag.

Artikel 5

Fraude en misbruiken

1. Deze richtlijn vormt geen beletsel voor de toepassing van nationale of verdragsrechtelijke voorschriften ter bestrijding van fraude en misbruiken.

2. Een lidstaat kan het genot van deze richtlijn ontzeggen of weigeren de richtlijn toe te passen in het geval van transacties met als voornaamste beweegreden of een van de voornaamste beweegredenen belastingfraude, belastingontwijking of misbruik.

Artikel 6

Overgangsregels voor Griekenland en Portugal

1. Griekenland en Portugal hebben de mogelijkheid om artikel 1 niet toe te passen tot de toepassingsdatum bedoeld in artikel 17, leden 2 en 3, van Richtlijn 2003/48/EG van de Raad van 3 juni 2003 betreffende belastingheffing op inkomsten uit spaargelden in de vorm van rentebetaling ⁽¹⁾. Gedurende een overgangsperiode van acht jaar die op de genoemde datum begint, mag de belasting op uitkeringen van interest of royalty's aan een verbonden onderneming van een andere lidstaat of een in een andere lidstaat gelegen vaste inrichting van een verbonden onderneming van een lidstaat gedurende de eerste vier jaar ten hoogste 10 % en gedurende de laatste vier jaar ten hoogste 5 % bedragen.

⁽¹⁾ Zie bladzijde 38 van dit Publicatieblad.

Spanje heeft, alleen voor de uitkeringen van royalty's, de mogelijkheid om artikel 1 niet toe te passen tot de toepassingsdatum bedoeld in artikel 17, leden 2 en 3, van Richtlijn 2003/48/EG. Gedurende een overgangsperiode van zes jaar die op de genoemde datum begint, mag de belasting op uitkeringen van royalty's aan een verbonden onderneming van een andere lidstaat of een in een andere lidstaat gelegen vaste inrichting van een verbonden onderneming van een lidstaat ten hoogste 10 % bedragen.

Hieraan is echter de voorwaarde verbonden dat belastingtarieven die eventueel lager zijn dan die genoemd in de eerste twee alinea's en waarin wordt voorzien door bilaterale overeenkomsten tussen Griekenland, Spanje of Portugal en andere lidstaten, van toepassing blijven. Vóór het einde van elk van de genoemde overgangsperiodes kan de Raad, op voorstel van de Commissie, met eenparigheid van stemmen besluiten deze te verlengen.

2. Indien een onderneming van een lidstaat of een in die lidstaat gelegen vaste inrichting van een onderneming van een lidstaat interest of royalty's ontvangt van:

- een verbonden onderneming van Griekenland of Portugal,
- een verbonden onderneming van Spanje,
- een in Griekenland of Portugal gelegen vaste inrichting van een verbonden onderneming van een lidstaat, of
- een in Spanje gelegen vaste inrichting van een verbonden onderneming van een lidstaat,

staat de eerstgenoemde lidstaat toe dat een bedrag, gelijk aan de belasting die overeenkomstig lid 1 in Griekenland, Spanje of Portugal over die inkomsten is betaald, in mindering wordt gebracht op de belasting over de inkomsten van de onderneming of de vaste inrichting die deze inkomsten heeft ontvangen.

3. De in lid 2 bedoelde vermindering behoeft niet hoger te zijn dan het laagste van de volgende twee bedragen:

- a) de belasting die in Griekenland, Spanje of Portugal verschuldigd is op grond van lid 1, of
- b) het gedeelte van de belasting over de inkomsten van de onderneming of vaste inrichting die de interest of de royalty's heeft ontvangen, berekend voordat de vermindering is toegestaan, dat volgens de nationale wetgeving van de lidstaat van de onderneming of waar de vaste inrichting gelegen is, aan deze uitkeringen kan worden toegerekend.

Artikel 7

Uitvoering

1. De lidstaten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk op 1 januari 2004 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Wanneer de lidstaten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar de onderhavige richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

2. De lidstaten delen de Commissie de tekst van de belangrijkste bepalingen van intern recht mee die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen. In deze mededeling verstrekken de lidstaten een concordantietabel, waaruit blijkt welke vastgestelde nationale bepalingen overeenkomen met de bepalingen van deze richtlijn.

Artikel 8

Herziening

Uiterlijk op 31 december 2006 brengt de Commissie aan de Raad verslag uit over de werking van de richtlijn, in het bijzonder met het oog op uitbreiding van de werkingssfeer tot andere vennootschappen en ondernemingen dan die bedoeld in artikel 3 en in de bijlage.

Artikel 9

Vrijwaringsclausule

Deze richtlijn laat de toepassing onverlet van nationale of verdragsbepalingen die verder reiken dan de bepalingen van deze richtlijn en gericht zijn op de afschaffing of matiging van dubbele belasting van interest en royalty's.

Artikel 10

Inwerkingtreding

Deze richtlijn treedt in werking op de dag van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Artikel 11

Adressaten

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Luxemburg, 3 juni 2003.

Voor de Raad

De voorzitter

N. CHRISTODOULAKIS

BIJLAGE

Lijst van ondernemingen die onder artikel 3, onder a), van de richtlijn vallen

- a) Ondernemingen naar Belgisch recht, geheten naamloze vennootschap/société anonyme, commanditaire vennootschap op aandelen/société en commandite par actions, besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid/société privée à responsabilité limitée, alsmede de publiekrechtelijke lichamen die privaatrechtelijk werkzaam zijn.
 - b) Ondernemingen naar Deens recht, geheten aktieselskab, anpartsselskab.
 - c) Ondernemingen naar Duits recht, geheten Aktiengesellschaft, Kommanditgesellschaft auf Aktien, Gesellschaft mit beschränkter Haftung, bergrechtliche Gewerkschaft.
 - d) Ondernemingen naar Grieks recht, geheten ανώνυμη εταιρία.
 - e) Ondernemingen naar Spaans recht, geheten sociedad anónima, sociedad comanditaria por acciones, sociedad de responsabilidad limitada, alsmede de publiekrechtelijke lichamen die privaatrechtelijk werkzaam zijn.
 - f) Ondernemingen naar Frans recht, geheten société anonyme, société en commandite par actions, société à responsabilité limitée, alsmede de openbare instellingen en ondernemingen met een industrieel of commercieel karakter.
 - g) Ondernemingen naar Iers recht, geheten public companies limited by shares or by guarantee, private companies limited by shares or by guarantee, institutions registered under the Industrial and Provident Societies Acts, of building societies registered under the Building Societies Acts.
 - h) Ondernemingen naar Italiaans recht, geheten: società per azioni, società in accomandita per azioni, società a responsabilità limitata, alsmede openbare en particuliere lichamen die industriële en commerciële activiteiten uitoefenen.
 - i) Ondernemingen naar Luxemburgs recht, geheten société anonyme, société en commandite par actions, société à responsabilité limitée.
 - j) Ondernemingen naar Nederlands recht, geheten naamloze vennootschap, besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid.
 - k) Ondernemingen naar Oostenrijks recht, geheten Aktiengesellschaft, Gesellschaft mit beschränkter Haftung.
 - l) Handelsvennootschappen, burgerlijke vennootschappen met handelsvorm, coöperaties en openbare bedrijven opgericht naar Portugees recht.
 - m) Ondernemingen naar Fins recht, geheten osakeyhtiö/aktiebolag, osuuskunta/andelslag, säästöpankki/sparbank en vakuutusyhtiö/försäkringsbolag.
 - n) Ondernemingen naar Zweeds recht, geheten aktiebolag, försäkringsaktiebolag.
 - o) Ondernemingen naar het recht van het Verenigd Koninkrijk.
-

II

(Besluiten waarvan de publicatie niet voorwaarde is voor de toepassing)

COMMISSIE

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 27 november 2002

betreffende de door Duitsland ten uitvoer gelegde steunregeling „Thüringer Umlaufmittelprogramm”

(kennisgeving geschied onder nummer C(2003) 4359)

(Voor de EER relevante tekst)

(Slechts de tekst in de Duitse taal is authentiek)

(2003/469/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 88, lid 2, eerste alinea,

Gelet op de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte, en met name op artikel 62, lid 1, onder a),

Na de belanghebbenden overeenkomstig artikel 88, lid 2, van het EG-Verdrag te hebben aangemaand hun opmerkingen te maken,

Overwegende hetgeen volgt:

1. DE PROCEDURE

- (1) In 1993 werd de „Richtlinie des Landes Thüringen zum Thüringer Umlaufmittelprogramm” (richtsnoeren van de deelstaat Thüringen betreffende het Thüringer werkkapitaalprogramma) (hierna „de richtsnoeren” genoemd) per 20 juli 1993 van kracht ⁽¹⁾. De autoriteiten van de deelstaat Thüringen gingen ervan uit dat deze (richtsnoeren in overeenstemming waren met de in de communautaire kaderregeling inzake overheidssteun voor het midden- en kleinbedrijf van 1992 ⁽²⁾ (hierna „het MKB-steunkader” genoemd) ingevoerde de-minimisregel, zodat de regeling niet overeenkomstig artikel 88, lid 3, van het EG-Verdrag hoefde te worden aangemeld.
- (2) Na een artikel dat in de pers was verschenen over dit leningprogramma (in het kader waarvan ondernemingen kennelijk zonder toereikende bancaire zekerheden leningen tegen gunstige voorwaarden ontvingen om hun goederenvoorraden te financieren), verzocht de Commissie Duitsland bij schrijven DG IV/D 3761 van 2 mei 1994 om relevante informatie teneinde de richtsnoeren op hun verenigbaarheid met de gemeenschappelijke markt te toetsen. Bij schrijven van 31 mei 1994

deelde Duitsland volgende informatie mee: het Thüringer werkkapitaalprogramma van 20 juli 1993 zou gelden voor kleine en middelgrote ondernemingen (in de zin van de in het MKB-steunkader gehanteerde definitie) die in een economisch gezonde toestand verkeerden, maar die wegens hun beperkte omvang, het ontbreken van bancaire zekerheden en de algemene situatie op de kapitaalmarkt moeilijkheden ondervonden om vreemd kapitaal aan te trekken. Steun ten gunste van ondernemingen in moeilijkheden was niet mogelijk; wel konden dit soort ondernemingen steun aanvragen in het kader van andere, goedgekeurde programma's. Voorts waren de richtsnoeren opgevat als de-minimisprogramma overeenkomstig de de-minimisvoorschriften uit het MKB-steunkader van 1992.

- (3) Duitsland sloot zich aan bij de beoordeling van de Thüringer autoriteiten dat de richtsnoeren waren vrijgesteld van de aanmeldingsverplichting van artikel 88, lid 3.
- (4) Na een verzoek om inlichtingen van de Commissie van 29 mei 1995 deelde Duitsland bij schrijven van 27 juni 1995 een afschrift mee van de richtsnoeren voor het werkkapitaalprogramma.
- (5) In het kader van de procedure inzake steunmaatregel C 85/98 (ex NN 106/98, onjuiste toepassing van de de-minimisbepalingen in het kader van het consolideringsprogramma van de deelstaat Thüringen van 20 juli 1993) bevestigde Duitsland bij schrijven van 8 juni 1998, dat de hieraan ten grondslag liggende richtsnoeren per 16 januari 1996 waren afgelopen. Bij schrijven van 7 december 1998 deelde Duitsland inlichtingen mee over de tenuitvoerlegging van de richtsnoeren en over de begunstigde ondernemingen; daaruit werd voor de Commissie duidelijk dat ook ondernemingen uit de

⁽¹⁾ Thüringer Staatsanzeiger nr. 33/1993, blz. 1415.

⁽²⁾ PB C 213 van 19.8.1992, blz. 2.

gevoelige sectoren (producten uit bijlage I van het EG-Verdrag) steun hadden ontvangen. Bovendien bleek uit deze inlichtingen dat ondernemingen in moeilijkheden die in hetzelfde jaar of het jaar voordien steun hadden ontvangen in het kader van goedgekeurde programma's ten faveure van ondernemingen in moeilijkheden, in het kader van deze richtsnoeren leningen hadden ontvangen. Dit vermoeden werd bevestigd door een schrijven van Duitsland van 29 januari 1999, waaruit ook bleek dat enkele begunstigden van de hier onderzochte richtsnoeren bovendien steun hadden ontvangen in het kader van het consolideringsprogramma van 20 juli 1993, waarvan de onjuiste tenuitvoerlegging het voorwerp uitmaakt van procedure C 85/98.

- (6) De Commissie heeft Duitsland bij schrijven SG(99) D/3539 van 18 mei 1999 in kennis gesteld van haar besluit om ten aanzien van deze maatregel de procedure van artikel 88, lid 2, van het EG-Verdrag in te leiden.
- (7) Het besluit van de Commissie tot inleiding van de procedure is in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen* ⁽³⁾ bekendgemaakt. De Commissie heeft alle andere belanghebbenden uitgenodigd hun opmerkingen over de betrokken maatregel te maken, maar ontving geen opmerkingen van andere belanghebbenden.

De Duitse autoriteiten dienden hun opmerkingen in bij brieven van 24 juni en 19 augustus 1999.

- (8) Duitsland zond zijn definitieve standpunt bij brief van 26 november 2001.

2. BESCHRIJVING VAN DE MAATREGEL

2.1. Benaming en rechtsgrond

- (9) De steun werd verleend door de staatsbank Thüringer Aufbaubank in opdracht van het ministerie van Economische Zaken van de deelstaat Thüringen, overeenkomstig de paragrafen 23, 44 en 44a van het financieel reglement van de deelstaat Thüringen en de bepalingen van de betrokken richtsnoeren voor het Thüringer werkkapitaalprogramma.

2.2. Begunstigden

- (10) De richtsnoeren zijn gericht op kleine en middelgrote ondernemingen („KMO's”) — gedefinieerd volgens de criteria „omzet” en „aantal werknemers”, echter niet volgens het criterium „onafhankelijkheid” van het MKB-steunkader — op nieuw opgerichte ondernemingen, op management buy-outs en management buy-ins, alsmede ontnaastingen waarbij prioriteit gegeven wordt aan consolideringsprojecten. In punt 3 van de richtsnoeren („begunstigden”) wordt uitdrukkelijk aangegeven dat de levensmiddelenindustrie, die zowel de in bijlage I bij het EG-Verdrag als andere activiteiten kan betreffen, voor steun in aanmerking komt. De overige gevoelige

sectoren (ijzer- en staalindustrie, scheepsbouw, automobiellindustrie, landbouw, visserij, vervoer en kolenindustrie) worden niet uitdrukkelijk uitgesloten. In uitzonderlijke gevallen kan de steun (bij besluit van de bevoegde minister) ook aan ondernemingen worden verleend, die de in het MKB-steunkader genoemde plafonds inzake omzet en aantal werknemers overschrijden.

2.3. Looptijd

- (11) De richtsnoeren van de deelstaat Thüringen voor het Thüringer werkkapitaalprogramma werden op 20 juli 1993 voor onbepaalde duur van kracht en werden op 16 januari 1996 door het Thüringer leningprogramma voor kleine en middelgrote ondernemingen vervangen.

2.4. Doelstelling

- (12) De richtsnoeren zijn bestemd voor ondernemingen die niet over voldoende bancaire zekerheden beschikken, noch in staat zijn de hoge rentetarieven voor korte leningen te betalen. Doel van het programma is deze ondernemingen leningen met een gunstige rentevoet ter beschikking te stellen voor de financiering van werkkapitaal. Volgens punt 1 van de richtsnoeren („doelstellingen”) „dienen kleine en middelgrote ondernemingen te worden ondersteund bij hun oprichting en uitbreiding of met het oog op hun instandhouding, met name om de gevaren die het voortbestaan van de onderneming en het behoud van arbeidsplaatsen bedreigen, af te wenden”.
- (13) De steun wordt door de staatsbank Thüringer Aufbaubank verleend in de vorm van gesubsidieerde leningen, die aan de begunstigde ondernemingen worden verstrekt via hun huisbank (Hausbank), die het primaire risico (Primärhaftung) draagt. De huisbank kan een garantie (Haftungsfreistellung) ten belope van 60 % van het leningbedrag krijgen, waarbij in de richtsnoeren niet wordt voorzien in een garantiopremie. De Thüringer Aufbaubank en de huisbank kunnen een eenmalige behandelingsvergoeding van 0,1 % van het bedrag van de lening ontvangen.
- (14) Een schuldherschikking ten laste van de Thüringer Aufbaubank is uitgesloten.
- (15) De leningen worden verstrekt tegen een rentevoet van tussen 5 en 8 % en hebben een verlengbare looptijd van drie jaar. De bevoegde minister van de deelstaat kan andere voorwaarden goedkeuren.

2.5. Intensiteit

- (16) In punt 5 van de richtsnoeren („aard, omvang en bedrag van de steun”) wordt uitdrukkelijk gewezen op het de-minimiskarakter van de regeling en op de de-minimisbepalingen van het MKB-steunkader van 1992.

⁽³⁾ PB C 203 van 17.7.1999, blz. 3.

- (17) In de richtsnoeren is bepaald dat het steunelement van de goedkope lening wordt berekend aan de hand van het verschil tussen de daadwerkelijke rente van de lening en het geldende referentiepercentage. Een direct maximum voor de lening is niet vastgesteld, wel mag de omvang van de steun die een onderneming voor dezelfde doelstelling binnen een periode van 36 maanden kan ontvangen (d.i. het uit de rentesubsidie resulterende steunelement) het de-minimisplafond niet overschrijden zoals dat via de de-minimisregel van het MKB-steunkader van 1992 is vastgesteld⁽⁴⁾. Het steunelement van de garantie (Haftungsfreistellung) werd niet in aanmerking genomen.
- (18) In de periode 1993-1996 werden, volgens de bescheiden die Duitsland vóór het begin van de procedure had gezonden, 460 leningen verstrekt en uitbetaald, voor een totaal bedrag van 202 miljoen DEM; daarvan waren ongeveer 20 leningen bestemd voor ondernemingen uit de levensmiddelenindustrie. In minstens twee gevallen hebben ondernemingen die datzelfde jaar of het jaar voordien steun hadden ontvangen in het kader van een goedgekeurde regeling ten gunste van ondernemingen in moeilijkheden, dergelijke leningen ontvangen (Thuro Back Südthüringer Backwaren en Bergner & Weiser GmbH).

2.6. Cumulering

- (19) De richtsnoeren bevatten geen voorschriften inzake cumulering.

2.7. Redenen voor de inleiding van de procedure

- (20) De Commissie had de procedure ingeleid omdat de regeling werd toegepast voor ondernemingen in gevoelige sectoren en voor ondernemingen in moeilijkheden. Tegen de toepassing van de regeling ten faveure van gezonde ondernemingen buiten de gevoelige sectoren heeft de Commissie geen bezwaar gemaakt.
- (21) De Commissie heeft daarvoor de volgende gronden aangevoerd.
- (22) Aangezien de gevoelige sectoren niet van de regeling worden uitgesloten, is sprake van een onjuiste toepassing van de de-minimisregel uit het MKB-steunkader van 1992. Volgens punt 3.2 van het MKB-steunkader is het kader niet van toepassing op steun aan ondernemingen waarvoor bijzondere voorschriften gelden. Aangezien de richtsnoeren toch op een van deze sectoren zijn toegepast, moeten zij als niet-aangemelde steun worden beschouwd.
- (23) Op grond van de bijzondere kenmerken van de gevoelige sectoren vormden de betrokken maatregelen staatssteun ten faveure van ondernemingen in de zin van artikel 87, lid 1, van het EG-Verdrag en artikel 61 van de EER-overeenkomst. De steun stelde ondernemingen die moeilijk toegang tot de kapitaalmarkt hadden, in staat leningen op te nemen om hun werkkapitaal tegen voordelige voorwaarden te financieren en hun activiteiten in stand te houden of zelfs uit te breiden. Zodoende konden deze maatregelen volgens de Commissie de mededinging ongunstig beïnvloeden.
- (24) Voorzover in de gevoelige sectoren aan economisch gezonde ondernemingen leningen werden toegekend, had de Commissie bezwaren ten aanzien van de verenigbaarheid van het Thüringer werkkapitaalprogramma met de geldende voorschriften inzake regionale steun.
- (25) De leningen ten faveure van economisch gezonde ondernemingen uit gevoelige sectoren vormen exploitatiesteun die de Commissie diende de toetsen aan de geldende bepalingen inzake regionale steun. Inzonderheid moet dergelijke steun, volgens vast beleid van de Commissie, aan de volgende criteria voldoen:
- a) hij moet in de tijd beperkt en degressief zijn;
 - b) hij mag slechts worden verleend in regio's ex artikel 87, lid 3, onder a), van het EG-Verdrag, en
 - c) de gevoelige sectoren moeten zijn uitgesloten.
- (26) In het besluit tot inleiding van de procedure kwam de Commissie tot de conclusie dat de regeling niet degressief was en dat de gevoelige sectoren niet van de toepassing ervan waren uitgesloten.
- (27) Uit de door Duitsland verstrekte inlichtingen bleek dat in minstens twee gevallen de richtsnoeren ten goede kwamen aan ondernemingen in moeilijkheden in de zin van de communautaire kaderregeling voor reddings- en herstructureringssteun aan ondernemingen in moeilijkheden⁽⁵⁾ van 1994 (hierna „kaderregeling van 1994” genoemd). Volgens de bewoording van de richtsnoeren waren ondernemingen in moeilijkheden niet van de toepassing van de richtsnoeren uitgesloten. Bijgevolg stelde de Commissie zich op het standpunt dat de regeling ten dele ook voor ondernemingen in moeilijkheden gold.
- (28) De goedkope leningen met garantie ten laste van de Thüringer Aufbaubank die aan ondernemingen in moeilijkheden werden verstrekt, konden het de-minimisplafond overschrijden. Bij de berekening van het de-minimisplafond hadden het in de garantie besloten steunelement en de bijzondere moeilijkheden van de begunstigde ondernemingen mee in rekening moeten worden genomen. Het in de garantie besloten steunelement moet het bijzondere risico reflecteren dat aan een onderneming in moeilijkheden verbonden is en kan oplopen tot het volledige bedrag van de gegarandeerde lening.
- (29) De toepassing van de richtsnoeren op ondernemingen in moeilijkheden weerspiegelde dan ook een ontoereikende naleving van de de-minimisbepalingen. Dit was enkel dan niet het geval wanneer het totaal van het leningsbedrag en de overige steun die op grond van de bepalingen inzake cumulering in aanmerking moest worden genomen, het de-minimisplafond onderschreed. Gezien de wijze waarop het Thüringer werkkapitaalprogramma is toegepast, moet deze regeling evenwel als een niet-aangemelde steunregeling worden aangemerkt.

⁽⁴⁾ Toentertijd golden strengere bepalingen dan thans het geval is, waarbij het de-minimisplafond bij 50 000 ECU lag; vgl. PB C 68 van 6.3.1996, blz. 9.

⁽⁵⁾ PB C 368 van 23.12.1994, blz. 12.

- (30) Dankzij de leningen kregen de ondernemingen financiële middelen ter beschikking, die hen in staat stelden te voorkomen dat zij de markt moesten verlaten. Wanneer een onderneming zich terugtrekt uit de markt, wordt bestaande overcapaciteit afgebouwd of worden de beschikbaar gekomen marktaandeelen overgenomen door concurrenten, die in beide gevallen hun rentabiliteit hadden kunnen verbeteren. In de richtsnoeren werd de toekenning van leningen aan ondernemingen die in het intracommunautaire handelsverkeer actief zijn, niet uitgesloten. Derhalve moest ervan worden uitgegaan dat de werkkapitaalleningen waarop de onderhavige procedure betrekking heeft, het handelsverkeer tussen de lidstaten ongunstig konden beïnvloeden.
- (31) Zodoende vormden de door de Thüringer Aufbaubank aan ondernemingen in moeilijkheden verstrekte werkkapitaalleningen staatssteun in de zin van artikel 87, lid 1, van het EG-Verdrag en artikel 61, lid 1, van de EER-overeenkomst, en hadden zij moeten worden getoetst aan de betrokken richtsnoeren en kaderregelingen.
- (32) Voorzover de richtsnoeren waren gericht op de redding van ondernemingen in moeilijkheden, gold volgens de betrokken voorschriften als voorwaarde voor de verenigbaarheid dat de reddingssteun moet worden verleend in de vorm van een overheidslening tegen marktvoorwaarden of in de vorm van een overheidsgarantie ter dekking van een particuliere lening. Aan deze voorwaarde was in dit geval niet voldaan, daar het om goedkope leningen ging. Bovendien diende volgens de voorschriften steun voor grote ondernemingen en voor ondernemingen in gevoelige sectoren afzonderlijk te worden aangemeld. De betrokken regeling bevatte geen uitsluiting van steun voor grote ondernemingen en werd toegepast in een gevoelige sector.
- (33) Voorzover de richtsnoeren waren gericht op de herstructurering van ondernemingen in moeilijkheden, dient aan te worden getekend dat volgens de betrokken voorschriften — laatstelijk bevestigd in de communautaire kaderregeling voor reddings- en herstructureringssteun aan ondernemingen in moeilijkheden van 1999 ⁽⁶⁾ — als voorwaarde voor de verenigbaarheid vooral de naleving van de volgende criteria geldt:
- a) indiening en tenuitvoerlegging van een herstructureringsplan waarmee de levensvatbaarheid van de onderneming op lange termijn kan worden hersteld;
 - b) beperking van het steunbedrag tot het voor de verwezenlijking van dit doel strikt noodzakelijke minimum;
 - c) een passende bijdrage van de begunstigde onderneming en van haar aandeelhouders;
 - d) naleving van de bijzondere regels die op de gevoelige sectoren van toepassing zijn, wat in beginsel de aanmelding van individuele gevallen inhoudt;
 - e) individuele aanmelding van elk geval van steunverlening aan een grote onderneming, en
 - f) verbod om herhaaldelijk herstructureringssteun te verlenen, behoudens in uitzonderlijke, onvoorziene en buiten de verantwoordelijkheid van de onderneming vallende omstandigheden.
- (34) In de ter discussie staande richtsnoeren is niet voorzien in een afzonderlijke aanmelding van elk geval van steunverlening aan een grote onderneming, noch bevatten zij een verbod op de herhaalde toekenning van herstructureringssteun.

3. OPMERKINGEN VAN DUITSLAND

- (35) In zijn opmerkingen kwam Duitsland voor het aantal in het kader van het betrokken programma toegekende leningen uit op 365, bij een totaal verstrekt bedrag aan leningen van 81,6 miljoen EUR. Het verschil tussen de gegevens in het besluit tot inleiding van de procedure valt hierdoor te verklaren dat het in dat besluit genoemde aantal ook de werkkapitaalleningen uit het Thüringer leningprogramma uit het jaar 1996 omvatte. Het Thüringer leningprogramma maakt het voorwerp uit van procedure C 87/98 (ex NN 137/98).
- (36) De in het besluit tot inleiding van de procedure vermelde gegevens over de ondernemingen Thuro Back Südthüringer Backwaren en Bergner & Weiser GmbH stemmen volgens Duitsland niet met de feiten overeen, aangezien geen van beide ondernemingen een werkkapitaallening uit het Thüringer werkkapitaalprogramma kreeg toegekend.
- (37) Duitsland is van oordeel dat het Thüringer werkkapitaalprogramma niet kon worden toegepast op ondernemingen in moeilijkheden. Weliswaar was het zo dat in de regeling ondernemingen in moeilijkheden niet expliciet werden uitgesloten en dat drie op in totaal 365 toegekende leningen naar ondernemingen in moeilijkheden gingen, maar een openstelling van de regeling voor ondernemingen in moeilijkheden werd niet toegestaan of overwogen. Het Thüringer werkkapitaalprogramma diende trouwens in samenhang met het Thüringer consolideringsprogramma (steunmaatregel C 85/98, ex NN 106/98) te worden beoordeeld. Was het toepassingsgebied van het consolideringsprogramma expliciet afgestemd op ondernemingen in moeilijkheden, dan stond het Thüringer werkkapitaalprogramma niet open voor deze specifieke doelgroep.
- (38) Voorts vormde het hoge eigen risico van de huisbanken een dwingende verplichting voor de huisbank om de kredietwaardigheid van de kredietnemer grondig te onderzoeken en het kredietrisico te beperken.
- (39) De berekening van het de-minimisplafond vond volgens Duitsland uitsluitend plaats op basis van het steunelement van de rentesubsidie, die het resultaat was van het verschil tussen de daadwerkelijk aan de uiteindelijke kredietnemer berekende rente en de referentierentevoet. Het steunelement van de garantie werd bij de tenuitvoerlegging van het werkkapitaalprogramma niet in aanmerking genomen, aangezien het „de Duitse autoriteiten in de periode van 1993 tot begin 1996 niet bekend was dat het in de garantie besloten steunelement in aanmerking diende te worden genomen”. Hierin kwam pas verandering met schrijven D/54570 van de Commissie van 11 november 1998.

⁽⁶⁾ PB C 288 van 9.10.1999, blz. 2.

- (40) Wat de gevoelige sectoren aangaat, is Duitsland van mening dat steun aan ondernemingen in de gevoelige sectoren werd uitgesloten door de verwijzing in punt 5 van de richtsnoeren betreffende het Thüringer werkkapitaalprogramma. In punt 5 van deze richtsnoeren is immers uitdrukkelijk bepaald dat „de leningen ... overeenkomstig de communautaire kaderregeling inzake overheidssteun voor het midden- en kleinbedrijf (PB C 213 van 19.8.1992, blz. 2) worden toegekend”. Door deze verwijzing waren de bepalingen in verband met de gevoelige sectoren rechtstreeks toepasselijk en was steun in deze sectoren uitdrukkelijk uitgesloten.
- (41) Ondernemingen uit de gevoelige sectoren in de zin van punt 1.6 van het MKB-steunkader van 1992 hebben volgens Duitsland geen enkele lening ontvangen.
- (42) Bovendien, zo nog Duitsland, geldt de kaderregeling inzake staatssteun voor investeringen voor de verwerking en de afzet van landbouwproducten van 1996 ⁽⁷⁾ pas sinds 1998 als bijzondere regelgeving op het gebied van staatssteun, zulks op grond van Beschikking 1999/183/EG van de Commissie van 20 mei 1998 betreffende mogelijke staatssteun van Duitsland voor de verwerking en de afzet van landbouwproducten in Duitsland op grond van bestaande regionale steunregelingen ⁽⁸⁾. Voor de periode 1993-1996 bestond er dus geen bijzondere regelgeving op het gebied van staatssteun.
- (43) Van de 365 toegezegde werkkapitaalleningen gingen slechts vijf leningen naar ondernemingen in de sector levens- en genotmiddelenindustrie.
- (44) De uitzonderingsgevallen waarin de richtsnoeren op andere dan kleine en middelgrote ondernemingen werden toegepast, voldeden volgens Duitsland aan de criteria van de de-minimisregeling van het MKB-steunkader van 1992.
- (45) Duitsland heeft de Commissie een overzicht in tabelvorm meegedeeld van de in de periode 1993-1995 toegekende werkkapitaalleningen. Uit deze gedetailleerde lijst blijkt dat op de 365 toegekende leningen drie gevallen ondernemingen in moeilijkheden betroffen. Bovendien werden volgens deze gegevens slechts in vijf gevallen leningen in de gevoelige sector landbouw toegekend, hoewel volgens een schrijven van Duitsland van 29 januari 1999 in totaal zo'n 20 leningen aan ondernemingen uit de levensmiddelenindustrie zouden zijn toegekend.
- (46) Uit de door Duitsland gezonden bescheiden valt niet op te maken volgens welke criteria de gevoelige sector landbouw of een onderneming in moeilijkheden werden bepaald.
- maatregelen die een bepaald plafond niet overschrijden en als de-minimissteun niet onder de toepassing van artikel 87, lid 1, van het EG-Verdrag vallen, vrijgesteld van de aanmeldingsverplichting van artikel 88, lid 3, van het EG-Verdrag.
- (48) Wat volgens de Commissie onder „de-minimissteun” moet worden verstaan, is voor het eerst bepaald in het MKB-steunkader van 1992 ⁽⁹⁾. In punt 3.2 wordt het toepassingsgebied van de de-minimisregeling vastgesteld op 50 000 ECU steun per onderneming voor bepaalde algemene categorieën uitgaven (bv. investeringen, opleiding) over een periode van drie jaar. Op die manier hoefden eenmalige steunbetalingen tot 50 000 ECU voor een bepaalde categorie uitgaven, alsmede steunregelingen waarbij de steun aan ondernemingen voor een bepaalde categorie uitgaven binnen een periode van drie jaar tot dit bedrag beperkt bleef, niet langer te worden aangemeld overeenkomstig artikel 88, lid 3 (ex artikel 93, lid 3), van het EG-Verdrag. Daarbij was echter als voorwaarde gesteld dat in het besluit betreffende de eenmalige steunbetaling of in de steunregeling uitdrukkelijk was bepaald dat het steunbedrag, met inbegrip van alle aanvullende steun die dezelfde onderneming eventueel voor hetzelfde soort uitgaven uit andere bronnen of op grond van andere regelingen zou ontvangen, het plafond van 50 000 ECU niet mocht overschrijden. In punt 3.2 was ook duidelijk vastgesteld dat de de-minimisregeling niet van toepassing was op de gevoelige sectoren (ijzer- en staalindustrie, scheepsbouw, synthetische vezels, automobiellindustrie, landbouw, visserij, vervoer en kolenindustrie).
- (49) In de mededeling van de Commissie inzake de-minimissteun van 1996 ⁽¹⁰⁾ werd de de-minimisregel van het MKB-steunkader van 1992 gewijzigd. Het maximumbedrag van de de-minimissteun werd vastgesteld op 100 000 ECU over een periode van drie jaar, te rekenen vanaf het tijdstip waarop de eerste de-minimissteun werd toegekend. Dit bedrag omvatte alle soorten staatssteun die in de vorm van de-minimissteun werd verleend, en deed niet af aan de mogelijkheid dat de begunstigde op grond van door de Commissie goedgekeurde regelingen andere steun ontving.
- (50) De onder het EGKS-Verdrag vallende sectoren, de scheepsbouw, de vervoersector, alsmede steunmaatregelen in de landbouw of de visserij werden van de toepassing van deze regeling uitgesloten.
- (51) Uit hoofde van artikel 1 van Verordening (EG) nr. 69/2001 van de Commissie van 12 januari 2001 betreffende de toepassing van de artikelen 87 en 88 van het EG-Verdrag op de-minimissteun ⁽¹¹⁾ werd het toepassingsgebied van de de-minimisregeling uitgebreid. De vervoersector en de werkzaamheden die verband houden met de productie, verwerking of afzet van de in bijlage I bij het Verdrag opgenomen producten, blijven echter nog steeds buiten het toepassingsgebied van de verordening. De verordening vindt evenmin toepassing voor steun ten behoeve van werkzaamheden die verband houden met de uitvoer, waaronder wordt verstaan steun die rechtstreeks aan de uitgevoerde hoeveelheden, de

4. BEOORDELING VAN DE MAATREGEL

4.1. De vraag of sprake is van staatssteun

- (47) Is het zo dat alle financiële steun aan ondernemingen de mededingingsvoorwaarden in zekere mate beïnvloedt, toch hebben niet alle steunmaatregelen merkbare gevolgen voor het handelsverkeer en de mededinging tussen de lidstaten. Tegen deze achtergrond zijn steun-

⁽⁷⁾ PB C 29 van 2.2.1996, blz. 4.

⁽⁸⁾ PB L 60 van 9.3.1999, blz. 61.

⁽⁹⁾ Zie voetnoot 2.

⁽¹⁰⁾ PB C 68 van 6.3.1996, blz. 9.

⁽¹¹⁾ PB L 10 van 13.1.2001, blz. 30.

oprichting en exploitatie van een distributienet of andere lopende uitgaven in verband met werkzaamheden op het gebied van de uitvoer is gerelateerd. Ten slotte is ook steun die afhankelijk wordt gesteld van het gebruik van binnenlandse producten in plaats van ingevoerde producten, van de toepassing van de verordening uitgesloten.

- (52) Volgens artikel 2 van genoemde verordening mag het totale bedrag van de de-minimissteun die aan één onderneming wordt verleend, niet hoger zijn dan 100 000 EUR over een periode van drie jaar. Dit plafond is van toepassing, ongeacht de vorm van de steun en het daarmee beoogde doel.
- (53) Gelet op het feit dat Verordening (EG) nr. 69/2001 pas op 2 februari 2001 in werking is getreden — terwijl de looptijd van de te onderzoeken richtsnoeren de periode van 20 juli 1993 tot en met 16 januari 1996 bestrijkt — is het niet duidelijk of de Commissie voor haar beschikking Verordening (EG) nr. 69/2001 met terugwerkende kracht kan toepassen op steunmaatregelen die vóór de inwerkingtreding van deze verordening zijn toegekend, dan wel dat de in de betrokken periode geldende de-minimisregel van het MKB-steunkader van 1992 in aanmerking moet worden genomen (consecutio legis).
- (54) In Verordening (EG) nr. 69/2001 is niet aangegeven of deze verordening kan worden toegepast op steun die vóór de inwerkingtreding van de verordening is toegekend. Volgens de bewoordingen van de verordening zijn vroegere gevallen echter niet uitgesloten van haar toepassingsgebied. Ze vallen hoe dan ook onder het controlemechanisme van artikel 3 van Verordening (EG) nr. 69/2001. De Commissie is tot de conclusie gekomen dat, bij gebreke van een uitdrukkelijk anders luidende regeling, Verordening (EG) nr. 69/2001 moet worden toegepast op de-minimissteun toegekend vóór de inwerkingtreding van deze verordening. Voorzover in Verordening (EG) nr. 69/2001 een bepaalde categorie maatregelen wordt vrijgesteld van de aanmeldingsverplichting, is door de verordening een procedurele regeling ingesteld die als zodanig onmiddellijk moet worden toegepast op lopende procedures. Bovendien is de onmiddellijke toepassing van Verordening (EG) nr. 69/2001 ook in overeenstemming met de door deze verordening beoogde vereenvoudiging van procedures en decentralisatie. Alleen voor steun die niet binnen het toepassingsgebied van Verordening (EG) nr. 69/2001 valt — en derhalve niet op grond daarvan kan worden vrijgesteld — zal de Commissie de regelingen die op het tijdstip van de toekenning van de steun van kracht waren, in aanmerking nemen. Aangezien Verordening (EG) nr. 69/2001 in beginsel een ruimer toepassingsgebied heeft dan de vorige de-minimisregelingen en deze regelingen in ieder geval van toepassing zijn voorzover de steun niet is vrijgesteld op grond van Verordening (EG) nr. 69/2001, worden de algemene rechtsbeginselen van bescherming van gewettigd vertrouwen en rechtszekerheid naar behoren geëerbiedigd. De Commissie is van oordeel dat, uit economisch oogpunt, een financiële maatregel die op grond van de thans geldende Verordening (EG) nr. 69/2001 niet als steunmaatregel in de zin van artikel 87, lid 1, van het EG-Verdrag kan worden aangemerkt in een geïntegreerde markt, in het verleden ook geen steunmaatregel kan hebben gevormd in een minder geïntegreerde markt. Derhalve zal de Commissie zich bij de verdere beoordeling van de financiële maatregelen baseren op Verordening (EG) nr. 69/2001, zonder dat zulks de mogelijkheid uitsluit dat zij de regelingen die golden op het tijdstip van de uitvoering van de maatregelen, zal toepassen voorzover deze maatregelen niet zijn vrijgesteld op grond van Verordening (EG) nr. 69/2001.
- (55) De inleiding van de procedure heeft derhalve betrekking op zowel de richtsnoeren zelf als de gevallen van toepassing van de richtsnoeren die niet onder de toepassing van Verordening (EG) nr. 69/2001 of andere relevante de-minimisregelingen vallen, alsmede de gevallen die weliswaar onder de toepassing van Verordening (EG) nr. 69/2001 of van andere relevante de-minimisregelingen vallen, maar waarbij door cumulering het daarin vastgestelde de-minimisplafond is overschreden.
- (56) Steun ten behoeve van de werkzaamheden die verband houden met de productie, verwerking of verhandeling van de in bijlage I bij het EG-Verdrag opgenomen producten, is a priori van het toepassingsgebied van Verordening (EG) nr. 69/2001 uitgesloten.
- (57) Bijgevolg is de Commissie van oordeel dat alle aan ondernemingen uit de levensmiddelenindustrie toegekende werkkapitaalleningen buiten het toepassingsgebied van Verordening (EG) nr. 69/2001 of de voorafgaande relevante de-minimisregeling vallen voorzover het gaat om de productie van goederen van bijlage I van het EG-Verdrag, omdat ze dan tot de gevoelige sector landbouw moeten worden gerekend.
- (58) Het argument van Duitsland dat de kaderregeling inzake staatssteun voor investeringen voor de verwerking en de afzet van landbouwproducten van 1996 pas sinds 1998 als bijzondere wetgeving inzake staatssteun geldt, doet hier niet terzake, omdat deze bijzondere regelgeving geen invloed heeft gehad op het toepassingsgebied van de de-minimisregeling ⁽¹²⁾.
- (59) Volgens de Commissie kunnen steunmaatregelen ook buiten het resterende toepassingsgebied van Verordening (EG) nr. 69/2001 of een andere relevante de-minimisregeling vallen wanneer bij de toekenning van leningen het in artikel 2 van Verordening (EG) nr. 69/2001 of in

⁽¹²⁾ Overigens is deze communautaire kaderregeling in werking getreden op de dag van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen* (PB C 29 van 2.2.1996, blz. 4). In Beschikking 1999/183/EG heeft de Commissie opgemerkt dat nationale steunregelingen van Duitsland onverenigbaar zijn met de gemeenschappelijke markt in de zin van artikel 87, lid 1, van het EG-Verdrag, wanneer zij niet in overeenstemming zijn met de kaderregeling en de dienstige maatregelen (inzake staatssteun voor investeringen voor de verwerking en de afzet van landbouwproducten) die bij brief SG(95) D/13086 van 20 oktober 1995 aan Duitsland zijn meegedeeld.

een andere, eerdere de-minimisregeling vastgestelde plafond is overschreden doordat het steunelement dat in de garantie besloten ligt, niet in aanmerking is genomen. De richtsnoeren bieden geen enkele waarborg dat het de-minimisplafond in elk geval werd geëerbiedigd. Dit gold met name wanneer de richtsnoeren waren gericht op ondernemingen in moeilijkheden, waarbij een hoog risico bestond dat de schuldenaar in gebreke bleef.

- (60) Volgens de Commissie omvatten de begunstigden van de richtsnoeren minstens ook ondernemingen in moeilijkheden.
- (61) Om een onderneming in moeilijkheden van een gezonde onderneming te kunnen onderscheiden, heeft de Commissie in punt 2.1 van de kaderregeling van 1994 ⁽¹³⁾ nadere toelichting bij het begrip „onderneming in moeilijkheden” opgenomen. Deze bepaling van een onderneming in moeilijkheden bevestigt grotendeels de beschikkingspraktijk van de Commissie in de jaren voordien, zoals zij te vinden was in het 8e Verslag over het mededingingsbeleid (1979) (punten 227-229) ⁽¹⁴⁾.
- (62) Het begrip „onderneming in moeilijkheden” dat de Commissie hier hanteert, is in de kaderregeling van 1994 omschreven als een onderneming die „niet in staat is uit deze moeilijkheden te komen, noch met eigen middelen, noch door het nodige kapitaal te verkrijgen van aandeelhouders of via leningen”. „Zij wordt gekenmerkt door een verminderende rentabiliteit of toenevend verlies, een dalende omzet, groeiende voorraden, overcapaciteit, een geringere cashflow, een stijgende schulden- en rentelast en een lage nettowaarde van de activa. In acute gevallen kan de onderneming reeds insolvent zijn geworden of in ontbinding verkeren”.
- (63) Overeenkomstig punt 3 van de richtsnoeren („begunstigden”) zijn de richtsnoeren gericht op nieuw opgerichte ondernemingen, op management buy-outs en management buy-ins, alsmede ontnaastingen waarbij prioriteit gegeven wordt aan aanvragen in het kader van consolideringsmaatregelen. De Commissie is van oordeel dat het insluiten van ondernemingen die moeten worden geconsolideerd, er op wijst dat ook te saneren ondernemingen in de zin van de definitie van ondernemingen in moeilijkheden, goedkope werkkapitaalleningen konden krijgen.
- (64) Duitsland voert aan dat het Thüringer werkkapitaalprogramma in een ruimere context moet worden gezien, in samenhang met het Thüringer consolideringsprogramma. Was het toepassingsgebied van het consolideringsprogramma expliciet afgestemd op ondernemingen in moeilijkheden, dan had deze specifieke doelgroep geen toegang tot het Thüringer werkkapitaalprogramma. Om het toepassingsgebied van de richtsnoeren te

bepalen mag dus niet louter naar de formulering worden gekeken, maar moet het consolideringsprogramma bij de beoordeling worden betrokken en moet in het kader van een gezamenlijke beoordeling van beide regelingen het toepassingsgebied van het werkkapitaalprogramma worden bepaald. Het Thüringer werkkapitaalprogramma was bijgevolg niet van toepassing voor ondernemingen in moeilijkheden.

- (65) Dit argument vormt geen overtuigend bewijs voor de niet-toepassing van het werkkapitaalprogramma op ondernemingen in moeilijkheden. Volgens de bewoording van de richtsnoeren bestond het doel van de richtsnoeren er precies in, ondernemingen bij hun oprichting of met het oog op hun instandhouding te steunen, met name om de gevaren die het voortbestaan van de onderneming en het behoud van haar arbeidsplaatsen bedreigen, af te wenden. Voorts moest prioriteit worden gegeven aan aanvragen in het kader van consolideringsmaatregelen.
- (66) Duitsland betoogde verder dat het eigen risico van de huisbanken meebracht dat de kredietwaardigheid van de kredietnemers werd onderzocht.
- (67) In bepaalde omstandigheden werd de kans dat de begunstigde onderneming daadwerkelijk een onderneming in moeilijkheden was, weliswaar verkleind door het eigen risico van de huisbank, maar de mogelijkheid van begunstiging van ondernemingen in moeilijkheden werd in de tekst van de richtsnoeren geenszins uitgesloten. De Commissie is bovendien van mening dat, met name ten aanzien van ondernemingen in moeilijkheden, de huisbank baat had kunnen hebben bij deelneming aan leningen die op grond van de richtsnoeren werden verstrekt, omdat de toekenning van werkkapitaalleningen op grond van de richtsnoeren resulteerde in een verbetering van de algemene liquiditeitspositie van de begunstigde ondernemingen en in een verkleining van het debiteurenrisico van leningen die reeds vroeger door de huisbank waren verstrekt. Voor een bank kan het inderdaad economisch zinvol zijn het hoge debiteurenrisico dat op oude leningen rust, te verkleinen door de betrokken onderneming nieuwe middelen voor herstructurering te verstrekken, met name wanneer het daaraan verbonden risico gedeeltelijk door de staat wordt gedragen.
- (68) Ten slotte blijkt uit de door Duitsland gezonden lijsten van steunmaatregelen die in het kader van de richtsnoeren zijn toegezegd of uitbetaald, dat ook ondernemingen in moeilijkheden steun hebben ontvangen. Ook heeft Duitsland in zijn standpunt toegegeven dat in het kader van het Thüringer werkkapitaalprogramma steun ging naar ondernemingen in moeilijkheden.
- (69) Het steunelement dat in de garantie besloten ligt, had voor de berekening van het in de lening besloten liggende steunelement in aanmerking moeten worden genomen, met name gezien het debiteurenrisico bij leningen aan ondernemingen in moeilijkheden.

⁽¹³⁾ Zie voetnoot 5.

⁽¹⁴⁾ Wat niet-aangemelde steun betreft, is in punt 101, onder b), van de communautaire kaderregeling voor reddings- en herstructureringssteun aan ondernemingen in moeilijkheden (Mededeling aan de lidstaten en voorstel voor dienstige maatregelen) van 1999 (PB C 288 van 9.10.1999, blz. 2) bepaald dat de Commissie de verenigbaarheid met de gemeenschappelijke markt van alle reddings- en herstructureringssteun die zonder toestemming van de Commissie wordt toegekend en derhalve in strijd met artikel 88, lid 3, van het EG-Verdrag wordt toegekend, zal onderzoeken op de grondslag van de ten tijde van de toekenning van de steun geldende richtsnoeren. Bijgevolg heeft de Commissie de richtsnoeren onderzocht op basis van de beschikkingspraktijk zoals die vervat is in het 8e Verslag van de Commissie over het mededingingsbeleid (1979) en de kaderregeling van 1994.

- (70) Aan deze beoordeling wordt ook niet afgedaan door het feit dat Duitsland in zijn standpunt in overweging geeft dat het de Duitse autoriteiten in de periode van 1993 tot begin 1996 niet bekend was dat het steunelement dat besloten ligt in de garantie en in de bijzondere risico's die leningen aan ondernemingen in moeilijkheden opleveren, bij de berekening van het steunbedrag in aanmerking moest worden genomen. De Commissie kan dit standpunt niet onderschrijven, aangezien zij reeds in 1989 de lidstaten een schrijven heeft doen toekomen waarin zij erop wees dat zij ervan uitgaat dat alle garanties die door de staat worden verleend, onder de toepassing van artikel 87, lid 1, van het EG-Verdrag vallen ⁽¹⁵⁾. De Duitse autoriteiten hadden bij de toekenning van garanties voor leningen aan ondernemingen met liquiditeitsproblemen op zijn minst bedenkingen bij het steunkarakter van deze maatregelen moeten hebben, en Duitsland had de maatregelen uit de regeling tijdig bij de Commissie moeten aanmelden, om deze in staat te stellen zich daarover uit te spreken.
- (71) Volgens de mededeling van de Commissie betreffende de toepassing van de artikelen 87 en 88 van het EG-Verdrag op staatssteun in de vorm van garanties ⁽¹⁶⁾ kan voor garanties ter dekking van leningen het contante subsidie-equivalent in een bepaald jaar als volgt worden berekend:
- a) op dezelfde wijze als het subsidie-equivalent van een zachte lening, na aftrek van de betaalde premies, waarbij de rentesubsidie gelijk is aan het verschil tussen de marktrente en de dankzij de staatsgarantie verkregen rente;
 - b) als het verschil tussen het gegarandeerde verschuldigde bedrag, vermenigvuldigd met de risicofactor (de waarschijnlijkheid dat de schuldenaar in gebreke blijft) en alle betaalde garantiepremies, volgens de formule: (gegarandeerd bedrag × risico) — premie;
 - c) volgens een andere, objectief gerechtvaardigde en algemeen aanvaarde methode.
- (72) De Commissie bevestigde daarmee ook de reeds lange tijd door haar verdedigde opvatting dat, indien op het tijdstip van de toekenning van de lening het risico op insolventie van de kredietnemer kennelijk zeer hoog is, de waarde van de steun kan oplopen tot het volledige daadwerkelijk door de garantie gedekte bedrag.
- (73) Overigens kan het steunelement dat in de garantie besloten ligt, ook bij gezonde ondernemingen in een overschrijding van het de-minimisplafond resulteren.
- (74) Volgens de Commissie moeten de richtsnoeren en de gevallen van toepassing van de richtsnoeren als steun in de zin van artikel 87, lid 1, van het EG-Verdrag worden beschouwd voorzover ze niet binnen het toepassingsgebied van Verordening (EG) nr. 69/2001 vallen of, weliswaar binnen het toepassingsgebied van deze verordening vallen, maar het in artikel 2, lid 2, vastgestelde de-minimisplafond overschrijden. Hetzelfde geldt voor de andere de-minimisregeling die ten tijde van de tenuitvoerlegging van de maatregelen van kracht was.
- (75) Voorzover de richtsnoeren op ondernemingen in moeilijkheden waren gericht, stelden zij de begunstigde ondernemingen in staat om van een particuliere bank financiële middelen te verkrijgen, die anders wegens hun financiële situatie niet meer tegen de gebruikelijke kredietvoorwaarden door particuliere kredietinstellingen zouden zijn verstrekt.
- (76) Door deze financiële middelen konden de begunstigde ondernemingen voorkomen dat zij de markt moesten verlaten of konden zij hun marktpositie verbeteren. Wanneer een onderneming zich zou terugtrekken uit de markt, zou bestaande overcapaciteit worden afgebouwd of zouden de beschikbaar gekomen marktaandelen worden overgenomen door concurrenten, die in beide gevallen hun rentabiliteit zouden kunnen verbeteren. Met de werkkapitaalleningen wordt de toekenning van leningen aan ondernemingen die goederen produceren of diensten verrichten waarvoor intracommunautair handelsverkeer plaatsvindt, niet uitgesloten. Derhalve moet ervan worden uitgegaan dat de financiële maatregelen waarop de onderhavige procedure betrekking heeft, het handelsverkeer tussen de lidstaten ongunstig kunnen beïnvloeden.
- (77) Ook de gezonde ondernemingen hadden deze financiële middelen niet tegen de aangeboden voorwaarden kunnen krijgen. Derhalve konden zij dankzij de verstrekte werkkapitaalleningen hun marktpositie op de gemeenschappelijke markt tegenover concurrenten verbeteren. Dit geldt met name voor gezonde ondernemingen die in de gevoelige sectoren actief waren. De markten in de gevoelige sectoren worden op communautair niveau door overcapaciteit gekenmerkt. De financiële steun — via de werkkapitaalleningen — aan specifieke ondernemingen leidde ertoe dat deze hun marktpositie tegenover hun concurrenten konden versterken zodat zulks in een ongunstige beïnvloeding van het handelsverkeer tussen de lidstaten kon resulteren.
- (78) Zodoende kunnen de richtsnoeren de mededinging vervalsen of dreigen zij deze te vervalsen.
- (79) Derhalve komt de Commissie tot de conclusie dat de richtsnoeren en de gevallen van toepassing van de richtsnoeren steun inhouden in de zin van artikel 87, lid 1, van het EG-Verdrag — ten gunste van ondernemingen die actief zijn in het intracommunautaire handelsverkeer.
- #### 4.2. Rechtmatigheid van de steun
- (80) De Commissie betreurt het dat Duitsland de betrokken steunmaatregelen in strijd met artikel 88, lid 3, van het EG-Verdrag ten uitvoer heeft gelegd.
- #### 4.3. Verenigbaarheid van de steun met de gemeenschappelijke markt, voorzover deze buiten het toepassingsgebied van Verordening (EG) nr. 69/2001 of van de eerdere de-minimisregeling valt
- (81) De Commissie heeft de richtsnoeren onderzocht in de aanname dat deze zowel voor gezonde ondernemingen als ondernemingen in moeilijkheden waren bestemd.

⁽¹⁵⁾ Schrijven SG(89) D/4328 van de Commissie van 5 april 1989 aan de lidstaten.

⁽¹⁶⁾ PB C 71 van 11.3.2000, blz. 14.

- (82) Voorzover de steun aan ondernemingen in moeilijkheden werd toegekend, ging het om, onderscheidenlijk, begeleidende steun/herstructureringssteun en reddingssteun overeenkomstig de terminologie van het 8e Verslag van de Europese Commissie over het mededingingsbeleid (1979) en de kaderregeling van 1994 ⁽¹⁷⁾, die door de richtsnoeren van 1999 werd bevestigd ⁽¹⁸⁾.
- (83) Voorzover de steun werd toegekend aan gezonde ondernemingen in de gevoelige sectoren, is sprake van exploitatiesteun in de zin van de mededeling van de Commissie betreffende regionale steun van 1979 ⁽¹⁹⁾, alsmede in de zin van de mededeling van de Commissie inzake de wijze van toepassing van artikel 92, lid 3, onder a) en c), op regionale steunmaatregelen van 1988 ⁽²⁰⁾. Deze mededelingen werden bekrachtigd door de richtsnoeren inzake regionale steunmaatregelen van 1998 ⁽²¹⁾.
- (84) Voorts zal de verenigbaarheid van de regeling worden onderzocht tegen de achtergrond van de op het betrokken tijdstip geldende bepalingen ⁽²²⁾.
- (85) Wat de herstructurering van ondernemingen in moeilijkheden betreft, dient te worden opgemerkt dat, overeenkomstig de beschikkingspraktijk van de Commissie en de kaderregeling van 1994, als voorwaarde om steun met de gemeenschappelijke markt verenigbaar te verklaren, diende voldaan te zijn aan de volgende criteria:
- a) indiening en tenuitvoerlegging van een herstructureringsplan waarmee de levensvatbaarheid van de onderneming op lange termijn kan worden hersteld;
 - b) een passende bijdrage van de begunstigde onderneming en van haar aandeelhouders;
 - c) beperking van het steunbedrag tot het voor de verwezenlijking van dit doel strikt noodzakelijke minimum;
 - d) naleving van de bijzondere regels die op de gevoelige sectoren van toepassing zijn, en die normaalgesproken vereisen dat elk geval individueel wordt aangemeld;
 - e) individuele aanmelding van elk geval van steunverlening aan een grote onderneming, en
 - f) verbod om herhaaldelijk herstructureringssteun te verlenen, behoudens in uitzonderlijke, onvoorzienbare en buiten de verantwoordelijkheid van de onderneming vallende gevallen.
- (86) Overeenkomstig de richtsnoeren was de enige voorwaarde voor de toekenning van de middelen dat de huisbank die een aanvraag indient, op passende wijze uit eigen middelen bijdraagt aan het ter beschikking stellen van werkkapitaal.
- (87) In de richtsnoeren werd niet geëist dat een coherent herstructureringsplan werd ingediend waarvan, mede dankzij de toegekende werkkapitaallening, een duurzame oplossing van de problemen mocht worden verwacht.
- (88) Van een verbod op de herhaalde toekenning van herstructureringssteun of een beperking van het steunbedrag tot het voor het bereiken van het beoogde doel strikt noodzakelijke minimum is in de tekst van de richtsnoeren evenmin sprake. Of deze criteria bij de toekenning van de middelen werden nageleefd, is niet door Duitsland meegedeeld.
- (89) De richtsnoeren bevatten geen bepalingen over de afzonderlijke aanmelding van steun ten faveure van grote ondernemingen of over de naleving van de specifieke regels voor de gevoelige sectoren.
- (90) Bijgevolg is de Commissie van oordeel dat, voorzover met de richtsnoeren is voorzien in herstructureringssteun ten faveure van ondernemingen in moeilijkheden, deze steun onverenigbaar is met de gemeenschappelijke markt.
- (91) Voorzover de steun betrekking heeft op de redding van ondernemingen in moeilijkheden, dient te worden opgemerkt dat het op dit punt vast beleid is dat als voorwaarde om reddingssteun verenigbaar te verklaren met de gemeenschappelijke markt geldt dat dit soort steun ofwel in de vorm van een overheidslening tegen marktvoorwaarden ofwel in de vorm van een overheidsgarantie ter dekking van een particuliere lening moet worden verleend. Aan deze voorwaarde is in het onderhavige geval niet voldaan, omdat het om leningen met rentesubsidie gaat.
- (92) Voorzover op grond van de richtsnoeren reddingssteun is verleend, is deze steun onverenigbaar met de gemeenschappelijke markt.
- (93) Voorzover leningen werden toegekend aan economische gezonde ondernemingen uit de gevoelige sectoren, vormen deze leningen exploitatiesteun die de Commissie dient te toetsen aan de geldende bepalingen inzake regionale steun.

⁽¹⁷⁾ Overeenkomstig punt 2.2 van de kaderregeling van 1994 was deze regeling slechts van toepassing voorzover zij in overeenstemming was met de bijzondere voorschriften die golden in de gevoelige sectoren. In de betrokken periode bestonden er bijzondere voorschriften inzake staatssteun in de landbouw, de visserij, de ijzer- en staalindustrie, de scheepsbouw, de textiel- en confectie-industrie, de synthetischevezelindustrie, de automobiellindustrie, de vervoersector en de steenkoolindustrie. In de landbouwsector konden de lidstaten, indien zij dat wensten, in plaats van de kaderregeling de bijzondere voorschriften van de Commissie inzake reddings- en herstructureringssteun blijven toepassen op individuele gevallen.

⁽¹⁸⁾ Vgl. punt 101 aldaar.

⁽¹⁹⁾ PB C 31 van 3.2.1979, blz. 9.

⁽²⁰⁾ PB C 212 van 12.8.1988, blz. 2.

⁽²¹⁾ PB C 74 van 10.3.1998, blz. 9.

⁽²²⁾ PB C 119 van 22.5.2002, blz. 22. (Voor de precieze definities verwijst de Commissie naar de bovengenoemde teksten. De Commissie heeft de steun aan gezonde ondernemingen beoordeeld aan de hand van de mededeling van de Commissie van 1988 inzake de wijze van toepassing van artikel 92, lid 3, onder a) en c), op regionale steunmaatregelen. Deze beoordeling zou niet veranderen indien de richtsnoeren inzake regionale steunmaatregelen van 1998 werden toegepast).

- (94) Het is inderdaad zo dat de deelstaat Thüringen een steungebied ex artikel 87, lid 3, onder a) (ex artikel 92, lid 3, onder a)), van het EG-Verdrag is. Volgens de mededelingen van de Commissie betreffende regionale steun van 1979 en 1988 ⁽²³⁾ kon de Commissie, rekening houdend met de bijzondere moeilijkheden waarmee deze steungebieden te kampen hebben, bij wijze van uitzondering onder bepaalde voorwaarden bepaalde exploitatiesteun goedkeuren.
- (95) Als noodzakelijke voorwaarde voor de toekenning van exploitatiesteun gold evenwel dat de steun een duurzame en evenwichtige economische ontwikkeling moest bevorderen en, communautair gezien, geen sectorale overcapaciteit mocht teweegbrengen, waardoor de daaruit voortvloeiende sectorale problemen in de Gemeenschap niet ernstiger zouden worden dan de aanvankelijke regionale problemen. In dit verband werd een sectorale benadering geëist en moesten met name de communautaire voorschriften, richtsnoeren en kaderregelingen voor bepaalde industrietakken (ijzer en staal, scheepsbouw, synthetische vezels, textiel en kleding) en de landbouw, alsmede voor bepaalde agro-industrieën in acht worden genomen. Deze communautaire voorschriften, richtsnoeren en kaderregelingen staan de toekenning van exploitatiesteun in de betrokken sectoren in de weg.
- (96) Voorzover het om gezonde ondernemingen in de gevoelige sectoren ging, is deze exploitatiesteun onverenigbaar met de gemeenschappelijke markt omdat voor de toekenning van steun de communautaire voorschriften, richtsnoeren en kaderregelingen voor de gevoelige sectoren hadden moeten worden nageleefd, welke de toekenning van exploitatiesteun aan gezonde ondernemingen in de weg staan.
- (97) De Commissie is van oordeel dat de afwijkingen van artikel 87, lid 2, van het EG-Verdrag niet op het onderhavige geval van toepassing zijn, omdat met de richtsnoeren geen van de in deze bepaling vermelde doelstellingen wordt nagestreefd. Evenmin heeft Duitsland aangevoerd dat deze uitzonderingen van toepassing zouden zijn ⁽²⁴⁾.
- (98) De Commissie komt tot de conclusie dat, behalve de kaderregelingen en richtsnoeren voor de beoordeling van reddings- en herstructureringssteun aan ondernemingen in moeilijkheden, er geen speciale regelingen voor steun met horizontale doelstellingen overeenkomstig artikel 87, lid 3, onder c), van het EG-Verdrag op de richtsnoeren van toepassing zijn, aangezien de richtsnoeren geen betrekking hebben op een van de specifieke doelstellingen en Duitsland evenmin heeft aangevoerd dat zulks het geval zou zijn.
- (99) Volgens de Commissie is de steun ook niet bedoeld voor de verwezenlijking van een belangrijk project van gemeenschappelijk Europees belang of voor de opheffing

van een ernstige verstoring in de economie van een lidstaat. Evenmin dient de steun om de cultuur en de instandhouding van het culturele erfgoed te bevorderen. De Commissie concludeert derhalve dat noch artikel 87, lid 3, onder b), noch artikel 87, lid 3, onder d), van het EG-Verdrag op de richtsnoeren van toepassing zijn.

- (100) Enkele gevallen waarin de richtsnoeren werden toegepast, waren mogelijk het voorwerp van een andere, formele onderzoekprocedure overeenkomstig artikel 88, lid 2, van het EG-Verdrag. De onderhavige beschikking heeft geen betrekking op deze gevallen.

5. CONCLUSIE

- (101) De steunregeling is onrechtmatig. Steun die buiten het toepassingsgebied van Verordening (EG) nr. 69/2001 valt of, voorzover zulks niet het geval is, buiten de andere relevante de-minimisregelingen valt die ten tijde van de uitvoering van de steunmaatregel van kracht waren, is onrechtmatig verleend.
- (102) De steunregeling is onverenigbaar met de gemeenschappelijke markt, voorzover zij in haar „niet-de-minimis”-deel reddingssteun tegen gunstige voorwaarden toestaat, de toekenning mogelijk maakt van herstructureringssteun zonder de volgens vaste beschikkingspraktijk van de Commissie noodzakelijke voorwaarden na te leven, geen aanmeldingsverplichting verlangt voor individuele gevallen van steunverlening in de gevoelige sectoren, noch steun uitsluit ten faveure van gezonde ondernemingen in gevoelige sectoren.
- (103) Derhalve is de toepassing van de richtsnoeren, voorzover deze vallen buiten het toepassingsgebied van Verordening (EG) nr. 69/2001 of van de overige relevante de-minimisregelingen, ten faveure van ondernemingen in moeilijkheden of in verband met exploitatiesteun aan gezonde ondernemingen, onverenigbaar met de gemeenschappelijke markt.
- (104) Volgens vaste beschikkingspraktijk van de Commissie moet steun die, overeenkomstig artikel 87 van het EG-Verdrag, onrechtmatig is verleend en onverenigbaar is met de gemeenschappelijke markt, van de begunstigten worden teruggevorderd, voorzover de steun niet door de-minimisregelingen wordt gedekt. Deze praktijk is bevestigd door artikel 14 van Verordening (EG) nr. 659/1999 van de Raad van 22 maart 1999 tot vaststelling van nadere bepalingen voor de toepassing van artikel 93 van het EG-Verdrag ⁽²⁵⁾. Volgens dit artikel dient de betrokken lidstaat alle nodige maatregelen te nemen om de steun van de begunstigten terug te vorderen. Om het aantal gevallen waarin de steun moet worden teruggevorderd, sluitend te kunnen vaststellen dient Duitsland volgens de Commissie een lijst op te stellen van alle ondernemingen die buiten het toepassingsgebied van Verordening (EG) nr. 69/2001 vallen,

⁽²³⁾ Zie de voetnoten 19 en 20.

⁽²⁴⁾ Wat de toepasselijkheid van de afwijking van artikel 87, lid 2, onder c), van het EG-Verdrag betreft, verwijst de Commissie naar de verklaringen van het Hof van Justitie met betrekking tot § 52, punt 8, van de Duitse wet op de inkomstenbelasting; zie het arrest van 19 september 2000 in zaak C-156/98, Duitsland/Commissie, Jurispr. 2000, blz. I-6857.

⁽²⁵⁾ PB L 83 van 27.3.1999, blz. 1.

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

In de richtsnoeren van de deelstaat Thüringen betreffende het werkkapitaalprogramma („de richtsnoeren”) wordt voorzien in staatssteun in de zin van artikel 87, lid 1, van het EG-Verdrag.

In de richtsnoeren wordt niet voorzien in staatssteun in de zin van artikel 87, lid 1, van het EG-Verdrag voorzover de steun valt binnen het toepassingsgebied van Verordening (EG) nr. 69/2001 of, voorzover zulks niet het geval is, binnen het toepassingsgebied van de de-minimisregeling die van kracht was ten tijde van de uitvoering van de steunmaatregel, en hij, gecumuleerd met andere de-minimissteun, het toepasselijke de-minimisplafond van Verordening (EG) nr. 69/2001 of van de relevante eerdere de-minimisregeling niet overschrijdt.

In de richtsnoeren wordt niet voorzien in steun in de zin van artikel 87, lid 1, van het EG-Verdrag voorzover de steun werd toegekend aan ondernemingen die geen goederen produceren of geen diensten verrichten waarvoor intracommunautair handelsverkeer plaatsvindt.

Voorzover de richtsnoeren onder artikel 87, lid 1, van het EG-Verdrag vallen, voorzien zij in onrechtmatige steun.

Artikel 2

Voorzover in de richtsnoeren wordt voorzien in steun ten faveure van gezonde ondernemingen die buiten de gevoelige sectoren actief zijn, zijn zij verenigbaar met de gemeenschappelijke markt.

Artikel 3

Voorzover in de richtsnoeren wordt voorzien in reddings- en herstructureringssteun ten faveure van ondernemingen in moeilijkheden, zijn zij onverenigbaar met de gemeenschappelijke markt wanneer zij binnen het toepassingsgebied van artikel 87, lid 1, van het EG-Verdrag vallen.

Artikel 4

Voorzover in de richtsnoeren wordt voorzien in exploitatiesteun ten gunste van ondernemingen in de gevoelige sectoren, zijn zij onverenigbaar met de gemeenschappelijke markt wanneer zij binnen het toepassingsgebied van artikel 87, lid 1, van het EG-Verdrag vallen.

Artikel 5

Duitsland neemt alle nodige maatregelen om de in artikel 3 en artikel 4 bedoelde en reeds onrechtmatig ter beschikking gestelde steun van de begunstigden terug te vorderen.

De terugvordering geschiedt onverwijld en in overeenstemming met de nationaalrechtelijke procedures voorzover deze procedures een onverwijld en daadwerkelijke tenuitvoerlegging van de onderhavige beschikking toelaten. De terug te vorderen steun omvat rente vanaf de datum waarop de steun aan de

begunstigden ter beschikking is gesteld tot de datum van de daadwerkelijke terugbetaling ervan. De rente wordt berekend op grond van de referentierentevoet welke wordt gehanteerd voor de berekening van het nettosubsidie-equivalent in het kader van regionale steunregelingen.

Artikel 6

Deze beschikking heeft geen betrekking op de gevallen van toepassing van de richtsnoeren die reeds het voorwerp van een andere formele onderzoekprocedure of eindbeschikking van de Commissie uitmaakten. Duitsland stelt een lijst op van de betrokken gevallen.

Artikel 7

Duitsland stelt in het kader van de uitvoering van deze beschikking een lijst op van de ondernemingen die zijn uitgesloten van de sectorale toepassing van Verordening (EG) nr. 69/2001 of die, met inaanmerkingneming van het steunelement dat besloten ligt in de garantie („Haftungsfreistellung”) en van andere op het betrokken tijdstip verleende de-minimissteun, het in Verordening (EG) nr. 69/2001 vastgelegde plafond overschrijden.

Duitsland stelt in het kader van de uitvoering van deze beschikking een lijst op van alle niet onder de toepassing van Verordening (EG) nr. 69/2001 vallende ondernemingen die overeenkomstig de richtsnoeren werden gesteund, en geeft de criteria aan die daartoe werden gehanteerd.

Duitsland werkt in dit verband een methode uit om het steunelement te berekenen dat in de garantie besloten ligt.

Duitsland stelt in het kader van de uitvoering van deze beschikking een lijst op van niet binnen het toepassingsgebied van Verordening (EG) nr. 69/2001 vallende ondernemingen die toch geen goederen produceren of diensten verrichten waarvoor geen intracommunautair handelsverkeer plaatsvindt; daarbij vermeldt Duitsland de toegepaste criteria.

Artikel 8

Duitsland deelt de Commissie binnen twee maanden vanaf de kennisgeving van deze beschikking mee welke maatregelen het heeft genomen om aan de beschikking te voldoen.

Artikel 9

Deze beschikking is gericht tot de Bondsrepubliek Duitsland.

Gedaan te Brussel, 27 november 2002.

Voor de Commissie

Mario MONTI

Lid van de Commissie

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 24 juni 2003

inzake de goedkeuring van bepaalde alternatieve methoden voor microbiologisch onderzoek van vlees met als bestemming Finland en Zweden

(kennisgeving geschied onder nummer C(2003) 1928)

(Voor de EER relevante tekst)

(2003/470/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Beschikking 95/409/EG van de Raad van 22 juni 1995 tot vaststelling, met betrekking tot salmonella, van de voorschriften voor de steekproefsgewijze microbiologische test van vers rund- en varkensvlees met als bestemming Finland en Zweden ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Beschikking 98/227/EG ⁽²⁾, en met name op deel C, eerste alinea, van de bijlage,

Gelet op Beschikking 95/411/EG van de Raad van 22 juni 1995 tot vaststelling, met betrekking tot salmonella, van de voorschriften voor de steekproefsgewijze microbiologische test van vers vlees van pluimvee met als bestemming Finland en Zweden ⁽³⁾, gewijzigd bij Beschikking 98/227/EG, en met name op deel C, eerste alinea, van de bijlage,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Voor het testen van vers vlees en pluimveevlees met bestemming Finland en Zweden op *Salmonella* spp. moeten snelle analysemethoden gebruikt worden in verband met de beperkte houdbaarheid van die producten. Daarom moet de mogelijkheid worden geboden om snellere alternatieve methoden te gebruiken die gelijkwaardige garanties bieden als de bij de Beschikkingen 95/409/EG en 95/411/EG goedgekeurde methoden.
- (2) Het Wetenschappelijk Comité voor veterinaire maatregelen in verband met de volksgezondheid heeft op 19 en 20 juni 2002 een advies uitgebracht over de criteria voor de evaluatie van detectiemethoden voor *Salmonella*. In dat advies heeft het comité aanbevolen om nieuwe alternatieve methoden volgens een officiële procedure te valideren, bij voorkeur de procedure van EN/ISO-norm 16140 ⁽⁴⁾.
- (3) Verder heet het wetenschappelijk comité geconcludeerd dat de validatieprocedures zoals beschreven door de normalisatie-instellingen Association française de normalisation (AFNOR), Association of Official Analytical Chemists (AOAC), Europees Comité voor Normalisatie

(CEN), Internationale Organisatie voor Normalisatie (ISO) en Nordic System for Validation of Alternative Microbiological Methods (NordVal) in grote lijnen overeenkomen, maar in kleine details verschillen.

- (4) Met het advies van het wetenschappelijk comité moet rekening gehouden worden.
- (5) EN/ISO-norm 16140 is in 2002 vastgesteld en er is tot op heden nog weinig ervaring opgedaan met de toepassing van die norm. Daarom moet het gebruik van methoden die zijn gevalideerd volgens vergelijkbare validatieprocedures als beschreven in EN/ISO-norm 16140 voorlopig worden toegestaan. Zo nodig moet deze mogelijkheid opnieuw worden gezien en moeten de desbetreffende bepalingen worden gewijzigd.
- (6) De in deze beschikking vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Permanent Comité voor de voedselketen en de diergezondheid,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

Bij het microbiologische onderzoek als bedoeld in de Beschikkingen 95/409/EG en 95/411/EG mogen de volgende alternatieve analysemethoden worden gebruikt:

- methoden die volgens het protocol van de laatste versie van EN/ISO-norm 16140 zijn gevalideerd aan de hand van de meest recente versies van de ISO-norm 6579 ⁽⁵⁾ of methode nr. 71 van het Noords Comité voor voedselanalyses (NMKL) ⁽⁶⁾ en gecertificeerd door een externe organisatie;
- in afwachting van ervaring met de toepassing van EN/ISO-norm 16140, methoden die volgens protocollen van de Association française de normalisation (AFNOR), het Nordic System for Validation of Alternative Microbiological Methods (NordVal) of de Association of Official Analytical Chemists (AOAC) zijn gevalideerd aan de hand van de bovengenoemde analysemethoden en als zijnde gelijkwaardig zijn gecertificeerd.

⁽¹⁾ PB L 243 van 11.10.1995, blz. 21.

⁽²⁾ PB L 87 van 21.3.1998, blz. 14.

⁽³⁾ PB L 243 van 11.10.1995, blz. 29.

⁽⁴⁾ EN/ISO 16140:2003 Microbiology of food and animal feeding stuffs — Protocol for the validation of alternative methods (Microbiologie van voedingsmiddelen en diervoeders — Protocol voor de validatie van alternatieve methoden).

⁽⁵⁾ ISO 6579:2002 Microbiology of food and animal feeding stuffs — Horizontal method for the detection of *Salmonella* spp. (Microbiologie van voedingsmiddelen en diervoeders — Horizontale methode voor het aantonen van *Salmonella* spp).

⁽⁶⁾ NMKL method No 71, 5. Ed., 1999: *Salmonella*. Detection in food.

Bij de validatie van deze alternatieve methoden moeten vleesmonsters in de validatiestudies worden opgenomen.

Artikel 3

Deze beschikking is gericht tot de lidstaten.

Artikel 2

Gedaan te Brussel, 24 juni 2003.

Deze beschikking wordt binnen twee jaar na de vaststelling ervan opnieuw bezien in het licht van de ervaring en vooruitgang met de validatie van alternatieve microbiologische methoden.

Voor de Commissie

David BYRNE

Lid van de Commissie

(Besluiten aangenomen krachtens titel V van het Verdrag betreffende de Europese Unie)

GEMEENSCHAPPELIJKE STRATEGIE 2003/471/GBVB VAN DE EUROPESE RAAD
van 20 juni 2003
tot wijziging van de Gemeenschappelijke Strategie 1999/414/GBVB ten aanzien van Rusland met
het oog op verlenging van de toepassing

DE EUROPESE RAAD,

Gelet op het Verdrag betreffende de Europese Unie, en met name op artikel 13, lid 2,

Gezien de aanbeveling van de Raad,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Gemeenschappelijke Strategie 1999/414/GBVB van de Europese Unie van 4 juni 1999 ten aanzien van Rusland ⁽¹⁾ verstrijkt op 24 juni 2003.
- (2) Deze gemeenschappelijke strategie moet worden gewijzigd met het oog op verlenging van de toepassing,

HEEFT DE VOLGENDE GEMEENSCHAPPELIJKE STRATEGIE VASTGESTELD:

Enig artikel

Deel IV, GELDIGHEIDSDUUR, van de Gemeenschappelijke Strategie 1999/414/GBVB wordt als volgt gewijzigd:

„Deze gemeenschappelijke strategie is van toepassing tot en met 24 juni 2004. Zij kan worden verlengd, getoetst en, voorzover nodig, aangepast door de Europese Raad op aanbeveling van de Raad.”.

Deze gemeenschappelijke strategie wordt in het *Publicatieblad van de Europese Unie* bekendgemaakt.

Gedaan te Thessaloniki, 20 juni 2003.

Voor de Europese Raad

De voorzitter

C. SIMITIS

⁽¹⁾ PB L 157 van 24.6.1999, blz. 1.

GEMEENSCHAPPELIJK OPTREDEN 2003/472/GBVB VAN DE RAAD**van 24 juni 2003****betreffende de voortzetting van het samenwerkingsprogramma van de Europese Unie voor non-proliferatie en ontwapening in de Russische Federatie**

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag betreffende de Europese Unie (VEU), en met name op artikel 14, in samenhang met artikel 23, lid 2,

Gelet op de Gemeenschappelijke Strategie 1999/414/GBVB van de Europese Unie ten aanzien van Rusland ⁽¹⁾, door de Europese Raad vastgesteld op 4 juni 1999, gewijzigd bij Gemeenschappelijke Strategie 2003/471/GBVB van de Europese Raad ten aanzien van Rusland, door de Raad vastgesteld op 20 juni 2003 ⁽²⁾ met het oog op de verlenging van de toepassingsperiode van de strategie, waarin de Europese Unie onder meer tot uiting brengt zich ervoor in te zetten, ontwapening te bevorderen, de proliferatie van massavernietigingswapens (MVW) terug te dringen, wapenbeheersing te steunen, de toepassing van bestaande overeenkomsten te bevorderen en uitvoercontroles aan te scherpen,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De Overeenkomst inzake partnerschap en samenwerking waarbij een partnerschap tot stand wordt gebracht tussen de Europese Gemeenschappen en hun lidstaten, enerzijds, en de Russische Federatie, anderzijds ⁽³⁾, is er onder meer op gericht de standpunten over internationale vraagstukken van wederzijds belang nader tot elkaar te brengen en aldus meer veiligheid en stabiliteit te bewerkstelligen.
- (2) Op 25-26 juni 2002 hebben de staatshoofden en regeringsleiders van de G8-landen in Kananaskis, Canada, het initiatief genomen tot een mondiaal partnerschap tegen de verspreiding van massavernietigingswapens en -materiaal, in het kader waarvan zij, aanvankelijk in de Russische Federatie, steun zullen verlenen aan specifieke samenwerkingsprojecten op het gebied van non-proliferatie, ontwapening, terrorismebestrijding en nucleaire veiligheid.
- (3) De EU onderschrijft het doel en de beginselen van het initiatief van de G8 tot een mondiaal partnerschap en blijft samenwerkingsactiviteiten ter vermindering van de dreiging en de betrouwbare en veilige ontmanteling van MVW-gerelateerde voorraden in de Russische Federatie bevorderen.
- (4) De EU-activiteiten zullen parallel met de activiteiten die door de Europese Gemeenschap en — op bilaterale en multilaterale basis — door de lidstaten worden ontplooid, plaatsvinden.
- (5) Al deze activiteiten moeten zo veel mogelijk worden gecoördineerd, teneinde onnodige doublures te voorkomen.
- (6) Activiteiten van de Europese Unie kunnen ook in samenwerking met andere landen worden ondernomen.

- (7) De Commissie heeft aanvaard om bepaalde taken op zich te nemen die nodig zijn voor de uitvoering van dit gemeenschappelijk optreden,

HEEFT HET VOLGENDE GEMEENSCHAPPELIJK OPTREDEN VASTGESTELD:

Artikel 1

1. Het samenwerkingsprogramma van de Europese Unie voor non-proliferatie en ontwapening in de Russische Federatie („het programma”), vastgesteld bij Gemeenschappelijk Optreden 1999/878/GBVB van de Raad van 17 december 1999 tot vaststelling van een samenwerkingsprogramma van de Europese Unie voor non-proliferatie en ontwapening in de Russische Federatie ⁽⁴⁾ wordt hierbij voortgezet.
2. Het programma heeft tot doel, de Russische Federatie te steunen in haar pogingen om te komen tot wapenbeheersing, ontwapening en non-proliferatie, en te dien einde:
 - samen te werken met de Russische Federatie in haar streven naar een betrouwbare, veilige en milieuvriendelijke ontmanteling en/of omschakeling van de infrastructuur en uitrusting voor haar MVW;
 - een wettelijk en operationeel kader te creëren voor een grotere rol van de Europese Unie bij tot vermindering van de dreiging strekkende samenwerkingsactiviteiten in de Russische Federatie in de vorm van projectgerichte samenwerking;
 - waar nodig, de coördinatie van programma's en projecten op dit gebied op communautair, nationaal en internationaal niveau te bevorderen.

Artikel 2

1. De Raad besluit op basis van een aanbeveling van een lidstaat en/of de Commissie welke nieuwe projecten inzake ontwapening en non-proliferatie in het kader van het programma worden gefinancierd.
2. De nieuwe projecten die in het kader van het programma worden vastgesteld, hebben betrekking op de chemische, de nucleaire of de biologische sector of houden verband met uitvoercontroles.

Artikel 3

1. De Raad vertrouwt de Commissie voor de looptijd van het programma, onder voorbehoud van artikel 5, de voorbereiding toe van de goed te keuren projecten, evenals het toezicht op de juiste uitvoering. De Commissie rapporteert op gezette tijden en naar behoefte aan de Raad, onder het gezag van het voorzitterschap, dat hierin wordt bijgestaan door de secretaris-generaal van de Raad, hoge vertegenwoordiger voor het gemeenschappelijk buitenlands en veiligheidsbeleid.

⁽¹⁾ PB L 157 van 24.6.1999, blz. 1.

⁽²⁾ Zie bladzijde 68 van dit Publicatieblad.

⁽³⁾ PB L 327 van 28.11.1997, blz. 3.

⁽⁴⁾ PB L 331 van 23.12.1999, blz. 11.

2. De Commissie wordt bijgestaan door een team van deskundigen, met inbegrip van een projectbijstandscel in Moskou. Het aantal leden van het team en een omschrijving van hun taken staan in het mandaat in de bijlage.

3. De Commissie blijft beschikken over een projectbijstandscel in Moskou, die:

- optreedt in nauwe coördinatie met het personeel van door de Gemeenschap gefinancierde projecten;
- de nodige haalbaarheidsstudies uitvoert;
- contact onderhoudt met de plaatselijke autoriteiten en met de vertegenwoordigers van andere landen die een bijdrage leveren aan het programma;
- met de plaatselijke autoriteiten de regelingen treft die nodig zijn om het programma uit te voeren;
- toezicht houdt op de besteding van de voor de uitvoering van het programma toegewezen kredieten.

Artikel 4

1. Het referentiebedrag ter dekking van de administratieve kosten van het in artikel 3, leden 2 en 3, bedoelde team van deskundigen belooft 680 000 EUR.

2. De uitgaven die met het in lid 1 genoemde bedrag worden gefinancierd, worden volgens de budgettaire procedures en regels van de Gemeenschap beheerd.

3. De Europese Unie neemt de financiering van de infrastructuur en de lopende uitgaven van het programma op zich.

4. De Raad en de Commissie dragen zorg voor een passende coördinatie van het programma, de bijstand van de Gemeenschap en de bilaterale en multilaterale bijstand van de lidstaten. In dat verband neemt de Raad er nota van dat de Commissie voornemens is haar beleid te richten op het verwezenlijken van de doelstellingen en prioriteiten van dit gemeenschappelijk optreden, waar nodig door middel van passende Gemeenschapsmaatregelen.

5. Over de uitvoering van dit gemeenschappelijk optreden wordt in het kader van de vergaderingen van de bestaande politieke dialoog bilateraal overleg gepleegd met de Russische Federatie en andere partners.

Artikel 5

1. De Raad evalueert regelmatig de acties die in het kader van het programma zijn ontplooid. Hierbij wordt ook het vermogen van de Russische Federatie betrokken om de toegenomen bijstand te verwerken en te benutten.

2. Op gezette tijden worden, naar gelang van de vorderingen van het programma, onafhankelijke evaluaties en accountantscontroles uitgevoerd.

3. De Raad kan het programma schorsen indien de Russische Federatie nalaat:

- ten volle mee te werken aan de uitvoering van het programma;
- toezicht door de Europese Unie en/of periodieke externe evaluaties van en accountantscontroles mogelijk te maken.

Artikel 6

Dit gemeenschappelijk optreden treedt in werking op de dag waarop het wordt aangenomen.

Het loopt af op de datum waarop Gemeenschappelijke Strategie 1999/414/GBVB van de Europese Unie ten aanzien van Rusland verstrijkt.

Artikel 7

Dit gemeenschappelijk optreden wordt in het *Publicatieblad van de Europese Unie* bekendgemaakt.

Gedaan te Brussel, 24 juni 2003.

Voor de Raad

De voorzitter

G. PAPANDREOU

BIJLAGE

Mandaat van het team van deskundigen in het kader van het samenwerkingprogramma van de EU voor non-proliferatie en ontwapening in de Russische Federatie

Bij Gemeenschappelijk Optreden 1999/878/GBVB werd de Commissie belast met de oprichting van een team van deskundigen in het kader van het samenwerkingprogramma voor non-proliferatie en ontwapening in de Russische Federatie. Dit gemeenschappelijk optreden werd gecombineerd met twee uitvoeringsbesluiten (Besluit 2001/493/GBVB van 25 juni 2001 betreffende aanvullende projecten en Besluit 2002/381/GBVB van 21 mei 2002 tot vaststelling van een aanvullende begroting voor het team van deskundigen).

Een aantal activiteiten uit de projecten waartoe in 1999 en 2001 werd besloten, kon niet worden afgerond voor de datum waarop Gemeenschappelijk Optreden 1999/878/GBVB verstreek. Voorts ligt het in de lijn der verwachting dat uit hoofde van onderhavig gemeenschappelijk optreden nieuwe projecten zullen worden vastgesteld. Het mandaat van het deskundigenteam moet derhalve worden verlengd.

Het team van deskundigen bestaat uit een Afdeling beleids- en projectcoördinatie bij de Commissie in Brussel en een in Moskou gestationeerde Projectbijstandscel die verslag uitbrengt aan de Afdeling beleids- en projectcoördinatie in Brussel. De Afdeling beleids- en projectcoördinatie bestaat uit twee EU-deskundigen en een door de Commissie gedetacheerd afdelingshoofd. De afdeling wordt administratief ondersteund door een secretaris en een administratief medewerker. De in Moskou gestationeerde Projectbijstandscel bestaat uit een EU-deskundige en een plaatselijke secretaris.

Het afdelingshoofd draagt de algehele verantwoordelijkheid voor de uitvoering van het gemeenschappelijk optreden. Hij onderhoudt nauwe contacten met het voorzitterschap van de Raad van de EU, de lidstaten en de secretaris-generaal van de Raad/hoge vertegenwoordiger voor het gemeenschappelijk buitenlands en veiligheidsbeleid.

De beleids- en projectcoördinatie en -ontwikkeling omvat onder andere het volgende:

- de coördinatie van de programma's inzake non-proliferatie en ontwapening in de Russische Federatie ondersteunen op het niveau van de Gemeenschap en van de lidstaten en op ruimere schaal;
- een gegevensbestand aanleggen van door de EU, de Gemeenschap en de lidstaten gefinancierde projecten;
- een gegevensbestand aanleggen en bijhouden van EU-deskundigen, onderverdeeld naar beleidsterreinen;
- een netwerk van contactpunten van de lidstaten opzetten, in aanvulling op de groepen van de Raad die bevoegd zijn voor de uitvoering van het gemeenschappelijk optreden en de daarmee verband houdende werkzaamheden;
- op gezette tijden voortgangsverslagen opstellen en indienen;
- optreden als contactpunt voor internationale initiatieven;
- contacten onderhouden met de autoriteiten van het gastland en met officiële vertegenwoordigers van andere niet-EU-landen die een bijdrage leveren aan het programma;
- conferenties organiseren of helpen organiseren in het kader van het initiatief inzake samenwerking op het gebied van non-proliferatie en ontwapening (NDCI).

De sectorale taken omvatten onder andere het volgende:

- een omstandig sectorverslag opstellen;
 - diepgaande analyses van de centrale sectorale problemen verstrekken;
 - indien nodig, beperkte haalbaarheidsstudies vaststellen en uitvoeren;
 - projecten vaststellen om die centrale problemen op te lossen;
 - projecten voorbereiden die aan de Raad kunnen worden voorgelegd met het oog op mogelijke toekomstige financiering in het kader van de follow-upmaatregelen van dit gemeenschappelijk optreden;
 - de uitvoering van uit hoofde van dit gemeenschappelijk optreden en Gemeenschappelijk Optreden 1999/878/GBVB gefinancierde projecten, mede door middel van besluiten ter uitvoering van de gemeenschappelijke optredens, afronden en coördineren, waar passend in nauwe samenwerking met de lidstaten waar de projecten worden uitgevoerd;
 - zorgen voor nauwe samenwerking met het personeel van door de EU gefinancierde projecten.
-

GEMEENSCHAPPELIJK OPTREDEN 2003/473/GBVB VAN DE RAAD**van 25 juni 2003****met betrekking tot een bijdrage van de Europese Unie aan het proces voor een regeling van het conflict in Georgië/Zuid-Ossetië**

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag betreffende de Europese Unie, inzonderheid op artikel 14,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Op 26 februari 2001 verklaarde de Raad bereid te zijn om in de Zuidelijke Kaukasus een actievere politieke rol te vervullen en te zoeken naar nog meer manieren om steun te verlenen aan inspanningen die erop gericht zijn conflicten te voorkomen en op te lossen, met name via versterking van de samenwerking met de Organisatie voor Veiligheid en Samenwerking in Europa (OVSE).
- (2) Op 29 oktober 2001 stelde de Raad Gemeenschappelijk Optreden 2001/759/GBVB ⁽¹⁾ vast met betrekking tot een bijdrage van de Europese Unie aan het proces voor regeling van het conflict in Zuid-Ossetië.
- (3) De bijdrage van de Europese Unie krachtens dat gemeenschappelijk optreden aan de missie van de OVSE naar Georgië, heeft gezorgd voor een doeltreffende werking van de permanente secretariaten voor Georgië en Zuid-Ossetië onder de auspiciën van de OVSE, en heeft tevens bijeenkomsten vergemakkelijkt van de gemeenschappelijke controlecommissie (JCC) en van de deskundigengroep, die de belangrijkste instrumenten zijn van het proces voor een regeling van het conflict.
- (4) De Europese Unie is van oordeel dat haar bijstand de doeltreffendheid van haar rol evenals die van de OVSE bij de regeling van het conflict heeft versterkt.
- (5) De OVSE en de co-voorzitters van de JCC hebben verzocht om aanvullende bijstand uit de Europese Unie en de Europese Unie heeft ermee ingestemd extra financiële bijstand aan het proces voor een regeling van het conflict te bieden.
- (6) De Commissie heeft ermee ingestemd de uitvoering van dit gemeenschappelijk optreden op zich te nemen.
- (7) De Commissie zal er zorg voor dragen dat de bijdrage van de Europese Unie aan het project goed zichtbaar is,

HEEFT HET VOLGENDE GEMEENSCHAPPELIJK OPTREDEN VASTGESTELD:

Artikel 1

1. De Europese Unie verstrekt een bijdrage ter versterking van het proces voor een regeling van het conflict in Zuid-Ossetië.

⁽¹⁾ PB L 286 van 30.10.2001, blz. 4.

2. Hiertoe verstrekt de Europese Unie een bijdrage aan de OVSE om de vergaderingen van de JCC en de deskundigengroep te financieren, conferenties te organiseren onder de auspiciën van de JCC en een JCC-nieuwsbrief te publiceren.

Artikel 2

1. Betaling van de uit hoofde van dit gemeenschappelijk optreden verstrekte financiële steun is afhankelijk van het houden van minstens twee JCC- en twee deskundigengroepvergaderingen binnen twaalf maanden na de begindatum van de tussen de Commissie en de OVSE-missie naar Georgië te sluiten financieringsovereenkomst. Zowel Georgië als Zuid-Ossetië dienen aantoonbare inspanningen te leveren om werkelijke politieke vooruitgang te boeken in de richting van een duurzame en vreedzame regeling van hun geschillen.

2. De Raad belast de Commissie met de uitvoering van dit gemeenschappelijk optreden met het oog op de verwezenlijking van de in artikel 1, lid 2, genoemde doelstelling. Hiertoe sluit de Commissie een financieringsovereenkomst met de OVSE-missie naar Georgië over de besteding van de bijdrage van de Europese Unie, die de vorm van een subsidie krijgt.

3. De OVSE-missie in Georgië is verantwoordelijk voor de vergoeding van de dienstreiskosten, voor de organisatie van conferenties onder de auspiciën van de JCC en voor de publicatie van een JCC-nieuwsbrief. De financieringsovereenkomst bevat de bepaling dat de OVSE-missie naar Georgië borg zal staan voor de zichtbaarheid van de bijdrage van de Europese Unie aan het project.

4. De Commissie houdt via haar delegatie in Tbilisi nauw contact met de OVSE-missie naar Georgië om op de vooruitgang toe te zien en deze te evalueren, teneinde het welslagen van het optreden, alsook het correcte gebruik van de subsidie voor de in artikel 1, lid 2, genoemde doeleinden te waarborgen.

5. De Commissie brengt over de uitvoering van dit gemeenschappelijk optreden schriftelijk verslag uit bij de Raad op gezag van het voorzitterschap, dat wordt bijgestaan door de secretaris-generaal van de Raad, de hoge vertegenwoordiger voor het GBVB. Deze informatie zal voornamelijk gebaseerd zijn op regelmatige rapporten die de OVSE-missie naar Georgië dient te verstrekken op grond van haar overeenkomst met de Commissie zoals aangegeven in artikel 2, lid 2.

Artikel 3

1. Het financieel referentiebedrag voor de in artikel 1, lid 2, genoemde doelstellingen bedraagt 160 000 EUR.

2. Voor het beheer van de uitgaven die uit het in lid 1 genoemde bedrag worden gefinancierd, gelden de procedures en voorschriften van de Europese Gemeenschap die van toepassing zijn op de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen, met als uitzondering dat een eventuele voorfinanciering geen eigendom van de Europese Gemeenschap blijft.

Artikel 4

1. Dit gemeenschappelijk optreden wordt van kracht op 1 juli 2003.

Het verstrijkt op 30 juni 2004.

2. Dit gemeenschappelijk optreden wordt tien maanden na de datum van de inwerkingtreding ervan geëvalueerd.

Artikel 5

Dit gemeenschappelijk optreden wordt bekendgemaakt in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Gedaan te Brussel, 25 juni 2003.

Voor de Raad

De voorzitter

G. PAPANDREOU
